

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

23 JUNI 1994

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH,
Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en
van de permanente werkgroep Limburg**

VERSLAG

**namens de Commissie voor
Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid
uitgebracht door de heer P. Deprez**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer J. Laverge.

Vaste leden : de heren H. Candries, P. Deprez, J. Lenssens, E. Schuermans en J. Weyts ;

de heren F. Dielens, C. Lisabeth, J. Sleenckx en G. Vermassen ;

de heren L. Bril en J. Laverge en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke ;

de heer F. Wymeersch ;

de heer H. Olaerts ;

de heer L. Barbé.

Plaatsvervangers :

de heren S. De Clerck, J. De Roo, J. Dupré, K. Pinxten en J. Taylor ;

de heren G. Bossuyt, M. Bourgois, P. Hostekint en J. Leclercq ;

de heren J. Buchmann, D. Van Mechelen en F. Vergote ;

de heer W. Peeters ;

de heer M. Capoen ;

de heer J. Ulburghs.

Zie :

569 (1993-1994)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

Uw commissie behandelde het voorliggende ontwerp van decreet op dinsdag en woensdag 14 en 15 juni 1994.

Overeenkomstig artikel 18, punt 2 van het reglement werd aan de behandeling een aantal parlementaire initiatieven gekoppeld die er inhoudelijk bij aansluiten.

Het betreft het voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier houdende privatisering van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en demonopolisering van overheidsopdrachten (391 (1992-1993) – Nr. 1) ; het voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende oprichting van het Limburgs Reconversiefonds (442 (1993-1994) – Nr. 1) ; het voorstel van resolutie van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen betreffende de reconversie in Limburg (443 (1993-1994) – Nr. 1) ; het voorstel van resolutie van de heer F. Wymeersch betreffende de sluiting van de Limburgse Steenkoolmijnen (316 (1992-1993) – Nr. 1) en het voorstel van resolutie van de heer J. Ulburghs c.s. betreffende aanbevelingen met betrekking tot de verdere opvolging van de Commissie van Onderzoek naar de Besteding van de KS-gelden (404 (1992-1993) – Nr. 1).

Het voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier (391 (1992-1993) – Nr. 1) sluit aan bij Titel 1 van het ontwerp waarin vooral de structuur van de openbare investeringsmaatschappijen wordt behandeld.

Het voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende oprichting van het Limburgs Reconversiefonds (Stuk 442 (1992-1993) – Nr. 1) heeft een inhoud volledig analoog met Titel II „Het Limburgfonds” van het ontwerp, dat zal instaan voor de financiering van de economische en sociale reconversie in Limburg.

Een voorstel van resolutie, eveneens van de hand van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen (Stuk 443 (1993-1994) – Nr. 1), betreffende de reconversie in Limburg bevat eveneens dezelfde krachtlijnen als opgenomen in het ontwerp van decreet.

Tenslotte zijn er nog voorstellen van resolutie : een van de heer F. Wymeersch betreffende de sluiting van de Limburgse Steenkoolmijnen (Stuk 316 (1992-1993) – Nr. 1) en een van de heer J. Ulburghs c.s. betreffende aanbevelingen met betrekking tot de verdere opvolging van de Commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden (Stuk 404 (1992-1993) – Nr. 1). Het eerste voorstel van resolutie is achterhaald door de feiten. Het tweede heeft enkel betrekking op een aspect van de reconversie in Limburg met name het Fenix-project.

Na de toelichting door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, van het ontwerp van decreet, werd de indieners de gelegenheid geboden hun initiatief toe te lichten.

De tekst van het ontwerp van decreet was de basis van de bespreking waarop de andere initiatiefnemers, conform het reglement, amendementen hebben ingediend.

1. PROCEDURE

— Rekenhof

Bij de aanvang van de bespreking herinnert de Voorzitter de commissieleden eraan dat hij via de Voorzitter van de Raad vanwege de Eerste Voorzitter van het Rekenhof een schrijven ontving. In deze brief van 15 maart 1994 wijst de Eerste Voorzitter op de moeilijkheden die het Rekenhof ondervond bij de uitoefening van zijn controle over de GIMV. Hij verzoekt derhalve de Voorzitter van de Raad om bij de aangekondigde bespreking van een ontwerp houdende herstructurering van de GIMV en haar dochtervennootschappen, het Rekenhof de Commissie te mogen adviseren nopens de modaliteiten van de controle van het Rekenhof op deze instellingen.

Het Bureau van de Vlaamse Raad heeft op 16 maart 1994 beslist dat een afvaardiging van het Rekenhof kon worden betrokken bij de bespreking in commissie van het aangekondigde ontwerp van decreet (zie ook artikel 17 punt 7 van het reglement).

Bij de aanvang van de bespreking van het ontwerp raadpleegt de Voorzitter de Commissie over de vraag of en in welke mate zij van de geboden gelegenheid gebruik zal maken.

Beslist wordt om een afvaardiging van het Rekenhof te horen in het kader van artikel 13 van het ontwerp dat handelt over de controle van het Rekenhof op de investeringsmaatschappijen en de modaliteiten hiervan (zie IV. Gedachtenwisseling met een afvaardiging van het Rekenhof over artikel 13 van het ontwerp van decreet)

— Advies van de Raad van State

Een tweede procedure-incident dat door enkele leden wordt opgeworpen betreft het (non)-advies van de Raad van State.

De Raad van State stelt dat het ontwerp niet gereed is voor adviesverlening om twee redenen.

Vooreerst werd er, volgens de Raad van State, slechts een beperkt begrotingsakkoord gegeven door de Vlaamse minister van Financiën aangezien deze bij brief liet weten dat „het evident is dat de budgettaire implicaties van dit voorontwerp nog moeten uitgediept worden”. Formeel is er, aldus de Raad, geen begrotingsakkoord. Vervolgens zou het ontwerp van decreet — weliswaar verkapte — steunmaatregelen aan ondernemingen bevatten in de zin van de artikelen 92 en 93 van het EG-verdrag.

Deze steunregeling moet vooraf ter kennis gebracht worden van de Commissie en mag niet zonder haar goedkeuring ten uitvoer worden gelegd, wat in casu niet is gebeurd. Sommige leden werpen op dat het ontbreken van een inhoudelijk advies van de Raad van State op dit belangrijk ontwerp voor gevolg heeft dat de in het decreet ontworpen regeling een fundamenteel juridische beslissing mist.

De behandeling moet dus worden uitgesteld.

De Minister-president verklaart dat de herstructurering van de publieke investeringsmaatschappijen en het migratieplan (herschikking van portefeuilles en trekingsrechten) een budgettair neutrale operatie is. Het ontwerp van decreet handelt hoofdzakelijk over de structuren. De Vlaamse rege-

ring hechtte haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp. Wat het niet voorleggen aan de Europese Commissie betreft verwijst de minister-president naar de memorie van toelichting. De waarborgregeling van Gimvindus werd aan de Europese Commissie genotificeerd en deze antwoordde op 24 augustus 1993 geen bezwaren te hebben. De diverse tegemoetkomingen aan Limburg zijn de Europese Commissie genoegzaam bekend, aangezien de commissie het Toekomstcontract voor Limburg mee ondertekende.

De Commissie verzoekt de minister-president in het bezit te worden gesteld van het begrotingsadvies. (Zie Algemene bespreking punt 1)

II. TOELICHTING DOOR DE HEER L. VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

(De minister-president overhandigt de commissie een document „Herstructurering GIMV, GIMVINDUS, VMH, KS en LIM-Verslag van de werkgroep aan de Vlaamse Raad – 23 december 1993. Dit document dat een klaar inzicht in de nieuwe structuur geeft, en waarnaar bij herhaling wordt verwezen is in bijlage bij dit verslag opgenomen)

DHet ontwerp van decreet, dat vandaag ter behandeling voorligt, omvat twee grote luiken.

– Een eerste luik betreft de reorganisatie van de openbare investeringsmaatschappij van het Vlaamse Gewest. Deze reorganisatie vormt het sluitstuk van de opeenvolgende beslissingen die de Vlaamse regering heeft genomen teneinde tot een betere opdrachtsomschrijving voor de openbare investeringsmaatschappijen te komen.

In de regeringsverklaring van 30 januari 1992 werd reeds aangekondigd dat aan de GIMV gevraagd zou worden haar opdracht en werking te actualiseren in een strategische beleidsnota. In januari 1993 finaliseerde de GIMV haar „opdrachtsverklaring” (mission statement). Deze werd op 19 februari en 4 maart 1994 in de Vlaamse Raad besproken. Op 19 oktober 1993 nam de Vlaamse regering een standpunt in over de prioriteiten en de toekomst van GIMV, Gimvindus en VMH. Dit standpunt vormt de basis voor de thans in het ontwerp van decreet voorgestelde herstructurering van de openbare investeringsmaatschappijen.

– Een tweede luik omvat de noodzakelijke decretale bepalingen voor de nieuwe Limburgse reconversiestructuren. De door de Vlaamse Raad in het leven geroepen commissie van onderzoek naar de besteding van KS-gelden had in zijn eindconclusie van 23 september 1993 immers voor een aanpassing en vereenvoudiging van de Limburgse reconversiestructuren gepleit.

Aangezien beide luiken met elkaar verband houden, besliste de Vlaamse regering in de herfst van vorig jaar een werkgroep op te richten die de voorgestelde herstructurering van de openbare investeringsmaatschappijen enerzijds en van de Limburgse reconversie anderzijds concreet diende uit te tekenen. Deze werkgroep werd bijgestaan door een gespecialiseerd bureau. De werkgroep heeft zijn eindrapport voorgelegd op 23 december 1993.

Het rapport werd op 23 december 1993 door de Vlaamse regering goedgekeurd. Dit rapport stelt voor om de GIMV-groep op te splitsen in GIMV, Gimvindus, VMH en LRM. Het rapport formuleert ook voorstellen betreffende de werking van de investeringsmaatschappijen. Het voorliggende ontwerp van decreet bouwt verder op de conclusies van het genoemde rapport.

Op 19 januari 1994 werd de verzelfstandiging van de vier investeringsmaatschappijen een feit, aangezien de Vlaamse regering in afwachting van een decretale regeling fiduciaire overeenkomsten afsloot met elk van de investeringsmaatschappijen. Tegelijkertijd werden de raden van bestuur van deze instellingen omgevormd en werden de statuten aangepast.

Wat de Limburgse reconversiestructuren betreft, besliste de Vlaamse regering in de herfst van vorig jaar tot een vernieuwde samenstelling van de Permanente Werkgroep Limburg. Deze werd op 28 oktober 1993 in het Provinciehuis te Hasselt geïnstalleerd.

Ook werd ondertussen de opdracht gegeven tot de vereffening van de SIM.

Doelstellingen

Het decreet beoogt, met betrekking tot de herstructurering van de Vlaamse openbare investeringsmaatschappijen en de Limburgse reconversiestructuren, te beantwoorden aan de volgende doelstellingen :

- De opdrachten van de investeringsmaatschappijen en van de reconversie in Limburg dienen duidelijk gedefinieerd te worden. Bovendien moeten de concrete doelstellingen van de instellingen binnen hun respectievelijke opdrachten klaar worden uitgewerkt.
- De nieuwe structuren moeten werken. Dit wil zeggen dat het decreet operationele structuren wil creëren.
- De nieuwe structuren moeten doorzichtig zijn en doeltreffende controle mogelijkheden voorzien voor de Vlaamse Raad, het Rekenhof en de Vlaamse regering.
- Inzake de Limburgse reconversie dienen de engagementen uit het verleden gehonoreerd te worden. Tegelijkertijd moeten de totale beschikbare middelen voor de reconversie gegroepeerd worden en moet suboptimalisatie van de middelen worden tegengegaan. Bovendien moet het Limburgse reconversiebeleid op een geïntegreerde wijze worden aangepakt.
- Tenslotte dient de herstructurering budgettair neutraal te zijn voor het Vlaamse Gewest. Gelet op de strenge budgettaire normen, kunnen we ons niet veroorloven dat de herstructureringsoperatie bijkomende lasten met zich zou brengen.

Opties

Teneinde aan deze doelstellingen te voldoen, werden in het decreet de volgende opties genomen :

- Er werd gekozen voor een herziening van de aandeelhoudersstructuren, waarbij de ingewikkelde verticale moeder-dochter kolom-structuur binnen de GIMV-groep vervangen wordt door eenvoudige horizontale structuren met afzonderlijke raden van bestuur.
- De opdrachten van de investeringsmaatschappijen worden in het decreet omschreven. Beheerscontracten van beperkte duur concretiseren deze opdrachten.
- De middelen voor de Limburgse reconversie worden in het Limburgfonds ondergebracht terwijl de reconversiestructuren vereenvoudigd worden.

Taakomschrijving openbare investeringsmaatschappijen

De nieuwe taakomschrijving van de openbare investeringsmaatschappijen is een essentieel onderdeel van het ontwerp van decreet. De nieuwe taakomschrijving vertrekt vanuit de opvatting dat de openbare investeringsmaatschappijen een belangrijke rol vervullen in het corrigeren van bepaalde machtsmechanismen of in het stimuleren van activiteiten die de spontane werking van de markt niet voortbrengt. Zo kunnen de openbare investeringsmaatschappijen een langer tijdsperspectief in acht nemen dan privé-investeringsmaatschappijen, d.w.z. dat ze bereid zijn meer geduld op te brengen vooraleer de ingezette middelen renderen.

De openbare investeringsmaatschappijen moeten tevens bereid zijn een hogere risicograad te aanvaarden dan de privé-investeringsmaatschappijen.

Dankzij het optreden van de openbare investeringsmaatschappijen werden in Vlaanderen vooral in hoogtechnologische sectoren succesvolle projecten opgestart. Er is wel degelijk behoefte aan openbare investeringsmaatschappijen in Vlaanderen.

Taakverdeling

Inzake de taakverdeling tussen de vier investeringsmaatschappijen werd het volgende overeengekomen. Er geldt enerzijds een geografisch criterium, waarbij het economische overheidsinitiatief in Limburg op de eerste plaats aan de LRM en haar dochter wordt toevertrouwd, tenzij voor wat de milieudossiers betreft (voorbehouden aan de VMH). De GIMV treedt in gans Vlaanderen op maar kan in Limburg slechts na akkoord van de LRM optreden.

Anderzijds geldt een sectoraal criterium, waarbij de sectoraal gespecialiseerde investeringsmaatschappijen (VMH en Gimvindus) exclusief in de hun toevertrouwde sectoren optreden.

Deze twee criteria maken een ondubbelzinnige taakverdeling tussen de vier investeringsmaatschappijen mogelijk.

In de praktijk betekent dit dat de GIMV zich voortaan concentreert op zijn „core-business”, namelijk venture-capital, groeifinanciering, technologietransfer, verankering van nuts- en hoogtechnologische sectoren en de zogenaamde expertfunctie. Gimvindus beperkt zich tot de ex-nationale sectoren.

De specialisatie van de openbare investeringsmaatschappijen wordt in de hand gewerkt door de gescheiden aandeelhoudersstructuur. Deze structuur verschaft meer doorzichtigheid en voorkomt belangenvermenging en wederzijdse beïnvloeding.

Beheersstructuur

Teneinde de werking van de investeringsmaatschappijen te verbeteren, werden ook de beheersstructuren aangepast.

Zo wordt een einde gemaakt aan de vermenging tussen raden van bestuur en uitvoerend management van de vennootschappen. Aan de raad van bestuur wordt een welomschreven opdracht toevertrouwd, waardoor de investeringsmaatschappij meer wordt geresponsabiliseerd.

De raden van bestuur vervullen een spilfunctie in de investeringsmaatschappijen. Hun taak is meervoudig

1. zij moeten de belangen van de aandeelhouder behartigen ;
2. zij moeten de globale strategie van de vennootschap uitwerken ;
3. zij oefenen een controle uit op het management ;
4. zij nemen de uiteindelijke beslissingen inzake de dossiers voor zover deze niet aan het management werden gedelegeerd ;
5. zij rapporteren aan de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad.

De directeur-generaal kan niet langer lid zijn van de raad van bestuur en kan enkel met raadgevende steun aan de bijeenkomsten van de raad van bestuur deelnemen.

In de vennootschappen worden managementcomités opgericht. De directeur-generaal leidt het managementcomité, dat de beslissingen van de raad van bestuur uitvoert en de beslissingen neemt waarvoor het delegatie heeft bekomen van de raad van bestuur.

Controle

Het toezicht op de investeringsmaatschappijen werd eveneens aangepast.

Naast de door de vennootschapswetgeving voorgeschreven externe controle door erkende bedrijfsrevisoren zal voortaan tevens een interne controle worden uitgebouwd. Deze interne controle wordt door een auditcomité uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur en wordt door deze aangesteld. De regeringscommissaris zetelt eveneens in het auditcomité.

Aan de raad van bestuur zal gevraagd worden om de Vlaamse regering jaarlijks verslag uit te brengen over de uitvoering van het beheerscontract met de Vlaamse regering. Dit verslag zal tevens aan de Vlaamse Raad worden meegedeeld, die hierover een aanbeveling aan de Vlaamse regering kan formuleren.

Het decreet voorziet tevens dat het Rekenhof belast wordt met het nazicht van de rekeningen van de investeringsmaatschappijen. Het decreet voorziet derhalve een inzagerecht voor het Rekenhof. De redactie van deze decreetsbepaling werd in nauw overleg met het Rekenhof verricht.

Voortaan zal de Vlaamse regering bovendien één ambtenaar als full-time regeringscommissaris bij elk van de investeringsmaatschappijen aanduiden.

De dochterondernemingen van de investeringsmaatschappijen worden eveneens aan de controle van de bevoegde instantie onderworpen.

Tenslotte dienen de décharge van de bestuurders en de goedkeuring van de jaarrekening jaarlijks formeel door de Vlaamse regering in haar hoedanigheid van aandeelhouder te gebeuren.

Nieuwe Limburgse reconversiestructuren

Titel II van het decreet omvat de noodzakelijke decretale bepalingen voor de nieuwe Limburgse reconversiestructuren.

De nieuwe reconversiestructuren zijn gebaseerd op een aantal uitgangspunten, die ook door de Permanente Werkgroep Limburg (PWL) in haar advies van 14 januari 1994 werden onderschreven. Deze uitgangspunten zijn de volgende :

1. De reconversie-activiteiten moeten op geïntegreerde wijze worden benaderd, waarbij de economische, de sociale, de ruimtelijke en de ecologische aspecten allen evenveel aandacht krijgen.

2. De inzetbare reconversiemiddelen moeten selectief en doelgericht aangewend worden teneinde de doelstellingen van het Toekomstcontract, dat onverminderd van kracht blijft, te kunnen realiseren.

3. Er wordt gestreefd naar continuïteit in het reconversieproces en naar de consistentie tussen beslissing en uitvoering, waarbij een inhoudelijke controle van de uitvoerende vennootschappen en instellingen nodig is.

4. Het subsidiariteitsprincipe moet worden toegepast, waardoor de beslissingen zo veel mogelijk worden overgelaten aan het orgaan dat het nauwst betrokken is bij de reconversie en dat het dichtst bij de veldproblemen van Limburg staat.

Vanuit deze basisprincipes werd aan de Permanente Werkgroep Limburg een belangrijke spilfunctie toevertrouwd, die bovendien een decretale grondslag krijgt.

De Permanente Werkgroep Limburg (PWL) moet de strategische beleidslijnen voor de Limburgse reconversie uittekenen. De PWL kan de reconversie richting geven via adviezen over de objectieven van de LRM en van de andere uitvoerende organisaties. De PWL verleent bovendien een verplicht advies met betrekking tot de aanwending van de middelen uit het Limburgfonds. Tenslotte kan de PWL zelf initiatieven uittekenen in verband met de sociale en de economische reconversie en de verdere ontwikkeling van Limburg.

De diverse economische reconversie maatschappijen in Limburg worden alle onder de Limburgse reconversie maatschappij (LRM) samengebracht, teneinde de economische integratie te waarborgen en een soepele allocatie van inzetbare reconversiemiddelen te bewerkstelligen. De LRM heeft verschillende dochters : de Mijnen, de Limburgse Participatiemaatschappij (LPM) en eventuele projectvennootschappen.

De Mijnen krijgen een zeer beperkte opdracht, die louter bestaat uit het saneren van mijnterreinen en -gebouwen en uit de afhandeling van de CAO-verplichtingen. De participaties van de oude nv KS worden verkocht of ondergebracht bij de LPM.

De LPM neemt de participaties die strategisch zijn voor de reconversie van Limburg. Zij verkoopt de participaties van de nv KS en de LIM die niet strategisch zijn voor de toekomst van Limburg. De LPM voert haar opdracht uit binnen het strategisch kader dat door de LRM wordt uitgetekend.

De LRM kan bovendien ad hoc projectvennootschappen oprichten. Deze kunnen hetzij nieuw opgericht worden, hetzij afgesplitst worden uit de oude nv KS.

De LRM en haar dochters dienen als een geïntegreerde instelling op te treden. Daarom wordt de raad van bestuur van LRM samengesteld uit de bestuurders van LPM, aangevuld met een vertegenwoordiger van de raad van bestuur van Mijnen en van de projectvennootschappen.

Limburgfonds

Teneinde de doelstellingen van het Toekomstcontract op een geïntegreerde wijze te kunnen realiseren, heeft de Vlaamse regering beslist een Limburgfonds op te richten. Op 31 december 1986 besliste de toenmalige federale regering een enveloppe van 99 miljard frank uit te trekken voor de sanering van de Limburgse steenkoolmijnen en voor de reconversie-investeringen in de provincie. In de loop der jaren vertakte deze enveloppe zich in een ingewikkeld net van reconversie-instrumenten en -middelen. Dit ontwerp heeft de ambitie om al de resterende middelen terug te hergroeperen in een fonds en hun besteding transparanter te maken. De hergroepering van deze middelen is echter niet eenvoudig. De Vlaamse regering heeft hetzij rechtstreeks, hetzij via GIMV of Gimvindus, op basis van overeenkomsten, protocols, besluiten of als aandeelhouder middelen ingebracht of besteed in de Limburgse reconversie. Sommige van deze middelen moeten herzien worden om al de resterende middelen te kunnen hergroeperen in het Fonds.

Deze operatie kan enige tijd in beslag nemen en hoe dan ook zullen bepaalde middelen slechts op termijn terugkeren naar het Fonds. Bovendien veronderstelt de herberekening en hergroepering een doorgedreven „audit” van de balansen van Gimvindus, Mijnen en LPM. Deze audits zijn nu volop aan de gang. Het is de intentie om deze centralisatieoperatie in de loop van het najaar te finaliseren. Op dat moment zal ook het zogenaamde „migratieplan” kunnen voltooid worden : dit plan omvat de diverse stappen die noodzakelijk zijn om tot de opsplitsing van de vier investeringsmaatschappijen te komen.

Teneinde een goed toezicht te kunnen uitoefenen op de middelen voor de Limburgse reconversie, besliste de Vlaamse regering het Limburgfonds als een pararegionale A op te richten onder rechtstreeks beheer van de Vlaamse regering.

Alhoewel de Vlaamse regering besliste de SIM in vereffening te stellen, werd anderzijds geopteerd voor continuïteit van de sociale reconversie-initiatieven op het terrein. Voortaan zullen de uitvoerders van de sociale reconversie evenwel rechtstreeks een contract afsluiten met het Limburgfonds, dat ook de financiering van de projecten ten laste zal nemen. Teneinde de administratieve opvolging van de sociale reconversie te kunnen waarnemen, zal de Vlaamse regering personeel ter beschikking stellen van het Limburgfonds.

Het decreet regelt eveneens de mogelijkheid voor de Vlaamse regering om de gewestwaarborg te verlenen aan leningen die door de investeringsmaatschappijen worden aangegaan.

Voor wat de door Gimvindus verleende scheepskredieten betreft, wordt de mogelijkheid voorzien de gewestwaarborg te hechten aan scheepskredieten, waarvan de looptijd het jaar 2004 overschrijdt. De bijzondere financieringswet van 16 januari 1989 regelt immers de federale staatswaarborg op scheepskredieten tot en met 2004, maar treft geen maatregelen voor de daaropvolgende periode.

Tenslotte bepaalt artikel 18 van het decreet dat de Vlaamse regering een systematisch overleg zal organiseren met de sociale partners over het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen. Deze maken immers niet langer deel uit van de raden van bestuur van de investeringsmaatschappijen. De concrete vorm van dit overleg zal in het najaar gestalte krijgen.

Het ontwerp van decreet werd aangepast aan de ingewonnen adviezen van de Raad van State, van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en van de PWL.

Volgens de Raad van State dienden een aantal bepalingen van het decreet voorafgaandelijk aan de Europese Commissie

te worden voorgelegd. Het betreft enerzijds de waarborgregeling voor Gimvindus en anderzijds de tegemoetkomingen aan Limburg. In de memorie van toelichting wordt uitgelegd dat de waarborgregeling reeds op 7 mei 1993 aan de commissie werd genotificeerd (op 24 augustus 1993 antwoordde de commissie hiertegen geen bezwaren te hebben) en dat de engagementen ten aanzien van Limburg de commissie bekend zijn via het Toekomstcontract, dat zij zelf mede-ondertekende.

Op de bemerkingen van de SERV werd eveneens in de memorie van toelichting geantwoord. Deze bemerkingen betreffen vragen naar verduidelijking inzake de opdrachtsomschrijving, het oprichten van de dochtervennootschappen, de controle door het Rekenhof en de budgettaire neutraliteit. Deze vragen zullen uitgebreid aan bod komen in de overlegstructuur, voorzien in artikel 18 van het decreet.

De door de PWL gevraagde tekstwijzigingen werden alle door de Vlaamse regering aanvaard.

De Vlaamse openbare investeringsmaatschappijen hebben in het verleden goed werk verricht en hebben op diverse vlakken bijgedragen tot het stimuleren van de Vlaamse economie.

Ook de Limburgse reconversie heeft dankzij het Toekomstcontract zeer positieve resultaten opgeleverd, niettegenstaande het doemdenken dat sommige opportunisten thans verspreiden. Denken we maar aan het feit dat 80 procent van de mijnwerkers die KS verlieten, ondertussen reeds een job gevonden hebben.

Weliswaar was het noodzakelijk om zowel het Vlaamse economisch overheidsinitiatief als de Limburgse reconversie te heroriënteren. Dit ontwerp van decreet wil deze heroriëntering definitief gestalte geven. Het ontwerp weerspiegelt het vaste voornemen van de Vlaamse regering om haar instrumenten inzake economisch overheidsinitiatief en economische reconversie efficiënter in te zetten. Uiteraard zal deze verhoogde inzet op het terrein waar moeten gemaakt worden.

III. TOELICHTING DOOR DE INDIENERS VAN VOORSTELLEN VAN DECREET EN VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

A. Voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier houdende privatisering van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en demonopolisering van overheidsopdrachten (Stuk 391 (1992-1993) – Nr. 1)

Dit voorstel van decreet heeft betrekking op Titel 1 van het ontwerp.

Dit voorstel van decreet bevat vooreerst een fundamentele uiteenzetting over de plaats van de overheid in het economisch gebeuren. Begrippen als privatisering, deregulering en liberalisering worden hierin precies gedefinieerd.

Privatisering als middel tot monopoliebestrijding, efficiëntieverhoging en groeistimulans, het onderscheid tussen natuurlijke en kunstmatige monopolies en de privatisering als middel tot vermindering van de overheidsschuld komen uitvoerig aan bod.

Het voorstel van decreet besteedt ook ruim aandacht aan de mogelijke opdrachten van de overheid op economisch vlak, de precieze plaats van het economisch overheidsinitiatief.

De indieners stellen dat rond de GIMV een ondoorzichtig net van structuren en instellingen is ontstaan die door de wetgever zeker niet is gewild. De laatste jaren is het over-

heidsoptreden via de GIMV aanzienlijk toegenomen en het ziet ernaar uit dat de ongebreidelde uitdeining van het overheidsoptreden via de GIMV en haar talloze dochters nog zal toenemen.

Bovendien houdt de GIMV een reeks participaties aan in ondernemingen waarbij men zich terecht afvraagt welke rol de overheid in die sectoren te spelen heeft.

Het voorstel van decreet strekt er derhalve toe de GIMV te laten opgaan in drie rechtspersonen die als doelstelling hebben de activa van de GIMV te valoriseren of over te dragen aan het publiek of een particuliere instelling.

De opbrengsten van de privatiseringen worden aangewend ter delging van de algemene schuld van de Vlaamse Gemeenschap.

B. Voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende oprichting van een Limburgs Reconversiefonds (Stuk 442 (1993-1994) - Nr. 1)

Dit voorstel van decreet heeft betrekking op Titel II van het ontwerp van decreet en legt de decretale basis voor een vernieuwde reconversiepolitiek in Limburg. De onverkorte uitvoering van het Toekomstcontract voor Limburg van 29 april 1987 is daarvan het uitgangspunt.

De parlementaire onderzoekscommissie naar de besteding van de KS-gelden legde de vinger op een aantal mistoestanden. In dit voorstel van decreet wil men alleszins vermijden dat deze zich in de toekomst nog zouden voordoen. Al de resterende gelden uit de KS-enveloppe van 31 december 1986 dienen te worden ondergebracht in één Limburgs reconversiefonds als parastatale van het type A. De besteding van dit fonds dient doorzichtig te zijn en volledig te worden gecontroleerd door de overheid en het Rekenhof.

Het voorstel van decreet geeft ook een decretale basis aan de Permanente Werkgroep Limburg waarvan de werking dient te worden gecontinueerd. De PWL bewaakt de kwaliteit van de Limburgse reconversie die geïntegreerd en coherent dient te zijn.

Zij adviseert de Vlaamse regering bij de aanwending van de middelen van het Fonds. Tevens waakt zij erover dat de aanwending van de middelen uit het fonds additioneel zijn ten opzichte van de gewone begrotingsmiddelen.

De indieners verklaren het regeringsontwerp te willen amenderen op diverse punten, onder meer op het stuk van de middelen van het Fonds.

C. Voorstel van resolutie van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen betreffende de reconversie in Limburg (Stuk 443 (1993-1994) - Nr. 1)

Door dezelfde indieners en op dezelfde datum als het voorstel van decreet sub B werd een voorstel van resolutie ingediend dat de Vlaamse regering aanmaant om die maatregelen te nemen die de oprichting van een Limburgs Reconversiefonds moeten mogelijk maken.

Het betreft inzonderheid de hergroepering van de resterende middelen die rechtstreeks of onrechtstreeks door de overheid voor de reconversie van de Limburgse mijnregio waren voorbestemd.

De regering zal dus onder meer een nieuwe overeenkomst moeten sluiten met de GIMV en Gimvindus teneinde het protocol inzake de financiering van de KS te wijzigen. Zo ook zal de Vlaamse regering ook moeten bewerkstelligen dat de SIM in vereffening wordt gesteld en het netto-actief ervan wordt gestort in het Limburgs Reconversiefonds.

De indieners hopen dat er omtrent de precieze omvang van de middelen van het Limburgs Reconversiefonds zo snel mogelijk duidelijkheid komt. De concrete mogelijkheden op het terrein en de invulling van het Toekomstcontract worden hierdoor immers in grote mate bepaald.

D. Voorstel van resolutie van de heer J. Ulburgs c.s. betreffende aanbevelingen met betrekking tot de verdere opvolging van de Commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden (Stuk 316 (1992-1993) - Nr. 1)

De indiener verwijst naar de KS-onderzoekscommissie die aan het licht bracht dat een web van onoverzichtelijke structuren gecombineerd met een gebrek aan afdoende controle heeft geleid tot verkeerde investeringen in Limburg.

Het lid wil met zijn resolutie de Vlaamse regering waarschuwen. Een vernieuwde reconversiepolitiek moet de plaatselijke middenstand en KMO versterken. Megalomane projecten stuiten op ecologische bezwaren en staan haaks op de nieuwe trend naar passieve recreatie.

Het lid pleit ook voor een sterk sociale dimensie in de reconversie met aandacht voor de oudere mijnwerkers.

IV. GEDACHTENWISSELING MET EEN AFVAARDIGING VAN HET REKENHOF

De heer M. Van Cleynenbreugel, eerste auditeur-directeur en de heer A. Joris, auditeur bij het Rekenhof delen de commissie hun visie mee met betrekking tot artikel 13.

De heer A. Joris wijst erop dat in het ontwerp van decreet twee belangrijke zaken gewijzigd zijn ten opzichte van het voorontwerp. In het voorontwerp bepaalde artikel 13 dat het Rekenhof controle zou uitoefenen op de investeringsmaatschappijen en de gespecialiseerde dochtermaatschappijen. In het ontwerp werd de controle op deze dochtermaatschappijen weggelaten. Verder werd in artikel 13 van het ontwerp de voorwaarde toegevoegd dat de modaliteiten van nazicht door het Rekenhof in een protocol vastgelegd zullen worden, door de Vlaamse regering goed te keuren.

Die wijzigingen kunnen volgens de spreker voor moeilijkheden zorgen. Als men de controle tot de investeringsmaatschappijen beperkt, bestaat het risico dat het Rekenhof in feite een lege doos controleert. Men mag immers verwachten dat zowel de GIMV, Gimvindus, Vlaamse Milieuholding en de LRM zich als een holding zullen structureren. Bepaalde zaken, of zelfs het eigenlijke werk, zullen zij delegeren naar hun dochtermaatschappijen.

Het Rekenhof heeft verder een minder goede ervaring met het afsluiten van protocols. Het afsluiten van een protocol beperkt de controlemogelijkheden, omdat twee partijen akkoord moeten gaan. Als bijvoorbeeld de GIMV met bepaalde zaken niet akkoord gaat en niet tekent, heeft men geen protocol en dus geen controle. Met een protocol moet men zich schikken naar de modaliteiten, wat een niet gewenste beperking met zich mee brengt.

De heer J. Laverge verwijst naar de omschrijving van artikel 13 in de memorie van toelichting. „Het Rekenhof wordt

belast met de controle op de legaliteit van de rekeningen. Het is een controle a posteriori en geen opportuniteitscontrole over de participaties." De heer J. Laverge vraagt naar de betekenis daarvan.

Die toelichting is een reactie op het advies van de SERV, verklaart de heer J. Delanghe, Secretaris-Generaal. Hij meent dat de tekst van het artikel zelf wel duidelijk is. De praktische modaliteiten van het nazicht worden in een protocol vastgelegd. Het is geen protocol met twee partijen, maar met drie : de Vlaamse regering moet er ook bij betrokken worden.

Wat de dochtermaatschappijen betreft, verwijst de heer Van Cleynensreugel naar artikel 11, waar staat dat de investeringsmaatschappijen een deel van hun opdrachten aan dochtermaatschappijen kunnen toevertrouwen, onder hun exclusieve controle. Het Rekenhof vindt die laatste bepaling onaanvaardbaar. Het Rekenhof vreest dat de controle die het nu heeft op Aquafin en Domus Flandria op basis van een protocol, afgebouwd zou worden door die bepaling.

De heer De Caanière, kabinetschef, brengt daar tegen in dat artikel 11 ook bepaalt dat de bepalingen van dit decreet ook van toepassing zijn op de gespecialiseerde dochtermaatschappijen. Het is dus wel degelijk de bedoeling dat de dochtermaatschappijen onder de controle van het Rekenhof vallen, tenzij de Vlaamse regering anders beslist bij besluit. Enkel de laatste zin van artikel 11 maakt het mogelijk dat de Vlaamse regering bij besluit een dochtermaatschappij aan de controle van het Rekenhof onttrekt.

De heer Barbé vindt dat de Vlaamse Raad zelf moet beslissen hoever zijn controle reikt. Het getuigt niet van degelijk decreetgevend werk om de Vlaamse regering toe te laten van de ene dag op de andere bijvoorbeeld Aquafin aan de controle van het Rekenhof te onderwerpen en Domus Flandria niet. Door expliciet de controle van het Rekenhof ook op de dochterondernemingen in het artikel 13 op te nemen, sluit men alle mogelijke discussies uit.

Naast het voorwerp van de controle is er ook de kwestie van de wijze van controle. De heer Barbé verwijst naar de motie inzake beheerscontrole die de Vlaamse Raad aangenomen heeft. Voorliggend onderwerp is een thema bij uitstek om van de beheerscontrole werk te maken. Worden de doelstellingen van het decreet waargemaakt ?

De heer J. Lenssens vraagt de heer Joris of hij zijn kritiek goed begrepen heeft : als het decreet niet aangepast wordt op die twee punten, dan kan het Rekenhof zijn taak niet vervullen zoals de Vlaamse Raad dat van hem verlangt. De heer Joris antwoordt bevestigend.

Is de bepaling in artikel 11, namelijk dat de bepalingen van dit decreet eveneens van toepassing zijn op de dochtermaatschappijen, niet voldoende ? Moeten de dochterondernemingen in artikel 13 worden opgenomen vraagt de heer P. Deprez. De opneming ervan in artikel 11 is in se voldoende, meent de heer van Cleynenbreugel, maar het is eenvoudig en niet overbodig ze in artikel 13 te herhalen.

Het advies van de SERV, namelijk dat de controle van het Rekenhof niet mag leiden tot een opportuniteitscontrole, is terecht. Het is niet aan het Rekenhof om vrij over de participaties te oordelen. De heer C. Lisabeth is wel verwonderd dat de regering naar aanleiding van dat advies de bepaling over de dochtermaatschappijen in het ontwerp heeft weggelaten.

De dochtermaatschappijen zijn door artikel 11 onderworpen aan alle bepalingen van het decreet, ook aan de controle van de regeringscommissarissen, tenzij de regering anders beslist. Er zijn afwijkingen mogelijk voor beursgenoteerde dochtermaatschappijen. Als in het Boek van Opmerkingen artikels verschijnen over bepaalde bedrijven, heeft dat een negatief effect op de beurskoers. Dat is, volgens de heer Delanghe, de reden van die afwijkingmogelijkheid.

Dat is de kern van het probleem : de publiciteit. De heer A. Joris weet uit ervaring dat de GIMV problemen heeft met het publiek maken van bepaalde gegevens. Dat is te begrijpen. Men kan dat probleem echter ondervangen. De commissie kan beslissen dat het Rekenhof in eerste instantie aan haar rapporteert en dan bepalen welke gegevens gepubliceerd mogen worden.

Volgens de heer K. Pinxten is de concrete invulling van de laatste zin van artikel 11, samengelezen met de laatste zin van artikel 13, voor de commissie essentieel. De Vlaamse regering keurt het protocol goed, maar wie bepaalt de modaliteiten ? Explicitering op een aantal punten is zeer belangrijk. De stellingname van de minister-president is essentieel. Hij heeft duidelijk verklaard dat de Vlaamse Raad, via de regeringscommissarissen, en ook het Rekenhof controle moeten uitoefenen op alle activiteiten van de investeringsmaatschappijen én hun dochters. Maar hoe wordt dat hier vertaald, hoe maakt hij dat hard in de protocols ? Die zijn nu eenmaal de enige semi-decretale basis waarover de overheid beschikt.

De heer P. Deprez gaat verder in op het probleem van de publiciteit. Hij vraagt of het denkbeeldig is dat een eventuele privé-partner, zelfs bij een bedrijf zonder beursnotering, weigert in zee te gaan als de wijze van controle en publikatie hem niet bevalt.

De heer A. Joris erkent dat dit niet ondenkbaar is. Juist daarom kan het aan de commissie overgelaten worden om een werkwijze uit te werken. Vooraleer tot publikatie over te gaan, kan een verslag aan bijvoorbeeld de minister-president of de commissie voorgelegd worden. Op basis daarvan kan die dan oordelen over een eventuele publikatie van bepaalde gegevens.

De heer J. Laverge heeft ook bedenkingen bij een eventuele controle van een privé-bedrijf waarin een publieke investeringsvennootschap een minderheidsparticipatie heeft. Hij kan er begrip voor opbrengen dat een privé meerderheidsparticipant weigert zijn bedrijf door het Rekenhof te laten controleren.

Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen de dochters van de GIMV en de gespecialiseerde dochters van de GIMV, merkt de heer A. Joris op. In een dochter kan de GIMV op eigen initiatief een bepaalde participatie nemen. Bij gespecialiseerde dochters handelt de GIMV in opdracht van het Vlaamse Gewest, om het economisch overheidsinitiatief uit te voeren. Dat is een belangrijk verschil.

Er is ook een onderscheid tussen controle en publikatie. De wet van 1976 op het economisch overheidsinitiatief verplicht de minister om het parlement jaarlijks een lijst voor te leggen van de participaties en leningen van het Vlaamse Gewest. De GIMV heeft daartegen verzet aangetekend, maar het is wettelijk verplicht. Het Rekenhof heeft de laatste jaren enkel een lijst gepubliceerd die zich beperkt tot de boekhoudkundige toestand. Normaal moesten alle uitgegeven bedragen in het vermogen van het Vlaamse Gewest zitten. Om allerlei redenen is dat niet gebeurd. Die bedragen moeten ingeschreven worden in de rekeningen van de rekenplichtigen, wat ook niet gebeurd is. Op aandringen van het Rekenhof zullen die bedragen in de toekomst wel in het vermogen van het gewest ingeschreven worden.

De heer Delanghe, Secretaris-generaal, blijft het nefast vinden dat de cijfers over bedrijven waarin een publieke investeringsmaatschappij participeert, te grabbel gegooid worden aan de concurrenten. De heer J. Laverge merkt op dat de concurrenten die informatie ook kunnen vinden in de balanspublicaties in de Financieel-Economische Tijd.

De lijst met participaties in het Boek der Opmerkingen is blijkbaar de uitvoering van de wet. De heer L. Barbé vindt dat die bedrijven in zekere zin gecompenseerd worden doordat ze met overheidsgeld kunnen werken. De heer L. Barbé vraagt het Rekenhof wat de mogelijkheden van controle zijn. Hoe kan men vermijden dat de controle hypothekeerend werkt ?

De heer A. Joris, auditeur, meent niet dat de controle een hypotheek gelegd heeft op de werking van de GIMV. Als de Vlaamse Raad beslist de beheerscontrole door te voeren en de legaliteitscontrole te beperken, dan bestaat het gevaar dat men het Rekenhof ter verantwoording roept terwijl het hof eigenlijk lege dozen controleert. Dat moet men vermijden.

De heer K. Pinxten komt terug op de laatste zin van artikel 11. De Vlaamse regering krijgt door die bepaling een enorme manoeuvreerruimte. De Vlaamse Raad moet zich daar ernstig over bezinnen.

Is men nu bezorgd om de publikatie van de gegevens of om de controle van de gespecialiseerde dochtermaatschappijen ? De heer Vermassen vraagt om verduidelijking. De heer Delanghe repliceert dat daarom geen misverstand mag bestaan : controle is nodig, alleen zijn er soms redenen om dat voor bepaalde vennootschappen op een andere wijze te laten gebeuren. B.v. bij beursgenoteerde bedrijven.

De heer J. Laverge vat samen : als een gespecialiseerde dochtermaatschappij op de beurs wenst te gaan of een deel van de aandelen aan een particulier wil verkopen, wil de regering over de mogelijkheid beschikken om dat bedrijf uit de controle te halen. Kunnen de afwijkingsmogelijkheden niet beter omschreven worden in het decreet ? Dat zou eventuele willekeur van de regering vermijden.

De heer P. Deprez vraagt of het begrip gespecialiseerde dochteronderneming duidelijk gedefinieerd is.

De heer A. Joris verwijst naar de wetgeving inzake de NIM. Het begrip is eveneens opgenomen in de statuten van de GIMV, in artikel 5 § 2. Het begrip is voldoende duidelijk.

De administratie controleert, vóór het Rekenhof, de leningen en de participaties aan bedrijven. Die gegevens worden

opgenomen in de rekeningen van de rekenplichtigen, maar die worden niet gepubliceerd.

De kern van het probleem ligt dus bij de publikatie, concludeert de heer J. Laverge. Kunnen daarop geen beperkingen aangebracht worden ? De heer A. Joris herhaalt dat het Rekenhof daarom het best eerst verslag kan uitbrengen aan de Vlaamse Raad, die dan beslist over eventuele publikatie.

De heer C. Lisabeth wijst erop dat volgens de studiedienst van de Vlaamse Raad de opdrachten van het Rekenhof niet op decretaale basis uitgebreid kunnen worden. Hijzelf en andere leden van de Vlaamse Raad wilden een voorstel van decreet in die zin indienen. De opdrachten van het Rekenhof kunnen alleen op federaal niveau, eventueel via een grondwetswijziging, uitgebreid worden. Kan men dan anders dan via een protocol de opdracht van het Rekenhof wijzigen ? Kan de commissie dan niet het best aan de Vlaamse regering suggereren welke elementen dat protocol moet bevatten ?

De Vlaamse Raad hoeft de opdrachten van het Rekenhof niet uit te breiden, meent de heer Van Cleynenbreugel. De Vlaamse Raad kan decretaal vastleggen dat de besteding van bijvoorbeeld overheidsmiddelen door de GIMV of haar zuster- of dochtermaatschappijen, nagekeken wordt door een extern onafhankelijk orgaan, i.c. het Rekenhof, ten behoeve van de Vlaamse Raad. Het probleem is echter de publikatie van deze gegevens. Het Rekenhof beseft ook dat met bepaalde delicate zaken voorzichtig omgesprongen moet worden.

Wat verstaat het Rekenhof onder „nazicht van de rekeningen” in artikel 13 ?

Onder nazicht verstaat het Rekenhof de controle op de aanwending van de overheidsmiddelen, via de rekeningen van de GIMV.

De heer C. Lisabeth heeft op de grondwettelijke bezwaren gewezen. Daarom werd geopteerd voor de omzichtige formulering „nazicht van de rekeningen”. Verder omschrijving is riskant, zegt de heer De Cannière.

Hij beklemtoont nogmaals dat de regering alleen wil vermijden dat gegevens van de gespecialiseerde dochters uitlekken. En dat kan gebeuren van zodra het Rekenhof verslag uitbrengt aan de commissie.

De heer Van Cleynenbreugel verduidelijkt waarom het Rekenhof de gespecialiseerde dochtermaatschappijen wil controleren. Aquafin bijvoorbeeld bouwt op reusachtige schaal waterzuiveringsinstallaties. Zij moeten de wet op de overheidsopdrachten naleven. De controle op de naleving daarvan vindt het Rekenhof zeer belangrijk. Aannemingen zijn zeer fraudegevoelig. Fraudevoorkoming beschouwt het Rekenhof als een belangrijke taak.

De heer L. Barbé komt terug op het protocol. In hoeverre is de schrapping van de bepaling omtrent het protocol in artikel 13 van belang voor het Rekenhof ?

Het Rekenhof hecht evenveel belang aan de schrapping van die bepaling als aan de toevoeging van de dochtermaatschappijen in artikel 13. Een protocol is als dusdanig niet noodzakelijk als de GIMV akkoord zou gaan met de eerste alinea van artikel 13 van het voorontwerp. Dan moeten alleen de praktische modaliteiten van de controle tussen het Rekenhof en de GIMV afgesproken worden. Met een protocol heeft het Rekenhof slechte ervaringen. In december vorig jaar heeft het Rekenhof een ontwerp van protocol opgestuurd aan de GIMV. Daar is nog steeds geen reactie op gekomen. Dat is een onhoudbare toestand, meent de heer Cleynenbreughel. Het Rekenhof moet controle uitoefenen, maar kan dat niet zolang het protocol niet ondertekend is.

Het Rekenhof wenst een regeling zoals die getroffen is voor De Lijn. De mensen van het Rekenhof gaan ter plaatse op onderzoek. Op basis van die gegevens stuurt het Rekenhof een brief aan de directeur-generaal van De Lijn. Op basis van zijn verdediging maakt het Rekenhof zijn opmerkingen op voor de voogdijminister. Die heeft op zijn beurt de tijd – drie maanden – om te reageren. Pas dan brengt het Rekenhof verslag uit bij de Vlaamse Raad.

Zijn er al protocollen met andere maatschappijen, vraagt de heer Barbé ? De heer Joris verduidelijkt dat de protocollen stammen uit 1985 toen het Rekenhof de NIM wou controleren. Men vond daarvoor toen geen wettelijke of grondwettelijke basis. De afgesloten protocollen hebben echter nooit gefunctioneerd. Degenen met wie de protocollen waren afgesloten, weigerden de controle. In een protocol kunnen ook de bevoegdheden beperkt worden, zonder dat dit er expliciet vermeld wordt.

De heer Delanghe gaat in op de vraag waarom het protocol met de GIMV nooit gefunctioneerd heeft. Misschien had de GIMV bezwaren tegen de modaliteiten van de controle. De GIMV was in ieder geval zeer ontstemd door de publikatie van individuele gegevens over individuele bedrijven in het Boek van Opmerkingen. De heer Delanghe wijst er verder op dat de Vlaamse regering volgens het ontwerp van decreet nu ook een partner in het protocol is. Dat is een stok achter de deur ten aanzien van de GIMV.

De heer Pinxten stelt voor deze discussie voort te zetten bij de artikelsgewijze bespreking. Indien men het nodig acht, kunnen amendementen worden ingediend. De commissie stemt daarmee in.

V. ALGEMENE BESPREKING

1. „Ontbrekende” begrotingsadvies

De minister-president wenst vooraf duidelijkheid te brengen nopens het begrotingsadvies uitgebracht door de minister van financiën en dat volgens de Raad van State niet als een begrotingsakkoord in de formele zin van het woord kan worden aangemerkt.

De minister-president citeert uit dit advies dd. 7 juni 1994 : „In aansluiting met mijn vorig begrotingsakkoord bevestig ik u mijn vroeger standpunt met name dat ik vanuit begrotings-oogpunt geen enkel bezwaar heb tegen de voorgestelde structuren.

Mijn akkoord wordt enkel gereserveerd voor wat de uitvoering betreft van vermeld decreet nopens de financiering van de verplichtingen die voortvloeien uit het protocol tussen de nationale regering, de NV KS en de NV FNSV van 5 oktober 1987, zoals aangevuld en gewijzigd en het protocol tussen Gimvindus en het Vlaams Gewest van 14 januari 1993.

Inderdaad, zoals voorzien, moet het ontwerp van decreet budgettair neutraal zijn. In casu mogen de netto vastleggings- en ordonnanceringskredieten (na aftrek van de zekere kasinkomsten) in principe niet beïnvloed worden door de invoeging van dit nieuwe decreet ongeacht de vermogensmatige wijzigingen.

De regeling ligt heden nog niet vast en kan ook nog niet vastliggen vermits dit de finalisering van de besprekingen zowel met Gimvindus als met de NV Mijnen veronderstelt.

Uit de thans voorliggende besprekingen heb ik anderzijds begrepen dat dit principe van budgettaire neutraliteit haalbaar is.

Vermits artikel 4, § 1 specifiek bepaalt dat de bestaande

regeling inzake de financiering van Mijnen behouden blijft zolang de hogervermelde besprekingen niet gefinaliseerd zijn, zodat dit artikel als dusdanig een beveiliging inhoudt vanuit budgettair oogpunt, bevestig ik formeel geen bezwaren te hebben tegen de voorliggende tekst. Budgettair worden geen nieuwe verplichtingen aangegaan dan diegene die voorheen reeds beslist zijn.

Nopens de toekenning van een gewestwaarborg aan de NV Gimvindus, bevestig ik het principe dat het Gewest enkel een tegenwaarborg aflevert aan Gimvindus, dat de nodige provisies moet aanleggen, die in gemeenzaam overleg zullen vastgesteld worden op basis van de historische en verwachte uitwinningspercentages. Hierdoor is de budgettaire neutraliteit gerespecteerd.

Wel verzet ik mij tegen de voorgestelde optrekking van het waarborgplafond met 7 miljard frank meer dan in het voorontwerp van decreet voorzien.”

De minister-president bevestigt dat de Vlaamse regering vorige week de beslissing genomen heeft om deze optrekking niet te doen zodanig dat men zich kan houden aan het oorspronkelijk voorzien bedrag. Het ontwerp wordt dus conform gemaakt aan het begrotingsadvies.

De minister-president meent dat zodoende alle duidelijkheid is verstrekt inzake een van de kritieken van de Raad van State.

2. Economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen

Een lid heeft m.b.t. het economische overheidsinitiatief en meer bepaald m.b.t. de GIMV twee fundamentele kritieken. Er is een ongebreidelde uitbreiding geweest van het economisch overheidsoptreden via de GIMV en haar talloze dochters.

Bovendien houdt GIMV participaties aan in ondernemingen waarvan de vraag kan worden gesteld welke rol de overheid in die sectoren te spelen heeft. Als men de privatiseringsdoctrine zoals uiteengezet in het voorstel van decreet van de heren Denys en Chevalier c.s. toepast op de GIMV-groep dan zal deze grondig moeten worden herschikt. Een deel van de dochters zal geprivatiseerd worden, een deel van de taken zal terugvloeien naar de administratie.

Er is geen ruimte meer voor instellingen in de grijze zone die de voordelen van de privé-sector met die van de overheidssector combineren. Deze kunnen nooit afdoende worden gecontroleerd.

Wat nu het ontwerp van decreet betreft, verklaart dit lid dat zijn fractie dit ervaart als een snel lapmiddel om een oplossing te bieden voor de problemen die de KS-onderzoekscommissie aan het licht bracht.

Hij betreurt dat men deze gelegenheid niet aangrijpt voor een fundamenteel debat over de rol van het overheidsinitiatief.

Het ontwerp van decreet zet een grote stap voorwaarts op het stuk van de transparantie en de controle van het economisch overheidsinitiatief zo stellen andere leden. De vraag of er ruimte moet zijn voor economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen kan niet met een absoluut ja of neen worden beantwoord. Het economische overheidsinitiatief moet gericht zijn op welbepaalde doelstellingen, zo stellen verschillende leden. Deze zijn onder meer het ondersteunen van toekomstgerichte en risicovolle ondernemingen. De vraag is dan in hoeverre met de privé-sector dient te worden samengewerkt.

Een ander lid sluit zich aan bij deze visie. Het is belangrijk dat de overheid over instrumenten beschikt om op te treden

in het economisch leven om het concept duurzame ontwikkeling mee gestalte te geven.

Ook wordt gewezen op het nut van het overheidsingrijpen bij de verankering van kleinere en middelgrote ondernemingen. Sommige familiale ondernemingen verdwijnen of worden verkocht wegens moeilijkheden bij de generatiewissel. De overheid zou deze overgang naar de volgende generatie kunnen helpen overbruggen door een zeer tijdelijke hulpverlening. Een lid vraagt zich af of artikel 10 dat de opdrachten van de GIMV beschrijft ook deze vorm van overheidssteun omvat.

Het ontwerp van decreet heeft de enorme ambitie om orde op zaken te stellen in de bestaande structuren, nu met een geëigend toezicht, en tegelijk de oprichting van nieuwe instellingen als het Limburgfonds te regelen. Dit is een enorme verdienste, aldus een lid. Het gevolg hiervan echter is dat nog te veel wordt overgelaten aan nieuw af te sluiten protocollen, beheerscontracten en andere, af te sluiten door de Vlaamse regering of een gevolmachtigd minister. Het lid acht dit niet noodzakelijk negatief. Er is ook voor de uitvoeringsbesluiten wellicht nog heel wat flexibiliteit noodzakelijk om optimale regelingen mogelijk te maken. Toch acht het lid een meer technisch onderbouwd en verfijnd ontwerp van decreet verkieslijk.

Het verheugt het lid dat de fundamentele kritiek van de Raad van State door de minister-president kan worden ontzenuwd. De kritiek van de SERV verwoordt in 6 punten kan de commissie echter niet zomaar naast zich neerleggen. Het lid maakt ook de zorg van Limburg tot de zijne. Staat de mooi opgezette structuur niet in schril contrast met de nog aanwezige middelen, waarvan niemand bij benadering weet hoeveel ze bedragen ?

Een ander lid verklaart niet gelukkig te zijn met het ontwerp van decreet dat geen komaf maakt met de verwarrende structuren inzake het economisch overheidsinitiatief. Hij feliciteert de Limburgse lobbyisten die hun provincie zowel financieel als economisch hebben afgegrendeld. Dit kon toch niet de opzet zijn van de hele herstructurering.

De verticale structuur wordt vervangen door een horizontale, maar het geheel heeft niet gewonnen aan duidelijkheid. Te veel instellingen kunnen potentieel over gelijkaardige dossiers worden gevat. Het lid zal liever twee luiken in het ontwerp met een specifiek Limburgs luik beperkt in de tijd, dat op termijn terug wordt ondergebracht in de normale Vlaamse structuur. Een noodinstrument kan geen permanente plaats krijgen in het geheel van structuren die het overheidsingrijpen in het Vlaams economisch leven moet regelen.

Verschillende leden pleiten ervoor na korte tijd de structuren van het economisch overheidsinitiatief opnieuw te evalueren. Uit de praktijk zal blijken waar het nieuwe stelsel dient te worden bijgestuurd. Niemand kan ontkennen dat er risico's zitten in sommige bepalingen van dit decreet dat toch een kaderdecreet is.

Tal van zaken worden door dit ontwerp van decreet niet geregeld. Nochtans verwacht Limburg hieromtrent duidelijkheid, aldus een lid. Hij vermeldt o.m. een akkoord tussen VDAB en BLM, de mijnschaderegeling en het grondstoffenbeheer in Limburg.

De minister-president meent dat zijn opvatting omtrent de plaats van het economisch overheidsinitiatief genoegzaam bekend is. Het privé-initiatief is de basis van het economisch weefsel. De overheid kan enkel bijsturen waar nodig. Het is echter niet haar hoofdplicht om economisch actief te zijn.

De markt moet zoveel mogelijk vrij kunnen opereren. Wat zij kan doen, moet zij kunnen doen. Sommige sectoren bijvoorbeeld de bio-technologie vergen veel tijd om rendement

te sorteren. Daarom moet een selectief en gericht overheidsinitiatief hier een overbrugging in de tijd kunnen maken.

Een tweede element dat speelt is de risicograad. Als een risicovol project waarin de publieke investeringsmaatschappij heeft geparticipeerd slaagt, kan zij een hogere return realiseren. Dit maakt het dan weer mogelijk dat deze publieke investeringsmaatschappij participeert in maatschappelijk belangrijke projecten met een lagere return.

Een derde opdracht die in de toekomst moet kunnen worden overgelaten aan het overheidsinitiatief is de selectieve financiering van de groei van ondernemingen. Meer dan in het verleden moet men snel beslissen om in te treden, en ook snel weer uittreden.

De vierde opdracht van een investeringsmaatschappij ligt ongetwijfeld in de technologietransferten vanuit onderzoeksinstituten en vanuit het buitenland naar Vlaamse ondernemingen toe (zie bijvoorbeeld IMEC).

Een vijfde opdracht is de rol die een publieke investeringsmaatschappij kan spelen in het verankeren van bedrijven in de nutssector en de hoogtechnologische sectoren.

Tenslotte moeten ook initiatieven kunnen worden genomen naar KMO's toe bij wijze van korte impulsondersteuning om niet marktverstrend te zijn.

Dit zijn de grote lijnen. Uit tussentijdse evaluaties dienen zeker bijstellingen te gebeuren.

De minister-president herhaalt dat het ontwerp van decreet twee fundamenteel onderscheiden luiken heeft die echter onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Titel I behandelt algemeen de plaats van het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen. Titel II behandelt de specifieke Limburgse situatie.

Aan de GIMV werd, conform de regeringsverklaring, gevraagd een mission-statement op te stellen. Dit gebeurde vanuit een globale Vlaams-economische context, met daarin de plaats van het Vlaams economisch overheidsinitiatief.

Omwillen van de structurele banden die er tot op heden bestaan tussen het globale economische overheidsinitiatief in Vlaanderen en de reconversie in Limburg, zou het totaal onverantwoord geweest zijn om hiervoor geen specifieke oplossing aan te reiken. Daarom wordt in Titel II concreet aangegeven welke structuren in Limburg worden opgezet.

De minister-president deelt dus in geen deele de door het lid geuite kritiek als zou er geen concept en geen visie voorhanden zijn bij dit ontwerp van decreet. De ontwikkelde visie werd uitdrukkelijk getoetst op het terrein in samenspraak met specialisten met ervaring.

3. Structuren en opdrachten van de investeringsmaatschappijen

Een lid verheugt zich over de vervanging van de verticale structuur door een horizontale voor het Vlaams-economisch overheidsinitiatief. De verticale structuur heeft niet zo goed gefunctioneerd. Dat heeft de KS-onderzoekscommissie zeer uitvoerig aangetoond.

De ondoorzichtigheid van structuren heeft voor gevolg gehad dat het zeer moeilijk is de exacte waarde te bepalen van de KS-enveloppe en de resterende gelden ervan. Ook het mobiliseren van deze middelen – nodig voor de inbreng ervan in het Limburgfonds – zal zeer moeizaam zijn aangezien zij her en der via protocols en participaties verspreid zijn.

De SERV stelt in zijn advies dat de opdrachten van de diverse overheidsinstellingen niet duidelijk genoeg zijn afgebakend. Er is gevaar voor overlapping bij het nastreven van

de doelstellingen. De mogelijkheid die het ontwerp de investeringsmaatschappijen biedt om gespecialiseerde dochtermaatschappijen op te richten kan eens te meer tot een ingewikkeld netwerk leiden. Een lid heeft alle begrip voor het bepleiten van een zekere operationele vrijheid voor de investeringsmaatschappijen. Dit neemt niet weg dat er nu reeds duidelijke afspraken moeten zijn over de inhoud van de beheerscontracten. Bovendien zal de wijze waarop de overheid de controle over de door haar bestede gelden uitoefent zorgvuldig moeten geregeld en bewaakt worden.

Nog andere leden hebben vragen bij de aflijning van de opdrachten van de diverse investeringsmaatschappijen. Deze zijn in het ontwerp vrij algemeen gesteld. Artikel 10 stelt dat de GIMV o.m. strategische participaties zal nemen. Wat zijn strategische participaties ? Het geschetste kader is vrij ruim. Welke zullen de criteria zijn voor het verkopen van participaties ? Welke worden aangehouden en welke niet ? De investeringsmaatschappijen zullen tegen einde 1994 een voorstel uitwerken om de privé-sector hierbij te betrekken. Geeft men deze maatschappijen een referentiekader mee voor de verkoop van hun participaties ?

Wat is het impact van de investeringen geweest op het aantal arbeidsplaatsen ? Hierover zou studie dienen te worden gemaakt.

Het lid neemt ook aan dat de opsplitsing GIMV en VMH niet voor gevolg kan hebben dat GIMV zich niet langer voor milieuvriendelijke aspecten van investeringen moet interesseren.

In zijn antwoord verwijst de minister-president naar de opdrachtsverklaring van de GIMV zoals ze blijkt uit het in bijlage gepubliceerde rapport. „GIMV is een publieke Vlaamse investeringsmaatschappij die strategische participaties kan nemen en een belangrijke rol vervult in het corrigeren van bepaalde marktmechanismen of in het stimuleren van activiteiten die de spontane werking van de markt niet voortbrengt. Haar opdrachten hebben tot doel de kwaliteit van het sociaal-economisch weefsel in Vlaanderen te verbeteren, inzonderheid wat betreft de toegevoegde waarde, de duurzaamheid van de economische ontwikkeling, de toekomstgerichtheid en de werkgelegenheid.”

Deze opdracht geeft aan dat de Vlaamse regering een geïntegreerde visie heeft en is meteen het antwoord op de gestelde vragen „Wat zijn de strategische taken, wat zijn de criteria voor de verkoop van participaties, waar ligt het nagestreefde evenwicht tussen economie, ecologie en andere factoren ?”

Een lid heeft een zeer concrete vraag met betrekking tot artikel 10. De strategische participaties horen thuis in de GIMV, nutsbedrijven in de milieusector horen thuis in de VMH en Limburg hoort thuis in de LRM. Het is echter niet duidelijk welke maatschappij zich moet inlaten met „strategische participaties in nutsbedrijven in de milieusector, al of niet in Limburg.”

De minister-president verwijst naar het document (in bijlage in het verslag opgenomen) van 23 december 1993, blz. 59. Limburg (het geografische gegeven) primeert op de sector behalve voor nutsbedrijven en de nutsbedrijven in de milieusector. Het concrete antwoord op de concrete vraag luidt dat de VMH het initiatief neemt voor strategische participaties voor nutsbedrijven in de milieusector in Limburg of daarbuiten.

Het lid vraagt wat de betekenis is van de parallelle aanduiding bijvoorbeeld LRM/LPM/GIMV in Limburg op het rooster van de bijlage.

De minister-president verklaart dat deze aanduiding wijst

op de subsidiaire orde tussen deze maatschappijen om een initiatief te nemen. De volgorde is daarbij wel van belang.

Een lid ziet problemen in het feit dat in Limburg twee verschillende structuren naast mekaar kunnen werken : LRM naast GIMV. Het management van beide structuren hebben niet noodzakelijk een complementair economisch inzicht in de wijze waarop zijn hun werkerterrein in Limburg betreden. Hierin zit een bron van moeilijkheden analoog aan degene die in het verleden het klimaat in Limburg vergiftigden.

De kritiek van de SERV dat na verloop van tijd eenzelfde ingewikkeld systeem van moeder-dochtermaatschappijen zal ontstaan vermits de investeringsmaatschappijen gespecialiseerde dochters kunnen oprichten wil de minister-president ontzenuwen.

Hij wijst erop dat de investeringsmaatschappijen pas tot oprichting van dochtermaatschappijen kunnen overgaan mits goedkeuring van de Vlaamse Regering. Dit betekent dus dat ook de parlementaire controle geldt. Dit geeft alleszins de zekerheid dat niet enkel de beslissing tot oprichting, maar ook de controle op een adequate wijze wordt georganiseerd. De minister-president meent dat de controle sterk moet zijn maar niet belemmerend. Er is alleszins, conform de KS-commissie, aangestuurd op een grotere responsabilisering van de Raden van Bestuur van de diverse maatschappijen.

Een van de grote lijnen, ook voor het Limburgfonds, is dat het een doorzichtig fonds zou worden, maximaal inspelend op de politieke besluitvorming omdat dit de enige toegangspoort is voor een adequate parlementaire controle.

4. GIMV

Hoe moet de werking van de GIMV in de afgelopen jaren worden geëvalueerd. Dit is een moeilijke vraag die enigszins verwant is met de discussie over het nut van fiscale en parafiscale incentives aan het bedrijfsleven. De minister-president verklaart dat de GIMV alleszins heeft bijgedragen tot de creatie van nieuwe arbeidsplaatsen en van duurzame jobs. Verder heeft de GIMV in de afgelopen jaren bijgedragen tot de ontluiting en ontplooiing van verschillende sectoren in Vlaanderen : de biotechnologie, de micro-electronica en de milieutechnologie. Tenslotte heeft de GIMV ongetwijfeld een rol gespeeld in het tot stand brengen van kwalitatief hoogstaande managementteams.

Nog tal van concrete vragen werden gesteld over de GIMV. In de mission-statement van januari 1993 stelt de GIMV dat zij een kapitaalsbehoefte heeft van 2,5 miljard frank. Dit sloeg toen op de grote GIMV-boom. Nu de herstructurering doorgang vindt zullen wellicht ook de kapitaalbehoefte anders liggen. Is deze berekening al gemaakt ? Welke zullen de kapitaalbehoefte zijn ?

Wat de 2,5 miljard frank die de GIMV in haar mission-statement aangaf als haar kapitaalbehoefte, verduidelijkt de ministerpresident dat de overheid geen kapitaalsverhoging heeft toegezegd. De opbrengsten blijven verworven voor de GIMV die er zich echter toe verbindt tot een bepaalde payout over te gaan. Bovendien mogen de FIV-middelen van de federale overheid binnen de GIMV blijven, trouwens na advies van het Rekenhof.

Een lid stelt met genoeg vast dat een eind zal worden gesteld aan de alternatieve financiering en de bouwprojecten door de GIMV. Dit is geen taak voor de overheid. Wat

gebeurt er met de bestaande instrumenten. Gimogem, Gimo-hold en Copernicus ? Verkocht, geprivatiseerd of opgedoekt ?

Wat met de GIMV-dochter Fonds Nieuwe Europa die Vlaamse bedrijven helpt bij het nemen van participaties in bedrijven in Oost-Europa ? Nu meer en meer bedrijven vanuit Vlaanderen naar Oost-Europa verhuizen (en ook naar Zuid-Oost-Azië) kan het toch niet de bedoeling zijn dat een GIMV-dochter dit in de hand werkt. Als de GIMV hier een bijdrage levert moet zij zeker zijn dat de bedrijfsvoering aldaar garanties biedt op ecologisch en sociaal vlak.

De minister-president benadrukt dat onze bijdrage in de ontwikkeling van een aantal Centraal-Europese landen op Europees niveau zeer belangrijk is. Op Europees niveau figureert Vlaanderen op de vierde of vijfde plaats inzake de coöperatie met deze landen. Het is hiermee uiteraard niet de bedoeling de delokalisatie in de hand te werken. Het betreft hier initiatieven waarin men selectief toetreedt en waaraan men een toegevoegde waarde verleent waarvan men ook een return mag verwachten.

Wat de mogelijke oprichting van een Fonds Zuid-Oost-Azië betreft, belooft de minister-president dat hierover eerst-daags klaarheid komt. De investeringen van de GIMV moeten alleszins een positief effect hebben op de Vlaamse economie. De vraag die hier rijst is of en in welke functie de GIMV een initiatief zal nemen.

Tenslotte wil een lid de minister-president nog herinneren aan de interpellatie van een fractiegenoot en de daarop door de Raad op 7 juli 1993 goedgekeurde met redenen omklede motie. Hierin werd de Vlaamse Executieve verzocht een grondig onderzoek in te stellen naar de werkwijze van Fish-link en ter zake een evaluatieverslag en een financiële eindbalans aan deze commissie voor te leggen (zie Stuk 377 (1992-1993) - Nr. 1). Wat is de stand van zaken ?

De minister-president wijst erop dat gezien het beperkt aantal participaties die de visserij-reders hadden genomen, de GIMV reeds twee jaar geleden heeft beslist om de activiteiten van Fish-link stop te zetten en enkel nog de lopende zaken te financieren. Er zijn in het totaal voor 90 miljoen frank financieringsdossiers geweest. De te financieren projecten waren eerder beperkt in omvang. Op dit ogenblik staan nog 50 miljoen frank uit. Het betreft lopende dossiers waarvan de Fish-link participaties worden omgezet in versnelde aflossingen of bankleningen. Gimvindus blijft de zeevisserijsector ondersteunen in het kader van de „werf-steun” met kapitaalsubsidies in vervanging van de vroegere scheepskredieten. Het betreft kleine investeringsbedragen die echter voor de individuele reder noodzakelijk zijn voor de rentabilisering van zijn bedrijfsactiviteit.

5. Gimvindus

Hoe ziet de toekomst van Gimvindus eruit ? Deze vraag houdt verschillende leden sterk bezig. De participaties zouden, zo zei de minister-president in september vorig jaar, versneld gevaloriseerd worden. De resterende participaties worden verkocht aan de privé-sector ofwel doorgeschoven naar de GIMV. Hieruit kon worden begrepen dat Gimvindus uitdovend zou zijn. Uit het decreet blijkt dit niet met zoveel woorden. Zal Gimvindus verdwijnen ? Kan het nog nieuwe participaties nemen ? In 1993 zouden door Gimvindus nog een aantal nieuwe participaties zijn genomen in de textielsector. Kan Gimvindus dit verderzetten of wordt dit nu een

opdracht voor de GIMV ? Het moet toch mogelijk zijn de ex-nationale sectoren op termijn binnen de eenheidsstructuur te brengen ?

Wat gebeurt er met de opbrengst van de wederinkoop van de niet-stemgerechtigde aandelen ? Zou Gimvindus een nieuw, aangepast en toekomstgericht textielplan kunnen financieren zodat de Vlaamse textielsector nog een plaats behoudt in de nieuwe Europese en mondiale context ?

De minister-president verklaart dat Gimvindus onder meer de textielportefeuille zal dienen te valoriseren. De facto zal Gimvindus een aantal participaties in grotere textielgroepen hergroeperen.

Een lid wijst op de bestaande protocollen tussen het Vlaamse Gewest en Gimvindus van 7 januari 1992 en 14 januari 1993. Het Rekenhof heeft aangetoond dat de regering hierin haar bevoegdheden te buiten is gegaan en zelf een aantal regelingen heeft getroffen die door de Vlaamse Raad dienden te worden genomen. Uit de onderzoekscommissie bleek ook de afleiding van KS-gelden naar Gimvindus. Hoe staat het met de uitvoering van deze protocollen ? Is er een herberekening van deze gelden gemaakt en een rechtzetting gebeurd ?

Ook dit lid heeft vragen bij de opbrengst van de recyclage van de participaties in de ex-nationale sectoren. Voor 1993 was een opbrengst van 600 miljoen frank verwacht. Wat gebeurt hiermee ?

De minister-president verklaart dat Gimvindus in principe een uitdovend karakter heeft. Dit betekent niet dat Gimvindus ophoudt te bestaan per 1 januari 1995, 1996 of 1997. Het is immers nodig dat de aangehouden participaties optimaal worden gevaloriseerd ten voordele van het Vlaamse Gewest. Het goed beheer van de overheidsmiddelen vergt dit.

Een lid vraagt waarom GIMV de participaties van Gimvindus voorlopig niet kan beheren.

De minister-president wijst erop dat de door velen geclaimde transparantie ingeval van een fusie van GIMV en Gimvindus zeker in het gedrang zou kunnen komen. De participaties van Gimvindus zijn zeer verschillend van deze die de GIMV in de toekomst zal moeten aanhouden en waarbij de hoger beschreven strategie richtinggevend zal zijn.

6. Marktconform rendement

In de memorie van toelichting staat dat alle investeringsmaatschappijen een marktconform rendement moeten nastreven binnen het kader van hun doelstellingen. Kan deze passus wat gespecificeerd worden ? Wat is een marktconform rendement ? Moet men er niet van uitgaan dat de specifieke doelstelling een invloed zal hebben op het rendement en moet verdisconteerd worden ? Wat zal men van de NV Mijnen als marktconform rendement mogen verwachten ? In het licht van wat in het verleden is gebeurd is dit een niet onbelangrijke vraag, aldus een lid.

Het fundamentele probleem in dit dossier is het blijvende spanningsveld tussen enerzijds het voorschrijven van bedrijfs-economische criteria (onder meer marktconform rendement) en anderzijds de „politieke” creatie. In de raden van bestuur en in de managementteams moet hoe dan ook een marktconforme reflex aanwezig zijn. Indien die er niet zou zijn dan dienen deze personen te worden bedankt voor bewezen diensten.

De minister-president verklaart dat het lid terecht de aandacht vestigt op de problematiek van het marktconforme rendement. Dit is een aspect dat expliciet in de beheerscontracten zal dienen te worden geregeld. Het rendement moet alleszins per maatschappij globaal bekeken worden en niet vanuit elke individuele participatie.

7. Limburgfonds

Een lid meent dat Deel II van het ontwerp van decreet met betrekking tot het Limburgfonds nog tal van vragen oproept. Er is voldoende duidelijk aangegeven hoe de in artikel 23 opgesomde middelen zullen verzameld worden.

Het Toekomstcontract Limburg is een resultaatverbintenis. Nochtans wordt niet voorzien in additionele middelen indien zou komen vast te staan dat de thans voorziene middelen niet zouden volstaan om de doelstelling van het Toekomstcontract te bereiken.

Veel leden tonen zich bezorgd om de uitklaring van de her en der verspreide middelen van het Limburgfonds.

De minister-president verzekert de commissie dat hij bij herhaling heeft aangedrongen om zo spoedig mogelijk in het bezit te worden gesteld van de becijfering van de enveloppe. Het heeft echter geen zin tentatieve cijfers op te geven. Op dit ogenblik loopt een audit bij Gimvindus, LPM en Mijnen. Zodra deze is afgerond zullen aan de commissie de exacte gegevens worden verstrekt.

Een lid verklaart dat hij liever had gezien dat het Limburgfonds vanuit Limburg wordt beheerd. Andere leden wijzen erop dat het beheren van een A-fonds dat rechtstreeks onder de bevoegde minister ressorteert institutioneel niet vanuit Limburg kan.

Een lid vraagt of het uitgesloten is dat bij beslissing van de algemene vergadering van de LRM dividenden naar het Limburgfonds worden getransfereerd. Welke is de financiële wisselwerking tussen de twee polen van de Limburgse reconversie, met name LRM en Limburgfonds ? Kan hierin meer duidelijkheid worden verstrekt ? Zijn er voor het sociale aspect van de reconversie middelen afgesplitst in het Limburgfonds ?

Hoe kunnen middelen van het economische luik naar het sociale luik van het Limburgfonds worden overgeheveld, vraagt een lid. Kan men bevestigen dat de 3 miljard frank die uit de KS-enveloppe voor de SIM was bestemd – of het resterend gedeelte ervan – in het Limburgfonds zal worden ingebracht en voor sociale projecten voorbehouden ?

De minister-president verwijst naar de schema's die voorliggen. Hieruit blijkt dat een integratie wordt nagestreefd. De tabellen op pag. 57 en 58 (zie bijlage) geven respectievelijk de aandeelhoudersstructuur en de geldstromen in de nieuwe structuur van het Vlaams overheidsinitiatief aan. Ook de tabel in bijlage opgenomen blz. 73 zal wellicht nog meer duidelijkheid verschaffen in het verloop van de geldstromen. De minister-president preciseert dat de middelen van de LRM enkel kunnen overgeheveld worden via kapitaalsvermindering of na uitkering van een dividend door de LRM. Het saldo van de SIM (1,5 miljard frank) zal door KS worden uitgekeerd. De trekkingsrechten van de LIM blijven in eerste instantie binnen de LRM.

Een lid verwijst naar artikel 23, 4° van het decreet dat stelt dat de vorderingen van het Vlaamse Gewest ten gevolge van de trekkingsrechten, toegestaan door het Vlaamse Gewest

aan de LIM, aan het Limburgfonds toekomen. Is dit niet tegenstrijdig met de verklaring van de minister-president ?

De minister-president verduidelijkt dat het hier om vorderingen gaat en niet om trekkingsrechten. Er bestaat vandaag een getrapte vordering tussen Vlaams Gewest en GIMV. GIMV gaf deze door aan de LIM. Morgen blijft deze vordering bestaan en komt ze op het actief van de LPM. Doch men moet rekening houden met de vennootschapsstructuur. De middelen kunnen enkel uit de dochtermaatschappij worden gehaald (dat wil zeggen storting van de cash) via dividenduitkering of via kapitaalsvermindering.

De minister-president wil de leden waarschuwen. Elkeen die de problematiek volgt kijkt met argusogen naar het saldo van de SIM en het saldo van de trekkingsrechten van de LIM. Het betreft hier het kleinste stuk van de financiering van het Limburgfonds.

Een lid verklaart heel wat vragen te hebben bij artikel 23, § 2 dat de verplichting voor het Fonds omvat om de middelen vermeld in § 1, 1° aan Gimvindus terug over te maken. Het is mogelijk dat dit boekhoudkundig voor Gimvindus een noodzakelijke operatie is. Toch is het een blancocheque aanzien ook de middelen sub 7° tot 10° als het ware borg staan voor de terugbetaling aan Gimvindus naar rato van wat in het fonds is ingebracht.

Hierop antwoordt de minister-president dat de terugbetaling aan Gimvindus enkel gebeurt voor zover dit in de protocollen van 1987 en 1993 reeds was voorzien. Er wordt niettemin gestreefd naar het zo volledig mogelijk financieel doorknippen van alle terugvloeimechanismen naar Gimvindus.

Een lid pleit voor soepelheid in de financiering van de sociale reconversieprojecten.

De Goms sluiten conventies af met de Vlaamse regering voor initiatieven in de impulsgebieden. Deze techniek wordt in het voorstel van resolutie van de heren Schuermans en Vandeurzen eveneens aanbevolen voor de financiering van initiatieven vanuit het Limburgfonds. Deze grotere budgetten laten een zeer soepele financiering toe, niet zonder dat afdoende controle wordt uitgesloten. Zou deze financieringswijze verzoenbaar zijn met de constructie van het ontwerp van decreet, zo vraagt het lid.

De minister-president meent deze suggestie te kunnen overwegen binnen de perken gesteld door de wetten op de rijkscomptabiliteit.

8. LRM

Een lid vraagt welke criteria zullen gelden voor de LRM om tegen 1996 de privé-sector in haar werking te betrekken ?

De minister-president verklaart dat de raad van bestuur van de LRM en ook deze van de andere maatschappijen een voorstel moeten formuleren uiterlijk 31 december 1994. Elke maatschappij kreeg de opdracht tegen die datum na te gaan in welke mate een privatisering kan doorgevoerd worden.

De minister-president poogt uiterlijk tegen die tijd een aantal voorstellen te hebben.

Uit de tekst van het ontwerp van decreet en de memorie van toelichting komt de LRM naar voren als een soort koepel

voor de economische reconversie voor Limburg. Hoe past de sociale reconversie hierin ? De teksten blijven hierover uiterst vaag.

De minister-president preciseert dat men een geïntegreerde benadering van de Limburgse reconversie heeft willen tot stand brengen langs de LRM. De PWL vervult hierbij evenwel een zeer belangrijke opdracht omdat zij de reconversie stuurt.

9. NV Mijnen

Een lid wil het hebben over de door de NV Mijnen eventueel nog uit te voeren opdrachten. Op 19 mei 1994 stelde het lid een vraag om uitleg in de commissie over de problematiek van de mijnschade ook na 1996 (zie Beknopt Verslag en Handelingen van 14 juni 1994). Uit het antwoord van de minister-president bleek toen dat deze niet uitsloot dat de NV Mijnen met haar know-how en menselijk potentieel inzake herstel van mijnschade actief zou blijven voor noodzakelijke restopdrachten. Zal de NV Mijnen ontbonden worden eind 1996 ? Of blijft zij bepaalde verbintenissen van de concessionaris zoals de vergoedingen van de mijnschade op zich nemen ?

De minister-president bevestigt dat de NV Mijnen per 31 december 1996 uitdovend is. Eens de CAO-verplichtingen zijn nagekomen en de mijnterreinen gesaneerd heeft zij geen reden van bestaan meer.

De NV Mijnen mag geen participaties meer nemen. Zij wordt finaal afgeslankt zoals in de inleiding gezegd.

De participaties van KS – nu NV Mijnen – zullen overgeheveld worden. Er is enkel nog een element dat kan doorspelen : verschillende projectvennootschappen zullen opgezet worden op grond die toebehoort aan NV Mijnen, dan zullen preciese regelingen worden getroffen over de inbreng van deze grond als participatie in deze vennootschappen. Zo zou in één grondmaatschappij Mijnen een afsplitsing kunnen worden gemaakt naar een of meer projectmaatschappijen.

Voor wat de mijngronden betreft zou de LRM een dochtermaatschappij kunnen oprichten als „KS vastgoed”.

Een lid vraagt wie de aansprakelijkheid van de concessionaris voor mijnschade na 1996 op zich zal nemen ? Het antwoord van de minister-president luidt dat de op te richten vastgoedmaatschappij verantwoordelijk zal zijn voor al wat op deze gronden gebeurt.

Voor wat de mijnschade en de mijnbemaling betreft verwijst de minister-president ook naar een wetsontwerp in de Senaat. De minister-president heeft in het overlegcomité deze problematiek ter sprake gebracht en amendementen opgesteld (zie ook bespreking in de commissie van 19 mei 1994, BV en Handelingen van 14 juni 1994).

De behandeling van het ontwerp van wet is opgeschort tot er duidelijkheid is over de teksten. Hoe dan ook zal na 1996 de rechtsopvolger van NV Mijnen voor de mijnbemaling instaan. Zo er geen rechtsopvolger is, zal de administratie deze taak op zich nemen. Enkele leden vragen meer duidelijkheid. Bij KS waren belangrijke provisies aangelegd voor de mijnschade. Wat gebeurt hiermee ?

De minister-president verklaart dat de rechtsopvolger van KS in diens rechten en plichten treedt als concessionaris van de mijngronden. Hij zal niet kunnen ontsnappen aan veroor-

delingen tot betaling van mijnschade die eventueel door de rechtbanken zullen zijn uitgesproken. De provisies van de NV Mijnen zullen dus moeten gehandhaafd blijven. Daarnaast blijft ook het waarborgfonds bestaan.

Een lid vraagt de minister-president werk te laten maken van verdere vooruitgangsrapporten inzake KS.

10. LPM

Ook over de plaats van de LPM rezen heel wat vragen. Zal de LPM anders werken dan de LIM waarvan zij de rechtsoptvolger is ? Hoe is de relatie tussen LRM en LPM ? De LPM is een financiële participatiemaatschappij die als minderheidsaandeelhouder optreedt, zij laat zich niet in met het operationele ondernemingsgebeuren doch doet vooral aan financiële opvolging. Wat gebeurt er nu met de niet-financiële participaties van bijvoorbeeld KS die eerder in een industriële holding thuis horen en waarvan men als meerderheidsaandeelhouder wel de bedrijfsvoering moet opvolgen en beslissing of ze strategisch zijn of niet.

Zal de LRM deze taak op zich nemen ? Dit blijkt niet uit de tekst.

Meerdere leden vragen naar meer doorzichtigheid inzake de koepelstructuur in Limburg en de respectievelijke opdrachten van LRM en LPM.

De minister-president geeft volgende verduidelijking. De koepelstructuur heeft de bedoeling, wat de economische reconversie betreft, één gesprekspartner te vormen met de PWL wat de strategische doelstellingen betreft en anderzijds via de moedermaatschappij suboptimalisatie van de financiële middelen tussen de verschillende dochters Mijnen, LPM en projectvennootschappen te voorkomen

De moedermaatschappij LRM is zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering op 23 december 1993 en 19 januari 1994 :

– „een publieke financiële holdingmaatschappij die concrete strategieën uitwerkt om de objectieven gedefinieerd door de PWL voor economische reconversie van Limburg te realiseren. Zij verstrekt hiertoe de middelen (die zij verkrijgt via een trekkingsrecht op het Limburgfonds of via de valorisatie van haar participaties) aan haar participaties in het kader van hun respectievelijke opdrachtsverklaringen”

– „LRM participeert voorts in de projectvennootschappen die de spin-offs zijn van de eigen projecten van KS-mijnen en van eventuele toekomstige spin-offs op basis van eigen initiatieven”.

LPM daarentegen :

– „is een publieke investeringsmaatschappij die haar opdracht uitvoert binnen het kader van de strategieën uitgetekend door LRM”

– „valoriseert in eerste instantie de participaties van KS en van LIM die niet strategisch zijn voor de reconversie van Limburg”

– „beheert de aangehouden participaties van de KS en van LIM die strategisch zijn voor de Limburgse reconversie”

– „neemt nieuwe participaties strategisch voor de reconversie van Limburg en biedt hiertoe een globaal financieerspakket aan”.

Het onderscheid tussen LRM en LPM definiëren als „industriële holding LRM” en „financiële participatiemaatschappij LPM” zoals sommigen doen, is niet het uitgangspunt van de Vlaamse regering geweest. Trouwens wat zou het economisch draagvlak zijn van een Limburgse industriële holding.

II. PWL

Een lid stelt vast dat de PWL inspraak had in de bepalingen van het ontwerp die betrekking hebben op de PWL en dat er rekening mee werd gehouden. Dit is alvast positief. Dit neemt niet weg dat er nog een aantal fundamentele bekommernissen zijn. Het lid steunt volmondig de bepalingen van artikel 26 waarin wordt aangegeven dat de PWL advies verleent voor de aanwending van middelen uit het Limburgfonds.

De minister-president wijst op de cruciale rol die de PWL zal moeten spelen. Zij is de motor die het reconversiegebeuren zal sturen, zowel economisch als sociaal. De minister-president hoopt dat zij dit ook zal doen en hierbij de negatieve uitwassen van al te partijpolitieke reflexen uit een recent verleden achterwege laat.

Een lid wenst krachtig de woorden van de minister-president te ondersteunen. De PWL dient vooreerst te werken. Hiervoor is vanwege alle betrokken partners een efficiënte inzet nodig.

12. Weren van belangenvermenging

De KS-onderzoekscommissie gaf de raad de aanbeveling mee alle vormen van belangenvermenging bij de beheerders in de reconversiestructuur te weren.

Thans zetelen in de raad van bestuur van de VMH twee vertegenwoordigers van het VEV. De minister-president heeft verklaard dat een lijst met onverenigbaarheden zou worden opgesteld.

De minister-president geeft hieromtrent volgende toelichting.

Op 19 januari 1994 werd een statuutswijziging van de NV VMH goedgekeurd. Het nieuwe artikel 13bis van deze statuten bepaalt dat de bestuurders geen deel mogen uitmaken van het bestuur of de leiding van een beroepsorganisatie van werknemers of werkgevers vertegenwoordigd in de SERV, of van een al dan niet erkende beroepsfederatie, of lid zijn van sociaal-economische overlegorganen of van een ministerieel kabinet.

Deze statuutswijziging strekt ertoe om personen die professioneel voltijds in een beroepsorganisatie actief zijn te weren uit de raad van bestuur van de VMH. De twee personen waarop het lid alludeert vallen niet onder de toepassing van deze bepalingen.

13. Beleidsfouten

Een lid betreurt dat helemaal geen werk werd gemaakt van de aanbeveling van de KS-onderzoekscommissie om de personen die beleidsfouten maakten te weren uit de topfuncties van Vlaamse investeringsmaatschappijen.

VI. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Voorafgaande bemerking

Alle besproken amendementen zijn opgenomen in Stuk 569/2 waar zij voor de duidelijkheid per artikel gegroepeerd staan.

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 2

Op dit artikel ligt een amendement voor van de heren Denys en Vergote om dit artikel te vervangen door de integrale tekst van hun voorstel van decreet stuk 391/1 zoals hierboven toegelicht.

Dit amendement wordt eenparig verworpen.

Artikel 2 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 3 en 4

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 5 en 6

Een lid doet opmerken dat deze artikelen een verticale structuur bouwen gaande van LRM over Mijnen naar LIM.

Is deze formulering wel correct met het schema ? (blz. 57 van de bijlage)

Hierop antwoordt de minister-president dat een duidelijk onderscheid werd gemaakt tussen LRM en LPM (LIM). LRM is een koepelstructuur, een financiële publieke holding waarin de middelen worden geoptimaliseerd om te vermijden dat er suboptimalisatie zou zijn tussen de dochters. Een van deze dochters is LPM. LPM is de uitvoerende poot van LRM, LPM neemt participaties van de LIM over en ook de participaties van KS.

Het lid meent te begrijpen dat in artikel 5 wordt gesteld dat het aandelenpakket van LIM wordt opgenomen in het kapitaal van Mijnen. In artikel 6 wordt Mijnen ondergebracht onder LRM. In die optiek staat de LRM inderdaad bovenaan. Maar Mijnen en LPM staan niet naast elkaar, zoals wordt gesteld in het schema, maar wel ondergeschikt aan mekaar.

De minister-president verduidelijkt dat de artikelen 5 en 6 verband houden met het migratieplan dat de uiteindelijke structuur moet voorafgaan. De aandelen Mijnen worden ingebracht in LIM. LIM wordt dan eigenlijk Mijnen en LIM wordt afgeschaft. Er is geen tegenstrijdigheid tussen de getekende structuur en de formulering van de artikelen 5 en 6.

De structuur is wel degelijk LRM als moedermaatschappij met Mijnen, LPM en de projectvennootschappen als dochters.

De artikelen 5 en 6 hebben betrekking op de tussenliggende vennootschapsrechtelijke bewegingen. In de definitieve

structuur krijgt men onder LRM, Mijnen, LPM en project-vennootschappen.

Wat is het lot van KHG, de voormalige Kempense Steenkoolhaven, vraagt een lid.

De minister-president verklaart dat deze KS-dochter zal behoren tot het patrimonium van de NV Mijnen. Van daaruit kan eventueel gewerkt worden aan een valorisering door overname.

De artikelen 5 en 6 worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 7

Artikel 7 wordt zonder opmerkingen met dezelfde stemming aangenomen.

Artikel 8

Op dit artikel ligt een amendement voor van de heren Laverge en Vergote. Het strekt ertoe in artikel 8 de woorden „van de Vlaamse regering” te vervangen door de woorden „van de Vlaamse Raad”.

De minister-president herhaalt dat het decreet een kader-decreet is. Dit impliceert dat regering en parlement elk een eigen rol en verantwoordelijkheid hebben. De goedkeuring van de desbetreffende overeenkomsten behoort duidelijk tot de bevoegdheid van de uitvoerende macht.

De indieners trekken hun amendement in.

Artikel 8 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 9

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 10

Bij dit artikel vraagt een lid meer duidelijkheid omtrent het al dan niet uitdovende karakter van Gimvindus. Kan Gimvindus nog nieuwe participaties nemen ?

De minister-president bevestigt nogmaals dat de finaliteit van Gimvindus uitdovend is. In die finaliteit, aldus de minister, moet het mogelijk zijn tussentijdse participaties te nemen maar dan zonder het uitdovend karakter in het gedrang te brengen. Dit houdt verband met het optimaal beheer van de portefeuille en de overheidsmiddelen die hiermee zijn verweven.

Het lid herinnert aan de stellingen door de minister-president verwoord in september 1993. Gimvindus zou letterlijk uitdovend zijn, luidde het toen.

De minister-president preciseert dat Gimvindus verbintnissen heeft tot 2007, die ze ook moet nakomen. Dit vergt een optimalisatie van de aanwezige middelen. Om de eindverbintenis in 2007 te kunnen honoreren, moet de portefeuille nu actief beheerd worden en kunnen tussentijdse participaties noodzakelijk zijn. Het ene staat in functie van het andere.

De verkoop van participaties is voor Gimvindus een forse bron van inkomsten. Hoe kan men dan stellen dat tussentijdse investeringen nodig zijn om Gimvindus te laten overleven, repliceert het lid.

De minister-president verwijst naar de scheepskredietenregeling. Er is ook de honorering van het consortiumkrediet en er is het Limburgfonds. Tegenover al deze verplichtingen moeten inkomsten staan. De afstoting van participaties door Gimvindus moet dus op het meest geschikte ogenblik gebeuren, zoniet zal Gimvindus in moeilijkheden komen bij de nakoming van bovenvermelde verplichtingen.

Het lid werpt op dat Vlaanderen bijgevolg alvast twee publieke investeringsvennootschappen telt, met name GIMV en Gimvindus, waarbij Gimvindus optreedt in de ex-nationale sectoren.

De minister-president verwijst naar de prioriteitenregeling opgenomen op blz 59 van de bijlage bij het verslag, waar duidelijk het voorrangsschema voor de diverse investeringsmaatschappijen is opgenomen.

Een ander lid stelt bij wijze van samenvatting dat Gimvindus uitdovend is, maar niet in een situatie van gedwongen verkoop van participaties mag worden gedwongen.

De minister-president bevestigt dat dit zeer duidelijk de bedoeling is.

Een lid vraagt welke maatschappij in Limburg participaties zal nemen in de ex-nationale sectoren. Gimvindus of LRM/LPM ?

De minister-president antwoordt dat de enige nog aanwezige ex-nationale sector in Limburg de staalnijverheid is. Het is Gimvindus die hierin participeert.

Een ander lid meent dat het veel zinvoller zou zijn Gimvindus in vereffening te stellen. Hij dient een amendement in die zin in. (Amendement Denys, Vergote, Chevalier). Gimvindus heeft immers niet echt een uitdovend karakter en zal dus gewoon verder werken.

De minister-president verwijst naar het door de Vlaamse Raad goedgekeurde programmadecreet van einde 1992. Dit bevat onder meer de bepaling dat Gimvindus van 1996 tot 2007 aan het Vlaamse Gewest een bedrag zal betalen van in totaal 33,7 miljard frank. Bovendien dienen de engagements in de scheepsbouwsector door Gimvindus te worden na-gekomen.

De indiener van het amendement stelt dat het nakomen van deze engagements in de vereffeningperiode moet gebeuren. Hij verwijst naar de artikelen 2 en 3 van zijn voorstel van decreet (Stuk 391 (1992-1993) – Nr. 1). Een ander lid heeft sterke twijfels omtrent de mogelijke plotse uitdoving in 2007. De decreetgever heeft vandaag geen garanties over het uitdovend karakter van Gimvindus.

De minister-president vraagt of de leden beseffen wat de consequenties van het in vereffening stellen van Gimvindus zou zijn. Onmiddellijk worden alle kredietlijnen stopgezet. De tabel van het programmadecreet van einde 1992 kan niet worden uitgevoerd. De spijziging van het Limburgfonds komt helemaal in het gedrang.

Verschillende leden bevestigen dat de in vereffeningstelling neerkomt op een gedwongen verkoop wat zeker niet de bedoeling is.

De minister-president verklaart dat in artikel 10 § 2, tweede lid duidelijk staat dat Gimvindus zich toelegt op de ex-na-

tionale sectoren, „inzonderheid op het beheer van de betreffende financiële activa, in het bijzonder met het oog op de valorisatie ervan.” Deze laatste woorden geven de decretale basis van het uitdovend karakter van Gimvindus.

Het amendement van de heren Denys, Vergote en Chevalier wordt eenparig verworpen.

Een lid vraagt wat de betekenis is van de woorden „in het buitenland” in de passus „VMH zal zich toeleggen op investeringen in milieuprojecten en op participaties in nutsbedrijven in de milieusector met inbegrip van drinkwatervoorziening, dit zowel in binnen- als buitenland” (§ 2, derde lid). Is het de bedoeling de know-how ter zake te valoriseren door participaties te nemen in buitenlandse ondernemingen ?

De minister-president verklaart dat men met deze tekst samenwerkingsakkoorden met Centraal-Europa op het oog heeft. Er was onder meer een uitdrukkelijke vraag naar Hongarije toe om de know-how inzake drinkwatervoorziening in te brengen. Dit is een vorm van technologietransfer.

Op § 3 dient een lid een amendement in om de beheerscontracten een periodiek karakter te geven (Amendement Lenssens). Zij kunnen niet voor onbepaalde duur zijn gesloten. Het is nodig dat de Vlaamse regering van tijd tot tijd het beheerscontract kan bijsturen. De minister gaat akkoord met deze verbetering.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Een amendement van de heren Schuermans en Vandeurzen C.S. strekt ertoe in § 1 het tweede lid weg te laten. (Amendement ingediend door de heren E. Schuermans en Vandeurzen).

De indiener motiveert dit amendement als volgt. Aangezien het niet de bedoeling is de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een Nationale Investeringsmaatschappij en van gewestelijke investeringsmaatschappijen, op te heffen, is het overbodig dit artikel uit de wet te pikken en te stipuleren dat het van kracht blijft. Bovendien zou uit de libellering van deze bepaling, a contrario, kunnen afgeleid worden dat de wet van 2 april 1962 wel opgeheven is.

De minister-president meent dat de indiener de zaken technisch juist verwoordt. Hij stemt in met het amendement.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Een amendement op § 3 van de heren Laverge en Vergote om de woorden „besluit van de Vlaamse regering” te vervangen door „in een decreet” wordt ingetrokken. De indieners hebben zich immers laten overtuigen door de minister-president dat dit ontwerp van decreet een kaderdecreet is.

Een amendement van de heer Barbé strekt ertoe aan § 3 toe te voegen : „De Raad van Bestuur van iedere investeringsmaatschappij brengt jaarlijks verslag uit over de uitvoering van het beheerscontract met de Vlaamse regering. Dit verslag wordt aan de Vlaamse Raad meegedeeld”.

Een lid suggereert dit amendement te reserveren en te bekijken bij artikel 12 waar het meer op zijn plaats staat. De indiener stemt hiermee in.

De minister-president verklaart geen bezwaar te hebben tegen dit amendement. Hij laat het aan de wijsheid van de commissieleden over te beslissen aan welk artikel ze deze bepaling toevoegen.

Dit artikel 10 wordt zoals gewijzigd aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 11

Van de heren Vergote en Laverge ligt een amendement voor houdende schrapping van dit artikel.

Immers het oprichten van dochterondernemingen leidt tot een nieuwe „vernetting” en staat haaks op de nieuwe structuren. Dit ondergraaft, zoals genoegzaam is gebleken, de controle van parlement en Rekenhof.

Een ander lid treedt dit amendement bij. Hij heeft grote reserves bij de eerste zin van dit artikel die luidt als volgt : „De investeringsvennootschappen kunnen ter uitvoering van hun opdrachten deelnemen aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden”.

Welke controle heeft men hierop ? Is dit na de bevindingen van de KS-onderzoekscommissie niet een gevaarlijk hervallen in de oude kwaal ?

Het lid citeert voorbeelden van GIMV participaties in private vennootschappen, die failliet gaan, de activa verkopen en de werknemers ontslaan. Blijkbaar neemt men zonder scrupules het overheidsgeld graag aan, en bekommert men zich uiteraard niet om de controle die er toch niet is. Het amendement van de heren Vergote en Laverge is het enige zinnige antwoord op het mogelijk ontstaan van een nieuw imbrogljo.

Van de heren J. Lenssens, K. Pinxten en H. Olaerts ligt een amendement voor om de laatste zin van het artikel weg te laten. Deze zin is immers voor de Vlaamse regering een blanco-clausule om voor de gespecialiseerde dochtervennootschappen eenzijdig af te wijken van de bepalingen van dit decreet, dat toch een kaderdecreet is. Dit is onaanvaardbaar in het licht van de KS-onderzoekscommissie.

De heer Barbé heeft een analoog amendement. Hij verzacht het effect van de laatste zin door eraan toe te voegen „behalve wat betreft de bepalingen inzake nazicht door het Rekenhof zoals omschreven in artikel 13 van dit decreet.” Hij bedoelt hiermee de controle vanwege het Rekenhof en verwijst als verantwoording naar de gedachtenwisseling met een afvaardiging van het Rekenhof. Hij verklaart ook geen bezwaar te hebben tegen de formulering van het verdergaande amendement van de heren J. Lenssens, K. Pinxten en H. Olaerts.

Een commissielid meent dat dit amendement onrechtstreeks tot gevolg heeft dat het Rekenhof controle kan uitoefenen op ondernemingen waarin publieke investeringsmaatschappijen investeren. Dit gaat toch ver. Steunt dit niet op juridische bezwaren met betrekking tot de grenzen van de controle van het Rekenhof ? Is het niet veiliger via protocollen in de controle van het Rekenhof te voorzien ?

Een ander lid meent dat de juridische bezwaren van het lid ongegrond zijn. De oplossing van de protocollen wijst hij volledig af. De controle van het Rekenhof op de GIMV was precies daarom quasi onbestaand. Het is daarom beter, en in de geest van het decreet, om een decretale basis te geven aan de controle van de gespecialiseerde dochtervennootschappen.

De minister-president verklaart dat de term „gespecialiseerde dochtervennootschappen” is geïntroduceerd in de wet van 2 april 1962 op de NIM. Een gespecialiseerde dochter-

vennootschap van de NIM is een vennootschap waarvan alléén de NIM aandeelhouder is. De oprichting ervan wordt gemeld aan de betrokken minister. De wet gaf niet aan wanneer dit moet gebeuren wat aanleiding gaf tot onduidelijkheid. Artikel 11 wil op dit stuk met betrekking tot de gespecialiseerde dochters van de (Vlaamse) investeringsmaatschappijen, duidelijkheid bieden. De Vlaamse regering keurt de oprichting goed.

De minister-president stemt in met de mogelijke controle door het Rekenhof van de gespecialiseerde dochters. Op dit ogenblik zijn dat – ten opzichte van de GIMV – Gimvindus, VMH, VIM en Kamofin.

Bij het van kracht worden van dit decreet krijgen Gimvindus en VHM onmiddellijk de rechtstreekse controle van het Rekenhof. De „gehele” vrijstelling van de toepassing van het decreet acht de minister-president inderdaad nogal vergaand. Wel is hij van oordeel dat er toch een gedeeltelijke vrijstelling van de toepassing van het decreet moet mogelijk zijn. Zo bijvoorbeeld voor het voltijds ter beschikking stellen van een regeringscommissaris.

Samengevat stelt de minister-president dat het Rekenhof voortaan controle zal uitoefenen op de vier investeringsvennootschappen en hun (eventueel nog op te richten) gespecialiseerde dochters. De „kleindochters” zijn uit deze controle uitgesloten.

Een lid zegt, namens zijn fractie, dat deze lezing hem geen voldoening geeft. Het toezicht van het Rekenhof wordt beperkt tot de gespecialiseerde dochtervennootschappen en niet op de genomen participaties. Toezicht door het Rekenhof – op „Fenix” bijvoorbeeld – zal er dus niet zijn.

Kan de Vlaamse Raad, zich baserend op haar impliciete bevoegdheden, het Rekenhof verzoeken toch controle uit te oefenen op de participaties van de investeringsmaatschappijen ?

Een ander lid meent dat deze participaties voorkomen in de rekeningen van de betrokken investeringsmaatschappijen. Dan kan het Rekenhof hierop toch controle uitoefenen.

De minister-president verklaart dat uit de gedachtenwisseling met het Rekenhof bleek dat de controle niet sluitend is als er geen controle is over de gespecialiseerde dochterondernemingen van de investeringsmaatschappijen. Vandaar dat hij instemt met de controle van het Rekenhof op deze dochters. Men moet echter goed afwegen of de controle van het Rekenhof ook op de participaties van deze dochters slaat (bv. de participaties van Gimvindus in de textielsector).

Een lid meent dat deze controle de consequentie moet zijn van het feit dat men overheidsgeld aanvaardt. Dit geldt wat hem betreft ook voor beursgenoteerde ondernemingen.

De minister-president verzoekt de leden het gehele kader van het decreet niet uit het oog te verliezen. Er is vooreerst de interne controle, verder de voltijdse regeringscommissarissen in elk van de investeringsmaatschappijen, en de externe controle van het Rekenhof. De beslissing tot het nemen van een participatie is alleszins onderworpen aan deze interne en externe controle. Als voortaan het Rekenhof de publieke investeringsmaatschappijen en hun gespecialiseerde dochters effectief kan controleren, is een grote stap gezet in de goede richting zoals aangegeven in de besluiten van de KS-onderzoekscommissie.

De heer Lenssens heeft nog een amendement op de vijfde regel van dit artikel houdende weglating van het woord „ex-

clusieve” inzake de controle. In het licht van de versterking van de controle op de gespecialiseerde dochters, is dit amendement de logica zelf. De minister-president gaat akkoord met dit amendement.

Het amendement van de heren Vergote en Laverge houdende schrapping van dit artikel wordt eenparig verworpen.

De amendementen II, III, IV en V zoals opgenomen en verantwoord in stuk 569/2 worden door de respectieve indieners ingetrokken en vervangen door een nieuw amendement VI van de heren Lenssens, Pinxten, Lisabeth en Olaerts. In dit amendement zitten alle voorgaande verwerkt.

Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 11 wordt met dezelfde stemming aangenomen.

Artikel 12

Op dit artikel werd een amendement ingediend door de heren Laverge en Vergote ertoe strekkende na de woorden „iedere investeringsmaatschappij” toe te voegen „en haar dochterondernemingen”.

De minister-president vraagt dit amendement niet aan te nemen bij dit artikel. Op artikel 13 kan hij wel akkoord gaan met een toevoeging van de gespecialiseerde dochtervennootschappen voor wat de controle door het Rekenhof betreft.

Het amendement wordt verworpen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Een lid vraagt of er voor de regeringscommissarissen niet moet worden voorzien in een beperkte aanstellingsduur. De ervaring leert dat regeringscommissarissen die jarenlang onafgebroken in dezelfde instelling fungeren zich gaan identificeren met de raad van bestuur waarmee zij bestendig in contact zijn. Zou een rotatie tussen de regeringscommissarissen niet nuttig en opportuun zijn ?

De minister-president verklaart het eens te zijn met de visie van het lid. Hij gaat akkoord met een principiële rotatie van de regeringscommissarissen en laat deze verklaring uitdrukkelijk in het verslag opnemen.

Een amendement van de heer Lenssens strekt ertoe aan dit artikel een vijfde paragraaf toe te voegen. Deze paragraaf verplicht de Vlaamse regering om jaarlijks op basis van het verslag van de regeringscommissaris aan de Vlaamse Raad een evaluatieverslag voor te leggen. Deze vorm van controle is complementair aan deze van het Rekenhof die post factum gebeurt. Zij kan jaarlijks aanleiding geven tot een debat in de Vlaamse Raad over het strategisch beleid van de investeringsmaatschappijen of bij de begrotingsbesprekingen.

Een gelijkaardig amendement is ingediend door de heer Barbé dat de nadruk legt op een evaluatie van de beheerscontracten. De bedoeling is echter dezelfde, aldus de indiener. Het mag hier niet gaan om een „ritueel” maar wel om een gedetailleerde uitvoering van het beheerscontract.

De minister-president verklaart akkoord te gaan met de strekking van de beide amendementen. In het amendement van de heer Lenssens is het de Vlaamse regering zelf die een jaarlijks evaluatieverslag opstelt ten behoeve van de Vlaamse Raad. In het amendement van de heer Barbé gaat het er om een jaarlijks verslag van de raad van bestuur mee te delen aan de Vlaamse Raad.

Persoonlijk zou de minister de voorkeur geven aan een verslag „ne varietur” van de raad van bestuur, dat onder

de politieke verantwoordelijkheid van de minister wordt overgemaakt aan de Vlaamse Raad. Zo niet krijgt men een verslag van een verslag.

Een lid wijst de commissie op het jaarlijks verslag van de regeringscommissaris aan de Vlaamse regering. Indien dit ook aan de Vlaamse Raad wordt meegedeeld, bestaat de vrees dat het een nietszeggend verslag zal zijn. Daarom is het beter dat de Vlaamse regering op basis van dit verslag van de regeringscommissaris en nog andere elementen een evaluatieverslag opstelt ten behoeve van de Vlaamse Raad.

Een ander lid onderstreept dat de Vlaamse Raad meer geïnteresseerd is in een evaluatie die de regering zelf maakt op basis van de haar bezorgde rapporten. In deze evaluatie kunnen bijvoorbeeld ook nieuwe opties worden genomen of aangekondigd inzake wijzigingen in de opdracht of de beheersovereenkomsten van de investeringsvennootschappen. Het is de regering die aan het parlement rapporteert en de regeringscommissaris die aan de regering rapporteert.

De minister-president vraagt of in deze gedachtengang de autonome verantwoordelijkheid van de betrokken bestuursorganen niet in het gedrang komt door een evaluatieverslag van de Vlaamse regering dat bepaalde opties zou bevatten. Er is de politieke verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering onder de politieke controle van de Raad. De bestuursverantwoordelijkheid is geregeld krachtens de vennootschapswetgeving en in het decreet en zij ligt bij de Raad van Bestuur.

Verschillende leden wijzen de minister erop dat het ene het andere niet uitsluit. Waarom zou het parlement geen kennis mogen nemen van een door de Vlaamse regering gemaakte evaluatie over de wijze van uitvoering van de beheerscontracten ?

Een lid verduidelijkt dat in zijn amendement geen sprake is van een verslag van de regeringscommissaris, wel van de Raad van Bestuur. Deze zal jaarlijks verslag uitbrengen over de autonome invulling van het beheerscontract. Daarbij kan aanvullend een evaluatieverslag van de Vlaamse regering worden gevoegd, als politiek verantwoordelijke instantie voor de investeringsmaatschappijen. Misschien is het meer opportuun om de twee vormen van verslaggeving aan de Vlaamse Raad in te stellen naast de verslaggeving van de regeringscommissaris aan de regering.

De minister-president verklaart dat er alleszins een consensus is over de rapportering van de Raad van Bestuur van iedere investeringsmaatschappij aan de regering, en dat dit aan de Raad wordt meegedeeld. Maar wat zou het karakter kunnen zijn van een globaal verslag van de Vlaamse regering over de invulling van de voorliggende decretaal bepaalde opdrachten door de investeringsmaatschappijen ?

Een lid wijst er op dat er enerzijds het verslag van het Rekenhof is met een legaliteitscontrole aan de Raad. Daarnaast wenst het parlement te kunnen evalueren wat de werking is van de investeringsvennootschappen en hun gespecialiseerde dochtervennootschappen. De regering zal hierover aan de Raad verslag uitbrengen. Deze bepaling zal alleszins het voordeel hebben dat de regering zelf verplicht wordt elk jaar een evaluatie te maken.

De minister-president wil op het amendement ingaan maar heeft nog steeds enig voorbehoud omtrent het karakter van het te verstrekken document. Men zou kunnen stellen dat de verslagen van de onderscheiden Raden van Bestuur van de investeringsmaatschappijen kunnen gepaard gaan met een

beoordelingsnota van de Vlaamse regering. Het kernprobleem is dat het verslag van de Raden van Bestuur een formeel juridisch document is. Maar welke juridische waarde heeft het verslag van de Vlaamse regering ?

Een lid stelt dat het een beleidsevaluatie is van de uitvoering van de beheerscontracten.

De minister wil zich hier graag toe verbinden maar heeft vragen bij het juridisch karakter ervan. Men mag niet vergeten dat het Vlaamse Gewest aandeelhouder is. De Vlaamse regering geeft décharge aan de bestuurders van deze maatschappijen conform de vennootschapswet. Er zou een juridische tegenstrijdigheid kunnen zijn tussen deze bepaling en deze die de Vlaamse regering verplicht een evaluatieverslag voor te leggen die ook een appreciatie van de werking van de Raad van Bestuur impliceert.

Een lid meent dat er toch een onderscheid is. Décharge verlenen is één zaak. Het gaat hier eerder over de toetsing van het beleid en de sturing van het economisch overheidsinitiatief. Dit is totaal iets anders dan de déchargeverlening of de financiële controle die door het Rekenhof gebeurt.

In deze gedachtengang wordt een amendement ingediend waarbij duidelijk de twee vormen van verslaggeving met hun precieze draagwijdte worden opgenomen (Amendement V van de heren Deprez, Lisabeth, Olaerts, Barbé en Lenssens). Door de verbreding van het verslag naar het evalueren van het economisch overheidsinitiatief toe, valt het juridisch bezwaar dat de minister-president had weg. Hij kan instemmen met het amendement dat dus een § 5 en een § 6 toevoegt voor de twee vormen van verslaggeving. Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Een lid vraagt enige verduidelijking omtrent de term „werkdagen” in § 3. In de wet van 16 maart 1954 wordt de term „vrije dagen” gebruikt. Is de periode van 10 dagen niet te kort ?

De minister-president verwijst naar perioden als tussen Kerstmis en Nieuwjaar die een aaneenschakeling zijn van 10 vrije dagen. Het is dus efficiënter te verwijzen naar werkdagen om de termijnen enige betekenis te geven. De termijn van 10 werkdagen is lang genoeg als men bedenkt dat de Raad van Bestuur moet kunnen werken en omtrent bepaalde beslissingen niet al te lang in het ongewisse moet worden gelaten.

Een tweede vraag van het lid betreft de toevoeging van „het decreet” en „het algemeen belang” als toetsingsgronden voor de regeringscommissaris. Deze laatste toevoeging is ook geïnspireerd op de wet van 16 maart 1954. Als het de bedoeling is om het toezicht van de regeringscommissaris te verstrengen is het nuttig dat hij over deze „passe-partout” zou beschikken. Een amendement in die zin wordt ingediend door de heren Pinxten, Lisabeth en Olaerts.

De minister gaat hiermee akkoord en verwijst naar de talloze andere wetten waarin de toetsing aan het algemeen belang is opgenomen.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

De amendementen IV en V worden ingetrokken.

Tot slot wordt op verzoek van de minister-president in § 3 en § 4 de verwijzing naar artikel 10, § 2 en § 3 vervangen door een verwijzing naar artikel 10, § 3 en § 4. Het betreft een materiële vergissing.

Artikel 12 wordt zoals geamendeerd eenparig aangenomen.

Artikel 13

De commissie is het unaniem eens om de controle van het Rekenhof ook over de gespecialiseerde dochtervennootschappen uit te breiden (zie ook de bespreking van artikel de hoorzitting met het Rekenhof). Verschillende identieke amendementen strekken hiertoe. (Amendementen van de heren Pinxten, Olaerts en Lenssens ; Laverge en Vergote ; Barbé in stuk 569/2). Zij keurt dit amendement eenparig goed.

De heer Pinxten wenst bij amendement het laatste woord „goedgekeurd” te vervangen door „opgesteld”. Dit is een waarborg dat er effectief een protocol afgesloten wordt.

De heer Barbé wenst bij amendement de zin over het protocol te schrappen omdat een protocol enkel beperkend kan zijn en onderhandelingen veronderstelt. Subsidiair stelt de heer Barbé voor dat dit protocol binnen de drie maanden afgesloten wordt. Dit is een garantie dat er een protocol komt.

De minister-president vraagt of de discussie over het protocol niet achterhaald is nu er een decretale basis is voor de rechtstreekse legaliteitscontrole van het Rekenhof op de investeringsmaatschappijen en hun gespecialiseerde dochters. Of hierover een protocol wordt afgesloten is niet zo relevant. Het gaat nog enkel over de concrete afspraken in de praktijk tussen Rekenhof en Vlaamse regering.

Een lid meent dat de opstelling van een protocol over de wijze van controle toch niet zonder belang is. Hij verwijst naar het wetsvoorstel van de heer Pinxten houdende herziening van artikel 116 van de Grondwet dat ertoe strekt de controlebevoegdheden van het Rekenhof uit te breiden tot de „gespecialiseerde organen die de overheid heeft opgericht en die overheidsgeld aanwenden om aan industriële of handelsondernemingen financiële overheidssteun te verlenen” (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Stuk 1214/1, 1993-1994). Wegens het ontbreken van uitdrukkelijke normatieve bepalingen zijn thans protocolakkoorden afgesloten tussen het Rekenhof en de openbare investeringsmaatschappijen om de uitoefening van gedelegeerde opdrachten aan de controle van het Rekenhof te onderwerpen.

Artikel 13 van dit decreet biedt een decretale grondslag voor deze controle. De uitoefening door het Rekenhof van deze controle op privé-ondernemingen waaraan belangrijke overheidssteun is toegekend bestaat in de meeste West-Europese landen. In België nog niet.

De Raad van State is nu echter van mening dat een voorstel tot uitbreiding van deze controle tot ondernemingen waarin de overheid een belangrijk deel van het kapitaal bezit, ongrondwettig is. Er zou op dit ogenblik dus een grondwettelijke hinderpaal zijn voor de controle van het Rekenhof op deze ondernemingen. Artikel 13 van dit decreet kan dus vernietigd worden door het Arbitragehof. In die hypothese is het veiliger om de mogelijkheid om een protocol af te sluiten toch open te laten. De modaliteiten ervan zullen bovendien mede worden bepaald door de Vlaamse regering die het mede opstelt.

Een lid vraagt of de investeringsmaatschappijen geen rol moeten spelen bij de totstandkoming van het protocol.

De minister-president wijst erop dat het Vlaamse Gewest de exclusieve aandeelhouder is van de investeringsmaatschappijen en dus het protocol opstelt.

Het amendement van de heer Pinxten houdende vervanging van het woord „goedgekeurd” door „opgesteld” in fine van de tekst wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

De heer Lenssens wenst bij amendement toe te voegen dat het jaarlijks verslag van het Rekenhof voor 30 juni wordt ingediend bij de Vlaamse Raad. Hij wijst naar de analoge termijn in artikel 12 § 5 en § 6. Om praktische redenen en om de eenvormigheid wordt ook deze datum gewijzigd in 30 september wat een meer realistische datum is.

De Commissie stemt hiermee eenparig in.

De evaluatie van het geheel zal met de controle die in de artikelen 12 § 4-6 en 13 is voorzien een wezenlijk onderdeel kunnen zijn voor het begrotingsdebat in het najaar.

De minister-president engageert zich om reeds een eerste stand van zaken te geven bij de eerstvolgende begrotingsbespreking. De eerste vervaldatum voor de formele toepassing van deze decretale bepalingen zal september 1995 zijn.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heren Laverge en Vergote houdende toevoeging „en zal ter bespreking worden voorgelegd in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad” verworpen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Het amendement van de heer Barbé houdende schrapping van de zin over het protocol wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1. Met dezelfde stemming wordt ook een subsidiair amendement van de heer Barbé verworpen ertoe strekkende het protocol binnen de 3 maanden te laten opstellen.

Het geamendeerde artikel 13 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 14

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 15

Een lid vraagt wat de draagwijdte is van de woorden : „Kan alleen een naamloze vennootschap oprichten”. Betekent dit dat de investeringsmaatschappij alleen een n.v. kan oprichten, d.w.z. ze hoeft niet uit te kijken naar mede-oprichters of betekent dit dat ze toch eerst moet uitkijken naar mogelijke vennoten en bij gebrek hieraan alleen kan optreden ?

De minister-president verduidelijkt dat deze bepaling een afwijking is van artikel 104bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Een investeringsmaatschappij kan hoe dan ook enige aandeelhouder zijn van een vennootschap. Bovendien kan zij als enig aandeelhouder andere vennootschappen oprichten. Dit sluit niet uit dat andere privé-partners zouden kunnen participeren. Als men ze niet vindt, kan de investeringsmaatschappij alleen optreden.

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 16

De minister-president wijst de Commissie op een zetfout in de toelichting bij dit artikel op blz. 10 van stuk 569/1. Men moet lezen : „Dergelijke regeling werd ook uitgewerkt in het genummerd koninklijk besluit inzake het Fonds voor industriële vernieuwing”.

Een lid verklaart het zeer moeilijk te hebben met dit artikel. Als een onderneming waarin de GIMV participeert failliet gaat, dan kan de Vlaamse regering of de verantwoordelijke minister kwijtschelding verlenen van de terugbetaling aan het Vlaamse Gewest van FIT-middelen of andere budgettaire terugbetaalbare middelen. Is dit verzoenbaar met de responsabilisering voor het goed beheer van overheidsmiddelen ?

De minister-president verduidelijkt dat de kwijtschelding van uitstaande vorderingen door het Vlaamse Gewest enkel kan worden verleend bij decreet. Het betreft hier participaties met budgettaire middelen in het FIT. Dit zijn participaties die de GIMV neemt met begrotingsmiddelen. Om te vermijden dat bij failliet geval per geval een decreet nodig zou zijn, wordt hier een globale regeling getroffen. Het is zeker niet de bedoeling slecht beheer aan te moedigen. De FIT-middelen zijn budgettaire middelen. Een rekenplichtige op de administratie heeft al deze verrichtingen geboekt. Enkele van de ondernemingen zijn inmiddels failliet. Om te vermijden dat deze vorderingen ten eeuwige dage op de rekening van deze rekenplichtige blijven bestaan die niets kan recupereren en ook van het Rekenhof geen kwijtschelding kan krijgen is deze globale decretale bepaling nodig. Een andere mogelijkheid zou erin bestaan jaarlijks een vrijstelling te verlenen in het begrotingsdecreet. Dit belet niet dat de GIMV of een andere investeringsvennootschap niet verantwoordelijk kan worden gesteld via de normale procedure in de aandeelhoudersvergadering.

Het artikel 16 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen voor bij 1 onthouding.

Artikel 17

Het artikel 17 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 18

Een lid vraagt of dit artikel geen dubbel gebruik uitmaakt met de bestaande overlegstructuur, met name VESOC.

De minister-president heeft er voor geopteerd dit artikel nopens het overleg met de sociale partners toch uitdrukkelijk in het decreet op te nemen. Hiermee wordt duidelijk aangegeven welke de rol zal zijn van sociale partners. De sociale partners zullen niet langer qualitate qua zetelen in de raden van bestuur van de investeringsvennootschappen. Wel zal er overleg zijn over de grote lijnen en evoluties in het economisch overheidsinitiatief.

In welke context zal dit overleg gebeuren ?

De minister verklaart dat nog wordt gezocht naar een adequate en pragmatische formule.

Een amendement van de heren Laverge en Vergote om dit artikel te schrappen (zie Stuk 569 Nr. 2 en motivering aldaar) wordt door de commissie unaniem verworpen.

Met dezelfde stemmen wordt artikel 18 aangenomen.

Artikel 19

Op verzoek van een lid worden de teksten van deze op te heffen artikelen hier in extenso opgenomen.

Artikel 175. — De bedragen tot delging van het exploitatieverlies van de NV Kempense Steenkolenmijnen kunnen, geheel of gedeeltelijk, vanaf 1 september 1979, door de Belgische Staat worden ter beschikking gesteld in de vorm van inbrengen in het maatschappelijk kapitaal volgens modaliteiten, bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit en die kunnen afwijken van de wetten op de handels- en burgerlijke vennootschappen. (Het bestuur en de vertegenwoordiging van de naamloze vennootschap Kempense Steenkolenmijnen worden geregeld overeenkomstig Afdeling IV, Naamloze vennootschappen, van de op 30 november 1935 gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, onder voorbehoud van de volgende bepalingen :

§ 1. de raad van bestuur telt ten hoogste acht leden ;

§ 2. de bestuurders worden benoemd op voordracht van de Staat ; een bestuurder kan evenwel worden benoemd op gezamenlijke voordracht van de stichtende vennootschappen ;

§ 3. de voorzitter van de raad van bestuur wordt gekozen uit de bestuurders benoemd op voordracht van de Staat ;

§ 4. indien de raad van bestuur uit zijn midden een directie- of uitvoerend comité kiest, telt dit comité ten hoogste drie leden en wordt het voorgezeten door de voorzitter van de raad van bestuur ;

§ 5. behoudens wat het dagelijks bestuur betreft en voor de toepassing van artikel 54, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, wordt de naamloze vennootschap Kempense Steenkolenmijnen in en buiten rechte vertegenwoordigd door iedere bestuurder gezamenlijk optredend met een bestuurder benoemd op voordracht van de Staat). De statuten zullen kunnen worden gewijzigd ten einde een uitbreiding van de specifieke activiteiten van de vennootschap evenals de permanente consultatie van de werknemers in het beleid van de vennootschap toe te laten.

Artikel 176. — Indien op initiatief van het Ministerie van Economische Zaken programma's op het getouw worden gezet waarbij steenkool wordt gebruikt bij de fabricage van synthetische brandstof en andere industriële toepassingen, draagt de minister van Economische Zaken er zorg voor dat de gewesten erbij worden betrokken.

Artikel 178. — De minister van Economische Zaken kan bij een in Ministerraad overlegd besluit binnen het globaal energiebeleid de steenkoolproductie van de NV Kempense Steenkolenmijnen in volume op jaarbasis bepalen, ongeacht de door deze vennootschap eventueel genomen beslissingen.

Alle overeenkomsten tussen de Belgische Staat, de stichtende vennoten en de NV Kempense Steenkolenmijnen worden bij koninklijk besluit herzien om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het vorige lid en van de artikelen 175 en 177 van onderhavige wet en haar uitvoeringsbesluiten zonder dat de afkondiging van deze wet afbreuk kan doen aan het bestaan zelf van deze overeenkomsten.

Deze artikelen worden dus opgeheven.

Artikel 19 wordt eenparig aangenomen.

Titel II

Het Limburgfonds

Artikel 20

Een lid leest in dit artikel dat het Limburgfonds de opdracht heeft bij te dragen tot de integrale uitvoering van het Toekomstcontract. Het fonds is en zal hiertoe het belangrijkste financieel instrument zijn. Mocht uit een evaluatie blijken dat de doelstellingen van het Toekomstcontract tegen 1997 niet zijn bereikt, dan zal het nodig zijn dit fonds bijkomend te schragen. Dit is, volgens het lid althans, de enige logische lezing van dit artikel.

De minister-president begrijpt volkomen de zorg van het lid. Zonder echter vooruit te lopen op de feiten zal men in 1997 het Toekomstcontract evalueren. De minister-president wil zich echter niet uitspreken over toekomstige engagements.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 21 en 22

De artikelen 21 en 22 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 23

Dit artikel bevat de middelen en verplichtingen van het Limburgfonds. De heren Vandeurzen, Lisabeth, Olaerts en Schuermans stellen bij amendement voor de lijst van middelen aan te vullen met een 11° „de verworven intresten op al de middelen”.

Zij achten het logisch dat deze ook voor het Limburgfonds verworven blijven. Een indiener verwijst naar een analoge regeling die geldt voor het Grindfonds. Verschillende leden vragen wat met de intresten gebeurt als het amendement niet wordt aangenomen. Wat is de ontworpen regeling ?

De minister-president herinnert de leden eraan dat de Vlaamse regering een centraal financieringsorgaan heeft ingesteld. Dit is een nieuw instrument in de orthodoxe benadering van de begrotingstechniek om zodoende de financiële middelen optimaal te beheren en te besteden.

Het belangrijkste argument is echter dat de vraag om de intresten te behouden voor het fonds zonder voorwerp zou kunnen zijn bij gebrek aan liquide middelen. Het artikel handelt hoofdzakelijk over een opvraging van middelen naar Gimvindus toe. De reden waarom er geen of bijna geen overvloedige liquide middelen in het fonds zullen aanwezig zijn, heeft te maken met het feit dat de voornaamste financieringsbron voor het fonds inderdaad Gimvindus is. Gimvindus beschikt ook niet over die middelen maar kan wel leningen plaatsen op de kapitaalmarkt. Om debetintresten te vermijden heeft men er alle belang bij om slechts op Gimvindus een beroep te doen als er behoefte is aan uitkeringen aan de organen zoals voorzien op de uitgavenzijde van het Limburgfonds. Het is niet zozeer de bedoeling van intresten te genereren in het Limburgfonds, dan wel om debetintresten te vermijden bij Gimvindus.

Een indiener van het amendement repliceert dat er in de diverse protocollen die in de loop der jaren zijn afgesloten wel degelijk over de financiële opbrengsten onderhandeld werd. Ook in de enveloppe Oost van KS ging men er steeds

van uit dat deze intresten verworven bleven voor de reconversie.

Dat er geen liquide middelen in het fonds zouden zijn leidt tot de voor de hand liggende vraag wat er dan gebeurt met het saldo van de 3 miljard frank die toegezegd was aan de SIM. Er zal allicht, na de financiering van de verplichtingen van de SIM, nog een actief toevloeien aan het Limburgfonds. Wat gebeurt met de opbrengsten van dat actief in afwachting dat zij worden opgebruikt om de overgedragen verbintenissen van de SIM te honoreren ?

De minister-president verklaart dat er vandaag geen liquide middelen zijn in de SIM. Het lid verwijst naar zijn vraag gesteld in de algemene bespreking. Wat is de toestand van het vorderingsrecht van de vzw SIM op de NV Mijnen van 3 miljard frank ? Dit bedrag is allicht voor een groot deel reeds opgevraagd en aangewend. Dit neemt niet weg dat de vereffenaar deze vordering moet te gelde maken.

De minister-president deelt mee dat uit de voorlopige verrekening van de vereffenaar blijkt dat het passief groter zou zijn dan het actief.

Een lid meent principieel te zijn gewonnen voor de toewijzing van de intresten aan het fonds als die er zijn. Wat gebeurt er met de intresten, als die er zouden zijn, als het amendement niet wordt aangenomen, met andere woorden als deze toewijzing van intresten aan het fonds niet is opgenomen ? Het antwoord luidt, dat deze intresten dan naar de algemene middelen gaan.

Verschillende leden dringen sterk aan op spoedige en concrete gegevens over wat er aan middelen voor het Limburgfonds te verwachten is. Zal er daarbij ook een rechtzetting gebeuren voor de KS-middelen die afgewend zijn naar Gimvindus ?

De minister-president bevestigde dat er audits lopende zijn. Hij dringt aan op een tegensprekelijk vaststaand cijfer. Het betreft hier echter een uiterst moeilijke taak, namelijk de historische reconstructie van het verloop van de initiële middelen. De minister hoopt hiermee in september klaar te zijn nadat de resultaten van de audits verwerkt zijn.

Een lid vraagt of deze audits en berekeningen zullen gecontroleerd worden door het Rekenhof. Wat de intresten betreft wijst de minister-president erop dat de verwijzing naar het Grindfonds niet opgaat. Het Grindfonds wordt gestijfd door heffingen op de grindwinning. Het zijn middelen van de sector zelf. De situatie is hier totaal verschillend. Een identiek voorbeeld is het fonds voor Economische Expansie. Ook dit fonds genereert geen intresten. Het wordt aangesproken op het ogenblik dat middelen moeten worden vrijgemaakt. Dit zijn nu eenmaal de consequenties van het instellen van een begrotingsfonds A met parlementaire controle.

Een lid verwijst naar het voorstel van decreet van de heren Schuermans en Vandeurzen (Stuk 442 (1993-1994) - Nr. 1) waarin de intresten wel werden voorbehouden voor het Limburgfonds. Als medeauteur heeft hij zich deskundig laten voorlichten. Men verzekerde hem dat ook bij een begrotingsfonds A de intresten konden verworven blijven voor het fonds.

Als er geen bijzondere bepaling omtrent de intresten is opgenomen, komen zij toe aan de schatkist. Wil men ze voor het fonds reserveren, dan is een expliciete vermelding hiervoor nodig, wat de indieners van het amendement op het ontwerp van decreet ook pogen te doen. Het lid wil verwijzen

naar het tiende punt in de opsomming van de middelen : „de stortingen door het Vlaamse Gewest van de verkoopprijs van de aandelen LRM”. Wat met de intresten op deze verkoopprijs ? (Destijds bleven de intresten op de belegging van de enveloppe Oost van KS toch ook verworven voor KS. Weliswaar werden ze later bij protocol gedeeltelijk teruggestort aan het FNSV).

Een lid doet de commissie opmerken dat een begrotingsfonds A niet een „kasgeld”-fonds is. Het is een begrotingsrekening waar het principe van de annaliteit automatisch wordt overstegen. Het principe van de algemeenheid van de ontvangsten blijft echter gelden. Technisch kan het zijns inziens niet dat de intresten aan een begrotingsfonds A toekomen, hoe graag men deze middelen ook haar Limburg ziet gaan.

De minister-president verklaart dat de uitleg door dit lid overeenstemt met de ware toedracht. Verder wil hij de aandacht erop vestigen dat de 99 miljard frank van de KS-enveloppe aan intrest op de kapitaalmarkt tot nog toe meer dan 40 miljard frank heeft gekost. Deze 40 miljard frank komt ten laste van de schatkist, gedeeltelijk federaal en gedeeltelijk gewestelijk.

Is het aangewezen om hier aan te dringen op een theoretische intrestverrekening ? De minister-president meent van niet. Dit zou automatisch moeten leiden naar een actualisatie van de enveloppe rekening gehouden met de debetintresten die de schatkist hiervoor reeds te verwerken kreeg. Men mag ook niet vergeten dat het uitgangspunt van dit decreet de budgettaire neutraliteit is.

Verschillende leden wijzen erop dat over de debetintresten van in den beginne afspraken dienden te worden gemaakt. Dat is allicht gebeurd. Wat voor zin heeft het een enveloppe van 99 miljard frank te voorzien als deze door de debetintresten voor de financiering ervan als sneeuw voor de zon verdwijnt.

De minister-president herhaalt dat het decreet moet beantwoorden aan de budgettaire neutraliteit.

Wat KS betreft is inderdaad uitdrukkelijk bepaald dat de intresten de hoofdsom volgen. Daarover zijn protocollen afgesloten. Men mag niet vergeten dat de successierechten waarmee de KS-enveloppe zou worden gefinancierd nog moet gegenereerd worden door medeburgers die nu nog in leven zijn. Dus moeten zij geprefinancierd worden door een consortiumlening. Op de begroting 1994 staat 3 miljard frank ingeschreven om de engagementen ingevolge deze consortiumlening na te komen. Feitelijk zullen er dus tot op vandaag ettelijke miljarden meer uitgetrokken zijn dan 99 miljard frank.

De minister-president vraagt ook aandacht voor andere sectoren, subregio's en dossiers die zich spiegelen aan de KS-enveloppe. Dit neemt niet weg dat zich in Limburg door de mijnsluiting een massaal probleem heeft gesteld op een relatief kleine oppervlakte en over een vrij korte tijdsspanne. De minister vraagt de commissie om het amendement te verwerpen.

De indiener van het amendement wijst erop dat het protocol van 14 januari 1993 tussen Gimvindus en KS een nieuwe en nadeliger regeling trof inzake de toewijzing van de intresten aan KS wat volgens de vroegere protocollen wel verworven was. Dit heeft zoals gekend geleid tot de moeilijkheden die in de KS-onderzoekscommissie zijn aan bod gekomen. Het is in die gedachtengang dat het amendement is opgesteld.

De minister-president wijst erop dat er een verschil is tussen de afspraken tussen Gimvindus en KS over de intresten en wat de indieners van het amendement betrachten namelijk

intresten op liquiditeiten van het Limburgfonds. De afspraken tussen KS en Gimvindus blijven bestaan. Dit betekent : in de mate dat Gimvindus de verliesfinanciering van KS niet honoreert mag KS een vordering op Gimvindus inschrijven ten belope van de inmiddels lopende intresten. Die regeling blijft bestaan ook in de toekomst. Dit is iets totaal verschillend van creditinteressen op liquiditeiten in het Limburgfonds. De minister-president meent dat het geheel een eerlijke invulling is van de opgenomen engagementen.

Verschillende leden verklaren dat zij het amendement liever zien intrekken. Immers de debetintrest wordt niet afgetrokken van de initiële enveloppe van 99 miljard frank. Bovendien blijken de gevraagde intresten louter hypothetisch te zijn.

De indieners trekken het amendement in. Een medeindieners betreurt dat er nog geen volledige klaarheid is over de initiële engagementen.

Een lid heeft bij artikel 23 nog een aantal vragen.

1. Onder de middelen van het Limburgfonds opgenomen in § 1 figureren onder meer de door de vereffenaar van de VZW SIM overgemaakte middelen. In § 2 onder de verplichtingen van het fonds correspondeert hieraan de financiering van de verplichtingen van de SIM. Het lid meent dat voor hem een vereffening bestaat uit het realiseren van het actief en de vergoeding van het passief. Eventueel blijft er dan een netto actief over. In dit artikel wordt de term vereffening blijkbaar in een andere betekenis gebruikt.

De minister-president antwoordt op de vraag van de dubbele vermelding dat voor de SIM de lopende contracten niet kunnen gehonoreerd worden door de valorisatie van het actief omdat het Rekenhof dit niet toestaat. Het Rekenhof vraagt om de lopende verbintenissen van de SIM rechtstreeks vanuit de begroting te financieren. Daarom worden deze verbintenissen voortaan gefinancierd vanuit het Limburgfonds. Omgekeerd gaat het actief en de valorisatie ervan natuurlijk ook naar het Limburgfonds. Het „salderen” gebeurt dus niet op het niveau van de vereffenaar maar op het niveau van het Limburgfonds. De lopende contracten worden niet geliquideerd. Men heeft geopteerd voor het overnemen van de rechten en de verplichtingen van de SIM. Het lid vraagt wat dit voor gevolg heeft voor personeelsleden van de SIM. Van wie worden zij de schuldeiser ? Is in dit opzicht het Limburgfonds de rechtsopvolger van de SIM ?

De minister-president bevestigt dit. Het is de bedoeling werknemers van de SIM langs deze weg opnieuw rechtszekerheid te bieden. Hij verwijst in dit verband naar de algemene uitzetting waarin hij stelde dat van de Vlaamse regering onder meer de nodige personeelsleden ter beschikking zou stellen van het fonds (zie ook art. 22). Deze rechtsopvolging heeft ook voor gevolg dat wie bedragen ontleend heeft bij de SIM deze nu ontleent bij het Limburgfonds, zo wordt door de minister-president bevestigd.

2. Bij de algemene bespreking ging de discussie onder meer over de trekkingsrechten die aan de LIM zijn toegekend. Het lid meende dat door dit decreet de vorderingen van het Vlaamse Gewest tegenover de LIM ingebracht zouden worden in het fonds. Op het ogenblik dat deze vorderingen opeisbaar zijn, kan de Vlaamse regering als ontlener, de lener verplichten, conform de modaliteiten van de overeenkomst waarbij ze zijn toegekend, deze middelen te ristourneren voor het fonds. Uit de uiteenzetting van de minister-president begreep het lid dat het de bedoeling is, ook na opmer-

kingen van het Rekenhof, om over te gaan tot een kapitalisering van die trekkingsrechten. Dit betekent dat een deel van het fonds in 1997 niet beschikbaar is om via dit fonds bijvoorbeeld voor sociale reconversieprojecten te worden bestemd.

De minister-president verklaart dat nog niet precies is uitgemaakt hoe men te werk zal gaan. Ofwel brengt men deze vordering in in het Limburgfonds. Ofwel houdt men rekening met de opmerking van het Rekenhof dat stelde dat de trekkingsrechten in feite een lening zijn waarmee men participaties heeft genomen en waar minwaarden op afgeboekt worden. Deze afboeking kan dan pas gebeuren als de trekkingsrechten allemaal zijn opgenomen. De bedrijfsrevisor betwist deze visie van het Rekenhof die niet toegelaten zou zijn door de vennootschapswetgeving. Een adequate oplossing moet gevonden worden die tegelijk aan de wet op de rijkscomptabiliteit en de vennootschapswetgeving beantwoordt. Het zou dus kunnen dat de trekkingsrechten worden omgezet in een kapitaalsverhoging. Bij kapitalisering van deze trekkingsrechten wordt de LRM aandeelhouder. Het kapitaal van LRM is in handen van het Vlaams Gewest.

3. De punten 7, 8, 9 en 10 handelen over stortingen door het Vlaamse Gewest van dividenden enz. Daaronder is echter vermeld dat deze middelen slechts aan het Limburgfonds worden toegewezen ten belope van de krachtens de protocollen door Gimvindus nog ter beschikking te stellen middelen. Is het wel te berekenen welke gedeelten van de respectieve opgesomde punten dan in het fonds terechtkomen ? Wat is hiervan de draagwijdte ? Is dit de formalisering van de thans bestaande praktijk ?

De minister-president antwoordt dat deze bepaling is opgenomen voor het geval men LRM zou liquideren met haar dochters (Mijnen, LPM, enz.) en dat er nog uitstaande verplichtingen zouden uitstaan bij Gimvindus met betrekking tot Limburg. Deze verplichtingen moeten eerst nagekomen worden.

4. Het lid verwijst nog naar § 2 waar ook nog vragen rijzen. Moet men uit de lezing hiervan begrijpen dat de middelen van het fonds door Gimvindus ten allen tijde kunnen worden onttrokken en dat de overige middelen hiervoor zelfs borg staan. Nog andere leden wensen eveneens te weten wat de juiste implicatie is van het terugvorderingsrecht van Gimvindus.

De volgende technische toelichting wordt verstrekt : Gimvindus is een maatschappij met een kapitaal van 25 miljoen frank. Zij heeft echter uitstaande verplichtingen ten belope van 10-tallen miljarden. Het actief wordt geraamd op een hieraan evenwaardig bedrag. Het probleem is de valorisering van dit actief. Er is geen gelijklopendheid tussen de opvraging van de middelen in het Limburgfonds en de valorisatie van het actief van Gimvindus. Er zit een „gat” tussen van 3 à 4 jaar dat moet gefinancierd worden met leningen. Indien het Limburgfonds middelen vraagt aan Gimvindus dat op dat ogenblik geen activa kan valoriseren, dan moet Gimvindus leningen aangaan waarop intrest is verschuldigd. Het is normaal dat er in dat geval voor deze intresten een terugvloeit is vanuit het Limburgfonds naar Gimvindus.

Deze situatie bestaat thans ook. De investeringen in KS werden gefinancierd door Gimvindus door middel van kapitaalsverhogingen. Vermits Gimvindus 100 % aandeelhouder was van KS, betaalde KS dividenden uit aan Gimvindus. Deze dividenden worden in de nieuwe constructie vervangen door intrestbetaling.

Een lid meent uit deze uitleg te hebben begrepen dat de band tussen KS en Gimvindus nog niet volledig los is en dat het gevaar voor de afwendig van de middelen naar Gimvindus nog steeds bestaat. De herstructurering heeft nochtans tot doel deze band door te knippen. Men moet nu vaststellen dat er nog een band is wegens de terugvloeit van intresten vanuit het Limburgfonds naar Gimvindus.

De minister wijst erop dat het de uitdrukkelijke bedoeling is de band tussen Gimvindus en Mijnen door te knippen. Hij citeert daarbij uit de memorie van toelichting bij artikel 4.

„Krachtens artikel 15 van het protocol tussen Vlaams gewest en Gimvindus van 14 januari 1993 moet Gimvindus haar verplichtingen aan Mijnen autonoom financieren (Gimvindus ontvangt niet langer dotaties van het Vlaamse gewest). Het Vlaamse gewest kan echter in de plaats treden van de rechten en verplichtingen van Gimvindus inzake de nog te verstrekken financiering van Mijnen voor zover :

1. Gimvindus bovengenoemde verplichtingen nakomt ;
2. het Vlaams gewest de aandelen van Gimvindus in Mijnen overneemt ;
3. Gimvindus een voorstel uitwerkt voor de afkoop van haar financieringsverplichting.

De zogeheten doorknippen van de banden wordt nog niet gerealiseerd door dit decreet zelf. Het is een operatie die na de goedkeuring van het decreet moet worden voltrokken volgens het programma aangegeven in artikel 4.

Op verzoek van een lid worden de termen netto dividend en liquidatiesaldo, vermeld in punten 7 en 9, en die in het Limburgfonds moeten terechtkomen, als volgt toegelicht.

Waarom netto dividend ? Dit hangt samen met de vraag of een parastatale A aandeelhouder kan zijn van een naamloze vennootschap. Het Rekenhof antwoordt hierop bevestigend. Quid met de dividenden ? Volgens de administratie van de vennootschapsbelasting zal er roerende voorheffing betaald worden op de dividenden die in het Limburgfonds worden gestort. Daarom werd ervoor geopteerd dat het Vlaams Gewest aandeelhouder zou zijn en niet het Limburgfonds. De dividenden komen dus in de middelenbegroting maar worden binnen de begroting van het Vlaams Gewest getransfereerd naar het Limburgfonds.

Het lid vraagt of de totaliteit van de dividenden die het Vlaams Gewest ontvangt in het Limburgfonds wordt gestort.

De minister antwoordt hierop bevestigend.

Wat betekent het liquidatiesaldo ? Dit hangt samen met het uitdovend karakter van sommige investeringsmaatschappijen. Als deze maatschappijen in vereffening worden gesteld moet het produkt hiervan, dus het liquidatiesaldo, in het Limburgfonds worden ingebracht.

Een lid verklaart tot slot van deze bespreking moeite te hebben met de verschuiving van de financieringsproblemen van Gimvindus naar het Limburgfonds zeker nu het de bedoeling is de banden door te knippen. Dit brengt de discussie terug op de timing van het valoriseren van de participaties van Gimvindus.

Sommige leden menen dat Gimvindus er door dit decreet niet toe aangespoord wordt dit snel te doen. De minister-president wijst erop dat het Vlaams Gewest als aandeelhouder voortaan sterker kan wegen op de publieke investeringsmaatschappijen. De beheerscontracten zullen daarbij een nuttig instrument zijn.

Artikel 23 wordt goedgekeurd met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 24

Op dit artikel ligt een amendement voor van de heer Ulburghs c.s. om als mogelijke taken voor het Limburgfonds toe te voegen dat het zal bijdragen in de pensioenregeling van de ex-mijnwerkers uit het oostelijkbekken en dat het een reserve zal aanleggen voor de mijnschaderegeling.

De indiener kent het standpunt van de minister-president ter zake. Het werd duidelijk ingenomen naar aanleiding van zijn interpellatie in de Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid op 8 februari 1994 (Zie handelingen C15 – EELW).

Met dit amendement wil hij echter aansturen op een duidelijke uitspraak in de Vlaamse Raad. De minister-president kan niet anders dan verwijzen naar de algemene bespreking. Over het amendement van de heer Ulburghs wordt een gesplitste stemming gevraagd.

De toevoeging met betrekking tot de mijnwerkerspensioenen wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding. De toevoeging met betrekking tot de mijnschaderegeling wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Een lid vraagt uitleg bij wat wordt bedoeld met „samenwerkingsverbanden met privaat en publiekrechtelijke personen”.

De minister-president verwijst naar het in vereffening stellen van de SIM. Vandaag worden contracten gesloten met de BLM en andere coöperatieve vennootschappen en VZW's. Vanuit het Limburgfonds moeten samenwerkingsakkoorden kunnen worden gesloten hetzij met BLM hetzij met andere coöperatieve verenigingen en ook met private personen, want tot vandaag is de PWL nog steeds een feitelijke vereniging. Als morgen de PWL personeel zal aanwerven moet het Limburgfonds hierover toch een overeenkomst kunnen afsluiten. Artikel 24, 1° is daarom zeer breed gesteld om alle mogelijkheden open te laten, vooral in de sector van de sociale reconversie.

Artikel 24 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 25

Een amendement van de heren Schuermans en Vandeurzen c.s. strekt ertoe het werkingsverslag van het Limburgfonds ook te laten toesturen aan de provincieraad van Limburg en de gemeenteraden van de mijn gemeenten.

De minister verklaart met dit amendement te kunnen instemmen.

Zowel het amendement als het artikel worden eenparig aangenomen.

Artikel 26

Dit artikel geeft een rechtsgrond aan de PWL die de vorm aanneemt van een VZW en bepaalt de opdrachten. De heren Schuermans en Vandeurzen wensen de opgesomde opdrachten uit te breiden met 3 punten :

- de bewaking van de additionele middelen ;
- het garanderen van de betrokkenheid van de provincie en de mijnregio bij de besluitvorming en
- het stimuleren van de geïntegreerde aanpak van het reconversiebeleid.

Dit conform de besluiten van de KS-onderzoekscommissie.

Zij dienen hiertoe een amendement in.

De minister-president verklaart dat hij kan instemmen met dit amendement, het wordt unaniem aangenomen.

Een lid heeft een vraag over de VZW-structuur van de PWL. De subcommissie voor Financiën en Begroting heeft zich gebogen over het probleem van de regularisering van een aantal VZW's. Zie stukken 394 (1993-1994) – Nr. 1 en 465 (1993-1994) – Nr. 1. In het regularisatiedecreet worden een aantal voorwaarden gesteld die garanties moeten bieden op het versluizen van overheidsmiddelen naar en via VZW's. De PWL kan de vorm aannemen van een VZW. De decretale basis die in dit artikel wordt gegeven is echter maar zeer summier uitgewerkt. Was een apart decreet niet beter geweest ? Een lid verwijst naar de aanhef van het artikel dat een garantie biedt aangezien de statuten door de Vlaamse regering moeten worden goedgekeurd. De minister-president verklaart dat de decretale basis volstaat om op een volstrekt toelaatbare wijze een VZW op te richten.

Artikel 26 wordt unaniem aangenomen.

Artikel 27

De heren Schuermans en Vandeurzen wensen bij amendement een meer expliciete regeling van de samenstelling van het PWL in het decreet op te nemen.

(Zie amendement en motivering in Stuk 569 – Nr. 2.)

De minister-president wijst erop dat rond de samenstelling van de PWL heel wat contacten zijn geweest met de betrokken kringen. Hij wenst het amendement niet te steunen om geen nieuwe discussies te laten oplaaien. Het amendement neemt de flexibiliteit van de voorliggende tekst weg en doet geen goede zaak.

Een van de indieners meent dat de betrokkenheid van de drie bestuursniveaus essentieel is in de samenstelling en dus decretaal dient te worden vastgelegd.

De minister-president verklaart dat dit artikel een schoolvoorbeeld is van de taakverdeling tussen wetgevende en uitvoerende macht.

Een van de indieners vraagt of de minister-president kan bevestigen dat wat de samenstelling van de PWL betreft de conclusies van de KS-commissie de basis vormt. De huidige samenstelling bevredigt de indieners van het amendement.

De minister-president verklaart dat het de bedoeling is de PWL zoals die thans is samengesteld, te laten voortwerken. De verwijzing naar de besluiten van de KS-commissie is in de algemene inleiding van de minister-president bij het ontwerp van decreet reeds gebeurd.

Het amendement wordt ingetrokken.

Artikel 27 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 28

Dit artikel bepaalt dat de middelen uit het Limburgfonds door de Vlaamse regering slechts kunnen worden aangewend na advies van de PWL.

De heren Schuermans en Vandeurzen c.s. wensen de juridische waarde van de adviezen van de PWL bij amendement te versterken.

Zo zou de Vlaamse regering enkel bij gemotiveerd besluit van een advies van de PWL kunnen afwijken. Tevens wordt in een regeling voorzien, voor het geval de PWL zou nagekomen hebben tijdig advies te verlenen.

Een lid meent dat dit amendement de tekst van het artikel wel verzwakt omdat het de Vlaamse Executieve de sleutel geeft om op te treden zonder advies van de PWL.

Anderzijds moet de regering toch kunnen een beslissing nemen als de **PWL** niet tot een advies komt.

Een ander lid meent dat artikel 28 zeer vergaand is. Een niet verkozen orgaan krijgt een zeer grote zeggenschap over begrotingsmiddelen. Hij steunt het amendement omdat het een veto van de PWL kan omzeilen.

Andere leden menen dat alleen Limburgers medezeggenschap moeten hebben over de voor Limburg gereserveerde middelen.

Een indiener van het amendement verduidelijkt nogmaals het amendement. Artikel 28 bepaalt dat de regering slechts kan beslissen over de aanwending van het fonds als er een advies van de PWL is. Dit betekent echter niet dat de beslissing conform het advies moet zijn. Het amendement wil vooreerst de mogelijkheid voor de Vlaamse regering om van een advies van de PWL af te wijken beperken. Bovendien biedt het een uitweg voor het geval de PWL geen advies zou wensen uit te brengen en er immobilisme zou dreigen te ontstaan.

De minister-president wijst de commissie erop dat nu reeds een protocol uitvoering geeft aan deze samenwerking tussen Vlaamse regering en de PWL. Hij citeert onder meer uit dit protocol.

„Zowel voor de opstelling en herzieningen van de begroting van het Limburgfonds als voor de initiatieven van de Vlaamse regering met een weerslag op de begroting van het Limburgfonds, alsmede voor de objectieven en prioriteiten van de LRM en andere uitvoerende organen van de reconversie dient het advies van de PWL in regel te worden gegeven op de eerstvolgende PWL-vergadering, doch alleszins binnen de 30 dagen. In geval van hoogdringendheid dient het advies van de PWL gegeven te worden binnen een periode van 5 dagen.

Indien de Vlaamse regering meent niet te kunnen ingaan op het advies van de PWL, zal de Vlaamse regering zo spoedig mogelijk overleg plegen met de PWL met het oog op een consensus.

Voor de beslissingen over de uitvoering van contractuele verbintenissen die bestaan op het ogenblik dat het Limburgfonds wordt opgericht, dient de PWL binnen een periode van 5 dagen advies te verlenen.

Voor sommige beslissingen kunnen met de PWL bijkomende afspraken worden gemaakt .”

Dit protocol werd goedgekeurd door PWL en Vlaamse regering op 19 januari 1994. De minister-president wijst de

commissie erop dat de modaliteiten van dit protocol tot nog toe geen aanleiding hebben gegeven tot discussie. In het protocol werd gepoogd een praktische regeling uit te werken. Indien blijkt dat sommige onderdelen ervan niet werken dan zal het nodig zijn sommige regelingen te herzien.

De minister-president herinnert de commissie eraan dat dit decreet een kaderdecreet is. Artikel 28 biedt een decretale basis voor een protocol tussen PWL en de Vlaamse regering en dit volstaat.

Het amendement wordt ingetrokken.

Artikel 28 wordt unaniem goedgekeurd.

Artikel 29

Een lid vraagt of dit artikel de additionaliteit van de middelen waarborgt, of laat het openingen om deze te omzeilen.

De minister-president verklaart dat dit artikel tot doel heeft een aantal bestaande basisallocaties in de begroting met betrekking tot Limburg in het fonds in te brengen (o.a. pensioenwachtvergoedingen en werkersleningen). Deze zijn in de voorbije jaren en ook voor het begrotingsjaar 1994 steeds additioneel geweest aan de gewone middelen.

Het lid wenst meer precies te weten of men voor deze pensioenwachtvergoedingen en andere in de toekomst een beroep zal moeten doen op middelen uit het Limburgfonds ten bate van middelen die men anders op de begroting moest voorzien.

De minister-president zegt dat dit artikel betrekking heeft op het begrotingsjaar 1994. Voor 1995 en de volgende jaren kan de minister zich nog niet uitspreken over wat zich op het begrotingsvlak zal voordoen, gezien de annaliteit van de begroting.

De minister-president verwijst naar de middelen van het Limburgfonds opgenomen in artikel 23. Dit artikel verwijst naar artikel 29 in § 2 sub 3° „de verplichtingen zoals bedoeld in artikel 29 van dit decreet”. Artikel 29 spreekt zich enkel uit over het jaar 1994. Voor 1995 zal de begroting van het Limburgfonds als parastatale A samen met de begroting worden voorgelegd.

Artikel 29 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 30

Artikel 30 wordt eenparig aangenomen.

VII. EINDSTEMMING

Het gehele ontwerp van decreet wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

De verslaggever,

P. DEPREZ

De voorzitter,

J. LAVERGE

BIJLAGE

HERSTRUCTURERING GIMV, GIMVINDUS, VHM, KS en LIM

Verslag van de Werkgroep aan de Vlaamse regering

23 december 1993

INHOUD

	Blz.
1. OBJECTIEVEN EN VOORGESTELDE HERSTRUCTURERING	
A. Objectieven van de Vlaamse regering	55
B. De opdracht	55
C. Voorgestelde herstructurering	55
2. OPDRACHTSVERKLARINGEN	
A. GIMV	60
B. GIMVINDUS	61
C. VMH	61
D. PWL	62
E. LRM	62
F. L P M	63
G. Mijnen	63
3. BEHEERSSTRUCTUREN	
A. Beleidsstructuren	63
B. Structuren inzake controle	64
C. Specifieke structuur van de Limburgse Reconversie	66
4. MIGRATIEPLAN	
A. Inleiding	68
B. Samenvatting migratieplan	68
C. Protocols	69
5. FINANCIERINGSSTRUCTUUR LRM	
A. Organogram	70
B. Financieringsmechanismen LRM	71
6. OVERGANGSSTRUCTUUR	71

DEEL 1. OBJECTIEVEN EN VOORGESTELDE HERSTRUCTURERING

A. OBJECTIEVEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Herstructurering van het Vlaams overheidsinitiatief met betrekking tot VMH, GIMV, GIMVINDUS, KS en LIM met als objectief :

- duidelijke opdrachten van de desbetreffende instellingen definiëren
- concrete en globale doelstellingen binnen deze opdrachten uitwerken
- doelmatig beheren (operationele structuren die werken)
- doorzichtigheid en doeltreffende controlemogelijkheden van het Vlaams Gewest en het Rekenhof
- optimalisatie en groeperen van totale beschikbare middelen (geen suboptimalisatie)
- geïntegreerde aanpak van het reconversiebeleid in Limburg
- budgettair neutraal
- honoreren van de engagementen inzake het Limburgs reconversiebeleid.

Vereisten om aan deze objectieven te voldoen :

- duidelijke opdrachtsverklaringen
- éénduidige beslissingsmechanismen
- beheerscontracten van beperkte duur
- samenstelling van Raden van Bestuur
- herziening aandeelhoudersstructuur
- eenvoudige en horizontale structuren
- professionele omkadering
- overkoepelend orgaan voor de Limburgse Reconversie
- coördinatie tussen instellingen op niveau van Vlaams Gewest.

B. DE OPDRACHT

Onderzoeken hoe de herstructurering, zoals uiteengezet in 3 teksten financieel, juridisch en op beleidsmatig vlak kan worden uitgevoerd.

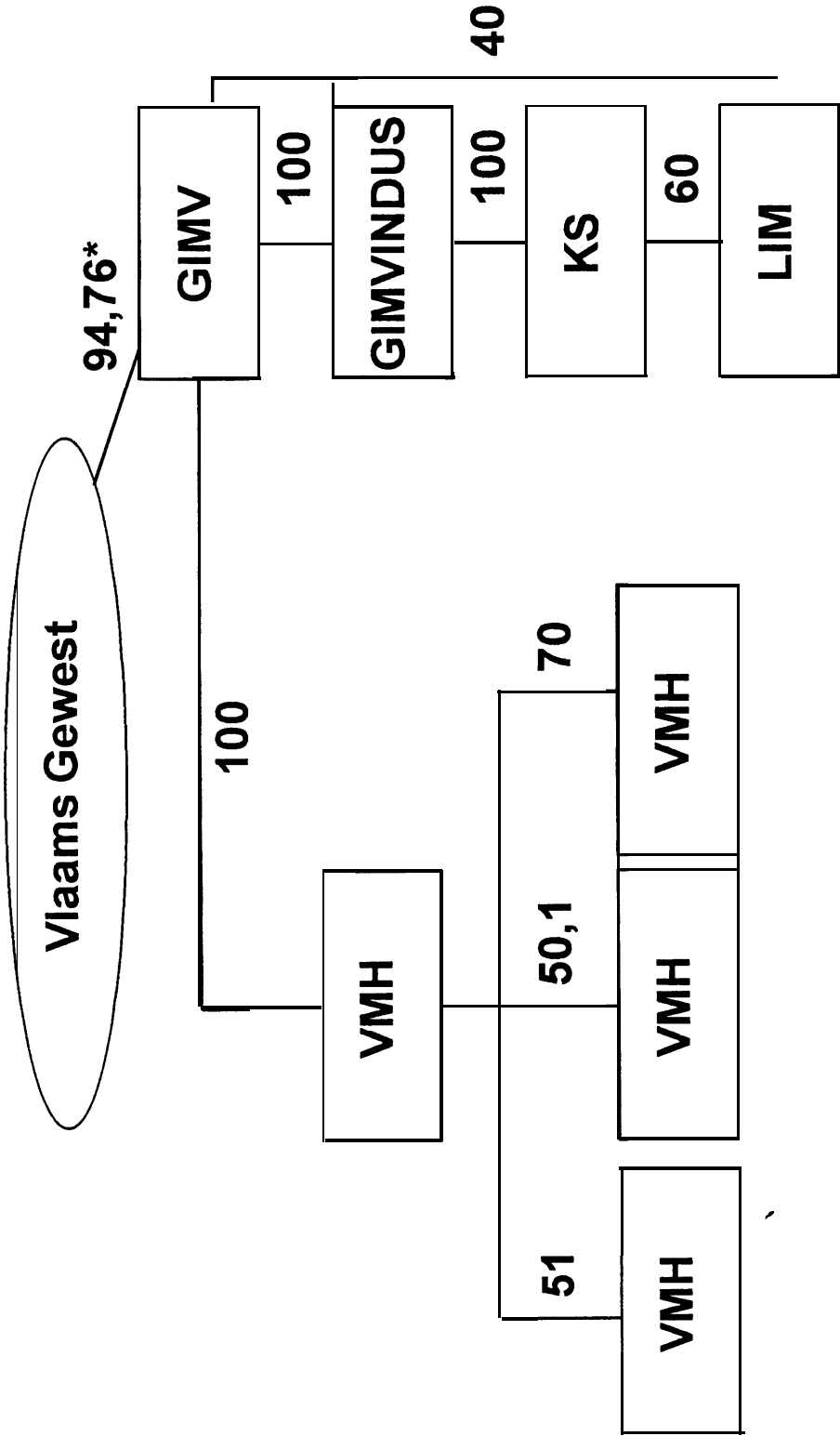
Deze 3 teksten zijn :

- Standpunt van de Vlaamse regering over de prioriteiten en de toekomst van de GIMV (19 oktober 1993)
- Toespraak van minister-president Van den Brande bij de installatie van de nieuwe PWL (28 oktober 1993)
- Verklaring van minister-president Van den Brande naar aanleiding van het debat in de Vlaamse Raad over conclusies van de Parlementaire Onderzoekscommissie over de KS-gelden (30 september 1993)

C. VOORGESTELDE HERSTRUCTURERING

1. Huidige aandeelhoudersstructuur van het Vlaams Overheidsinitiatief
2. Nieuwe aandeelhoudersstructuur van het Vlaams Overheidsinitiatief
3. Geldstromen in de nieuwe structuur van het Vlaams Overheidsinitiatief
4. Uitvoering
5. Beheersstructuren

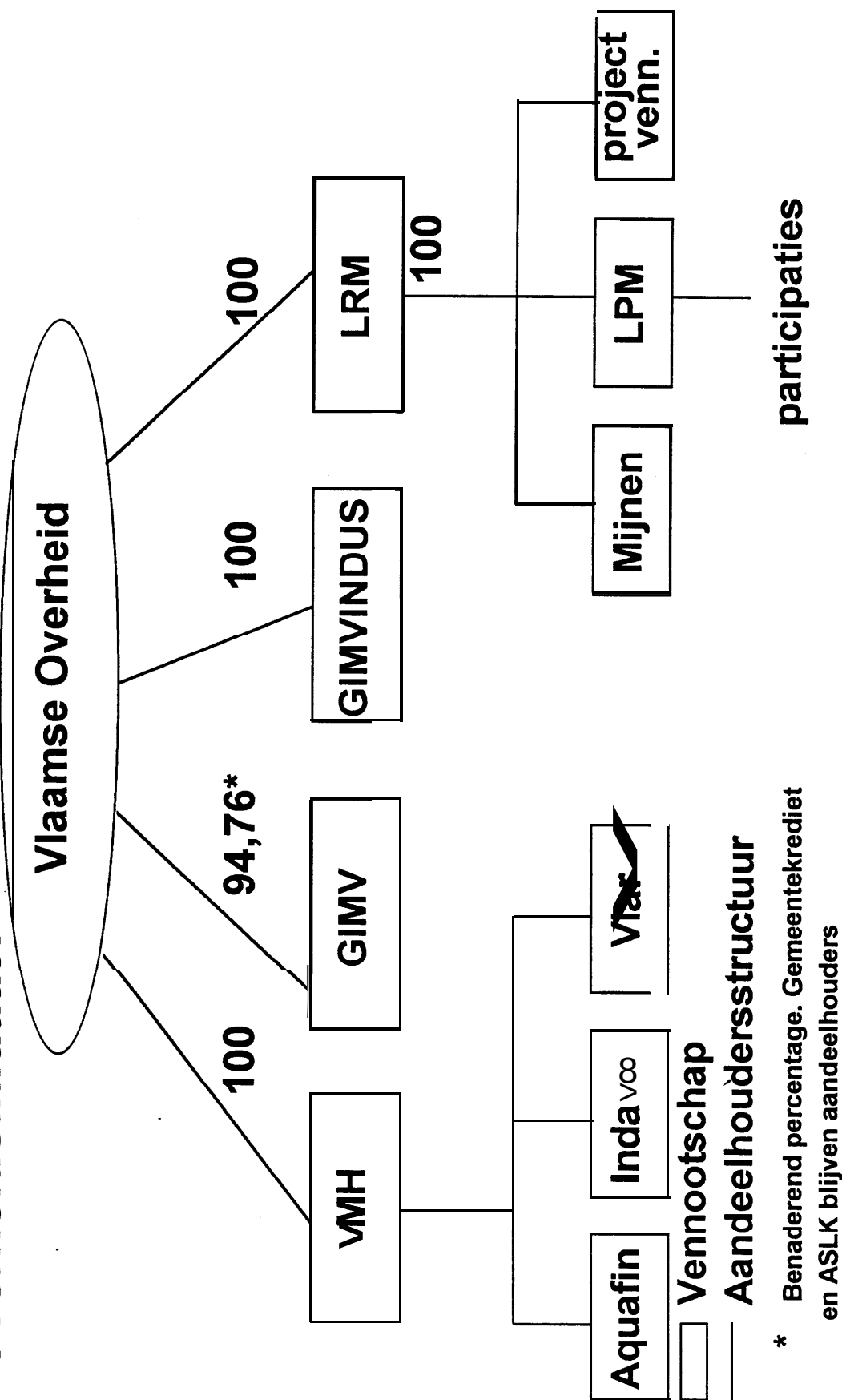
1. Huidige aandeelhoudersstructuur van het Vlaams Overheidsinitiatief

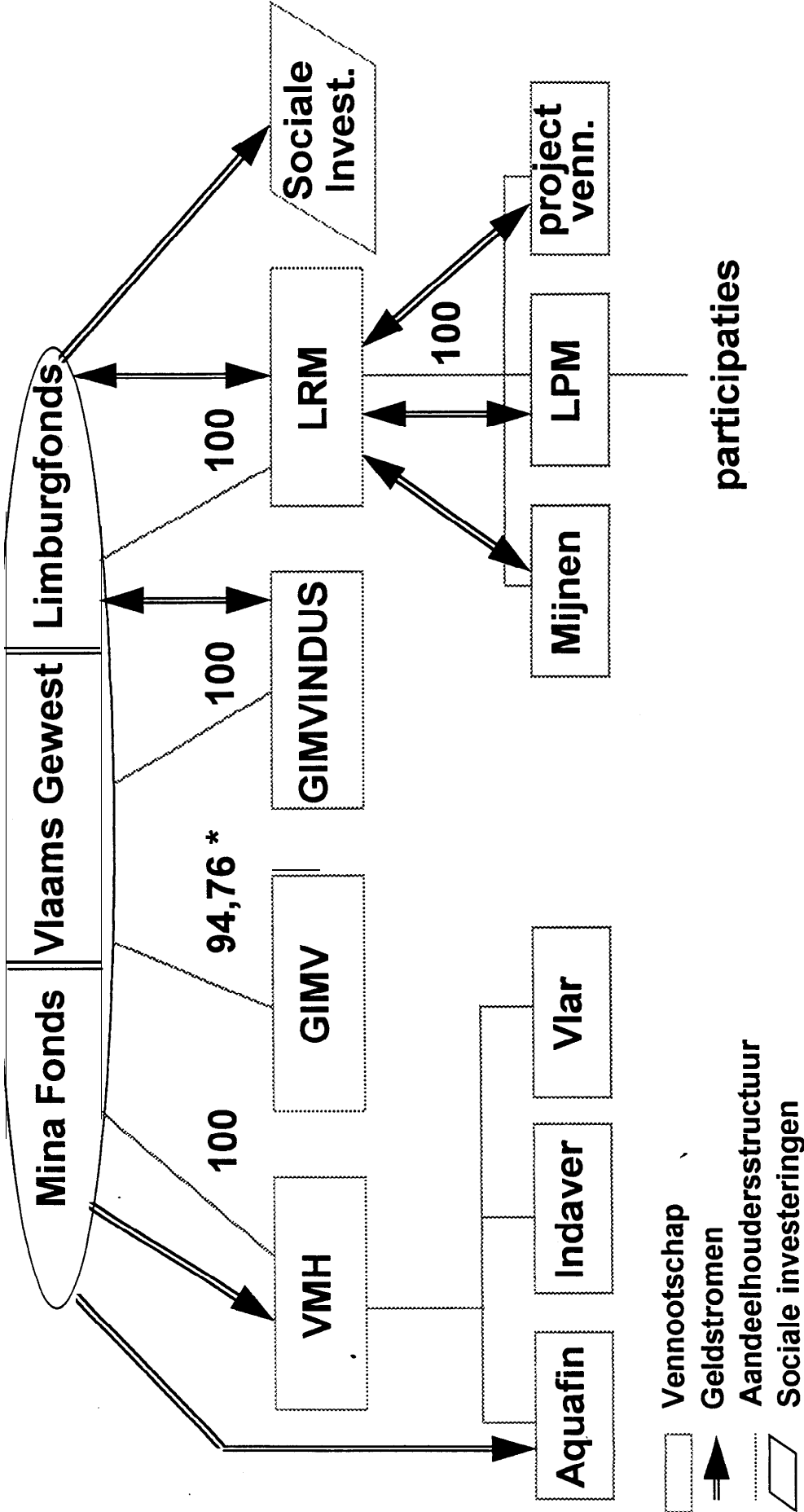
* Andere aandeelhouders zijn Gemeentekrediet en ASLK

2. Nieuwe aandeelhoudersstructuur van het Vlaams Overheidsinitiatief

3. Geldstromen in de nieuwe structuur van het Vlaams Overheidsinitiatief

* Benaderend percentage. Gemeentekrediet en ASLK blijven aandeelhouders

4. Uitvoering

Vlaams Gewest
(Excl. Limburg)

Limburg

participaties in strategische of nieuwe, toekomstgerichte initiatieven (excl. milieu)	GIMV	LRM/LPM/GIMV
participaties in nutsbedrijven (excl. milieu, incl. energie)	GIMV	GIMV
Groeifinanciering	GIMV	.LRM/LPM/GIMV
Stabiliseren aandeelhouderschap (excl. milieu)	GIMV	LRM/LPM/GIMV
nutsbedrijven in de milieusector (inclusief drinkwatervoorziening)	VMH	VMH
initiatieven in de rest van de milieusector	VMH	LRM/LPM/VMH
participaties in ex-nat. sectoren	GIMVINDUS	GIMVINDUS
spin-offs van de Mijnen		LRM/LPM
mijnterreinen en gebouwen / CAO-verplichtingenKS		Mijnen

Hierarchie : — Limburg primeert op sector (uitzondering openbare nutsbedrijven
— sector heeft voorrang op algemeen initiatief

5. Beheersstructuren (VMH, GIMV, GIMVINDUS, LRM)

- Raad van bestuur met voltijds voorzitterschap (VMH, GIMV, GIMVINDUS)
- directeur-generaal met management-comité verantwoordelijk voor dagelijks beleid
- bestuurdersmandaten in participaties worden waargenomen door aangestelden van de Raad van Bestuur
- uitwerking van een audit-comité waaraan de interne auditfunctie rapporteert
- uitwerking van een beheersrapporteringsfunctie die de management rapportering verzorgt

DEEL 2. OPDRACHTSVERKLARINGEN

A. GIMV

GIMV is een publieke Vlaamse investeringsmaatschappij die strategische participaties kan nemen en een belangrijke rol vervult in het corrigeren van bepaalde marktmechanismen of in het stimuleren van activiteiten die de spontane werking van de markt niet voortbrengt. Haar opdrachten hebben tot doel de kwaliteit van het sociaal-economisch weefsel in Vlaanderen te verbeteren, inzonderheid wat betreft de toegevoegde waarde, de duurzaamheid van de economische ontwikkeling, de toekomstgerichtheid en de werkgelegenheid.

GIMV treedt op als financiële partner die een globaal financieringspakket aanbiedt :

- ter ondersteuning van nieuwe, toekomstgerichte initiatieven en ter financiering van de groei van de ondernemingen
- met typisch een hogere risicograad en een langer termijnperspectief dan deze van de privé-investeringsmaatschappijen
- binnen het Vlaamse gewest, en in alle economische sectoren met uitzondering van :
  - * de milieusector
  - * de ex-nationale sectoren
- GIMV neemt hierbij een suppletieve rol tegenover LRM in Limburg door enkel dan financiering aan te bieden binnen de Limburgse economie op voorstel van LRM

GIMV kan het aandeelhouderschap van ondernemingen stabiliseren.

GIMV kan participeren in nutsbedrijven en hoogtechnologische bedrijven

- binnen het Vlaams Gewest, en in alle economische sectoren met uitzondering van :
  - * de milieusector
  - * de ex-nationale sectoren
- in het licht van een Vlaamse verankering ervan met het oog op de verzekering van de openbare dienstverlening en het stimuleren van technologietransfer vanuit onderzoeksinstituten en vanuit het buitenland naar de Vlaamse ondernemingen toe
- de GIMV kan haar participatie in de nutssectoren wijzigen om de Vlaamse verankering te verzekeren en de publieke controle op deze instellingen te waarborgen

GIMV treedt op als expert

- op vraag van de Vlaamse regering
- bij het beoordelen en realiseren van financieel-economische beleidsplannen
- en bij het beheer van participaties van de Vlaamse regering

GIMV zal bij het uitvoeren van haar opdracht

- in principe voor alle participaties steeds vooraf de mogelijke exit-modaliteiten onderzoeken
- in principe in de private sector steeds minderheidsparticipaties nemen zoals thans reeds het geval is
- een bepaalde buffer van rendabele en inkomensvaste participaties moeten aanhou-

den, om de noodzakelijke rendabiliteit te kunnen halen, om in bepaalde sectoren hogere risico's te kunnen nemen en om te kunnen participeren in maatschappelijke projecten met een lange return

GIMV verbindt zich vanaf 1995 tot een bepaalde pay-out die enerzijds een inkomensbron voor het Gewest waarborgt en anderzijds toelaat dat de instelling de noodzakelijke reserveringen en kapitaalverhogingen kan verrichten. Deze „pay-out” kan zowel gefinancierd worden door winsten als door opbrengsten van transacties.

De volgende activiteiten van GIMV hebben geen permanent karakter :

- participaties die een éénmalige actie betreffen
- alternatieve financieringen
- produkten die aan dezelfde voorwaarden door de markt worden aangeboden

Specifieke opdracht :

De Raad van Bestuur van GIMV zal vóór 31 december 1994 een rapport neerleggen bij de Vlaamse regering met een concrete uitgewerkte strategie en voorstellen om de private sector eventueel te betrekken bij GIMV.

B. GIMVINDUS

GIMVINDUS is een publieke Vlaamse investeringsmaatschappij met een specifieke opdracht

- ter ondersteuning van de ex-nationale sectoren
- binnen het Vlaams Gewest, en
- dient in het kader hiervan haar verplichtingen na te komen betreffende deze ex-nationale sectoren, door valorisering van de uitstaande participaties. Hierdoor heeft GIMVINDUS op termijn geen permanente opdracht en kunnen eventuele strategische participaties na het nakomen van alle verplichtingen aan GIMV worden overgedragen.

GIMVINDUS geeft als expert advies

- aan de Vlaamse regering
- bij de beslissing over industriële beleidsplannen in de ex-nationale sectoren.

GIMVINDUS vervult haar opdracht binnen een globaal financieel evenwicht.

Specifieke opdracht :

De Raad van Bestuur van GIMVINDUS zal vóór 31 december 1994 een rapport neerleggen bij de Vlaamse regering met een concrete uitgewerkte strategie en voorstellen om de private sector eventueel te betrekken bij GIMVINDUS.

Specifieke opdracht :

De Raad van Bestuur van GIMVINDUS zal op korte termijn een voorstel uitwerken voor de afkoop van haar financieringsverplichtingen ten overstaan van het Limburgfonds met haar eigen middelen, en in de mate dat deze onvoldoende zijn, met vreemde middelen. Dit voorstel zal uitgewerkt worden volgens de modaliteiten van een nog op te maken protocol tussen het Vlaams Gewest en GIMVINDUS.

C. VLAAMSE MILIEUHOLDING (VMH)

VMH is een publieke Vlaamse investeringsmaatschappij die specifiek als doel heeft de stimulering van de ontwikkeling van een milieusector in Vlaanderen en van technologische vernieuwing op het gebied van milieutechnieken.

VMH biedt daartoe een globaal financieringspakket aan

- ter ondersteuning van innoverende en hoogtechnologische activiteiten
- met typisch een hogere risicograad en een langer termijnperspectief dan deze van de privé-investeringsmaatschappijen
- binnen de milieusector in Vlaanderen

- met als uiteindelijk doel de bedrijfseconomische ontwikkeling van de milieusector in Vlaanderen in ruime zin.

VMH neemt hierbij een suppletieve rol tegenover LRM in Limburg. VMH biedt enkel financiering aan binnen de milieusector in Limburg (buiten de nutsmaatschappijen) op voorstel van LRM en neemt in principe participaties samen met de private sector.

VMH participeert in nutsbedrijven (met inbegrip van de drinkwatervoorziening)

- binnen het Vlaams Gewest, en binnen de milieusector
- via een meerderheidsparticipatie
- in het licht van een Vlaamse verankering en/of een gegarandeerde verzekering van de openbare dienstverlening.

VMH geeft als expert advies

- aan de Vlaamse regering
- bij de beslissing over economische projecten ter bevordering of ontwikkeling van de milieusector in Vlaanderen.

VMH streeft een marktconform rendement na binnen het kader van haar doelstellingen.

Specifieke opdracht :

De Raad van Bestuur van VMH zal vóór 31 december 1994 een rapport neerleggen bij de Vlaamse regering met een concrete uitgewerkte strategie en voorstellen om de private sector eventueel te betrekken bij VMH.

D. PERMANENTE WERKGROEP LIMBURG (PWL)

PWL geeft richting aan het Limburgse sociaal en economisch reconversiegebeuren via adviezen met betrekking tot het aanwenden van middelen uit het Limburgfonds.

PWL tekent initiatieven uit in het licht van de sociale en economische reconversie en de verdere ontwikkeling van Limburg.

PWL verleent advies over de objectieven van

- de Limburgse Reconversie maatschappij (LRM)
- de Limburgse Participatie maatschappij (LPM), en
- de instellingen belast met sociale investeringen.

PWL geeft als expert advies

- aan de Vlaamse regering
- in verband met de initiatieven ontwikkeld door de Vlaamse regering met betrekking tot de Limburgse reconversie.

E. LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAPPIJ (LRM)

LRM is een publieke financiële holdingmaatschappij die concrete strategieën uitwerkt om de objectieven voor de economische reconversie van Limburg te realiseren. Zij verstrekt hiertoe de middelen (die zij verkrijgt via een trekkingsrecht op het Limburgfonds of via de valorisatie van haar participaties) aan haar participaties in het kader van hun respectievelijke opdrachtsverklaringen.

LRM participeert voorts in de projectvennootschappen die de spin-offs zijn van de eigen projecten van Mijnen en van eventuele toekomstige spin-offs op basis van eigen initiatieven. Deze initiatieven situeren zich

- binnen Limburg, in alle economische sectoren, met uitzondering van
  - * de nutsbedrijven in de milieusector
  - * de ex-nationale sectoren

met inbegrip van initiatieven aangebracht door GIMV en VMH binnen hun respectieve opdracht

- LRM neemt hierbij een suppletieve rol tegenover de private marktspelers.

LRM streeft een marktconform rendement na binnen het kader van haar doelstellingen.

Specifieke opdracht :

De Raad van Bestuur van LRM zal vóór 31 december 1994 een rapport neerleggen bij de Vlaamse regering met een concrete uitgewerkte strategie en voorstellen inzake de inbreng van kapitaal door de private sector.

F. LIMBURGSE PARTICIPATIEMAATSCHAPPIJ (LPM)

LPM is een publieke investeringsmaatschappij die haar opdracht uitvoert binnen het kader van de strategieën uitgetekend door LRM.

LPM valoriseert in eerste instantie de participaties van KS en van LIM die niet strategisch zijn voor de reconversie van Limburg.

LPM beheert de aangehouden participaties van de KS en van LIM die strategisch zijn voor de Limburgse reconversie.

LPM neemt nieuwe participaties strategisch voor de reconversie van Limburg en biedt hiertoe een globaal financieringspakket aan :

- ter ondersteuning van nieuwe, toekomstgerichte initiatieven
- met typisch een hogere risicograad en een langer termijnperspectief dan deze van de privé-investeringsmaatschappijen
- binnen Limburg, in alle economische sectoren met uitzondering van
  - * de nutsbedrijven in de milieusector
  - * de ex-nationale sectoren

met inbegrip van initiatieven aangebracht door GIMV en VMH binnen hun respectieve opdracht.

- LPM neemt hierbij een suppletieve rol tegenover de private marktspelers.

LPM streeft een marktconform rendement na binnen het kader van haar doelstellingen.

Specifieke opdracht :

De Raad van Bestuur van LPM zal vóór 31 december 1994 een rapport neerleggen bij de Vlaamse regering met een concrete uitgewerkte strategie en voorstellen inzake de inbreng van kapitaal door de private sector.

G. MIJNEN

Mijnen heeft een beperkende opdracht in het saneren van de mijnterreinen en -gebouwen en het uitvoeren van de verplichtingen voortvloeiend uit de afgesloten CAO's.

DEEL 3. BEHEERSSTRUCTUUR

A. BELEIDSSTRUCTUREN (VMH, GIMV, GIMVINDUS)

1. Raad van Bestuur

Taken :

- gebaseerd op de opdrachtsverklaring ; ontwikkeling van de strategieën en eindverantwoordelijkheid voor de realisatie hiervan
- vertaling van strategisch plan in een lange termijn plan alsmede eventuele bijsturing
- goedkeuring jaarbudget

- vastleggen van algemene beleidslijnen, procedures en gedragscode
- rapportering aan de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad
- uiteindelijke beslissingname inzake dossiers voorzover niet gedelegeerd aan het managementscomité

- controle op de uitvoering door management-comité

Samenstelling :

- niet-behorend tot andere instellingen en participaties
- beperkt in aantal
- lijst van onverenigbaarheden

2. Voorzitter van de Raad van Bestuur

- voltijdse opdracht ; hij legt de beslissingen van de Raad van Bestuur ten uitvoer
- vertegenwoordigt onderneming naar buiten en ten aanzien van de aandeelhouders
- brugfunctie tussen de directeur-generaal en de Raad van Bestuur

3. Management-comité

Taken :

- implementatie van de door de Raad van Bestuur gedefinieerde strategie, beleidslijnen en beslissingen
- beslissingsorgaan voor de dagelijkse werking en gedelegeerde bevoegdheden
- bestuursmandaten in participaties worden waargenomen door de directeur-generaal, door de andere leden van het managementcomité of door derden aangesteld door de Raad van Bestuur maar steeds op voorstel van de Raad van Bestuur
- rapportering over de bestuurdersmandaten

Samenstelling :

- de directeur-generaal is voorzitter van het managementcomité
- samenstelling wordt goedgekeurd door de Raad van Bestuur

4. Directeur-generaal

- bestuurdersmandaat waarnemen bij de belangrijke participaties
- rapportering aan de voorzitter van de Raad van Bestuur en aan de Raad van Bestuur
- deelname aan Raad van Bestuur met raadgevende stem

B. STRUCTUREN INZAKE CONTROLE (VMH, GIMV, GIMVINDUS, LRM)

1. Regeringscommissaris

- voltijdse opdracht
- voert controle uit in opdracht van het Vlaams Gewest
- zetelt in de Raad van Bestuur met vetorecht (zonder stemrecht)
- controle op naleving van beheerscontract en beleidslijnen
- stelt een jaarlijks verslag op voor de Vlaamse regering
- maakt deel uit van het auditcomité

2. Rekenhof

- controle op de legaliteit van de verrichtingen

3. Interne auditfunctie

- rapporteert aan het auditcomité (samengesteld uit enkele leden van de Raad van Bestuur en de regeringscommissaris)
- geen andere bevoegdheden dan de evaluatie van de procedures en de interne controlemaatregelen, het toezicht op de naleving van de procedures en interne controlemaatregelen en het toezicht op de naleving van de wetgeving
- is geen voltijdse functie
- kan uitbested worden
- kan op gemeenschappelijke basis voor alle instellingen georganiseerd worden

4. Auditcomité

- goedkeuring van de jaarplanning (omvang, timing en inhoud) van de interne auditfunctie
- bespreking van de belangrijkste bevindingen van controles uitgevoerd door de interne auditfunctie en de commentaren van het management op deze bevindingen
- advies bij aanstelling van commissaris-revisoren en bespreking van de aard en de omvang van hun werkzaamheden
- bespreking van de belangrijkste bevindingen resulterend uit de interim- en finale controles van de commissaris-revisoren indien gewenst
- bespreking van de halfjaarlijkse en jaarlijkse financiële staten voordat ze aan de Raad van Bestuur worden overgemaakt
- initiëren van audits inzonderheid in het kader van het nemen van participaties

Samenstelling :

Het auditcomité wordt samengesteld uit de Voorzitter van de Raad van Bestuur, bestuurders en de regeringscommissaris.

5. Beheersrapporteringsfunctie

- rapportering aan de directeur-generaal
- staffunctie, al dan niet in combinatie met een niet-operationele bevoegdheid (zoals bijvoorbeeld boekhouding)
- rapportering van werkelijkheid ten overstaan van budget en afwijkingen verklaren (management information)
- rapportering opzetten en opvolgen voor gegevens inzake participaties (MIS uitwerken waarbij voldoende operationele en financiële informatie verstrekt wordt)

6. Externe controle

- onderzoek van de jaarrekening van de betreffende instelling en van de participaties
- rapporteert aan Aandeelhouders en Auditcomité

7. Décharge aan de Bestuurders en de Commissaris-revisor

- VMH, GIMV, GIMVINDUS en LRM

Décharge aan de bestuurders en commissaris-revisor wordt verleend door de aandeelhouders (Vlaamse regering) op de Algemene Vergadering, gebaseerd op een jaarlijks verslag door de regeringscommissaris en het verslag van de Raad van Bestuur aan de aandeelhouders.

- LPM

Décharge aan de bestuurders en commissaris-revisor wordt verleend door de aandeelhouders op de Algemene Vergadering, gebaseerd op het verslag van de Raad van Bestuur aan de aandeelhouders.

- Participaties

Décharge van de bestuurders en van de commissaris-revisor van de participaties wordt

beslist door de Algemene Vergadering van de ondernemingen waarin geparticipeerd wordt. De Raden van Bestuur van GIMV, GIMVINDUS, VMH, LRM en LPM duiden hun vertegenwoordigers aan op de Algemene Vergadering van de ondernemingen waarin geparticipeerd wordt.

C. SPECIFIEKE STRUCTUUR VAN DE LIMBURGSE RECONVERSIE

1. Limburgse reconversiemaatschappij (LRM, LPM)

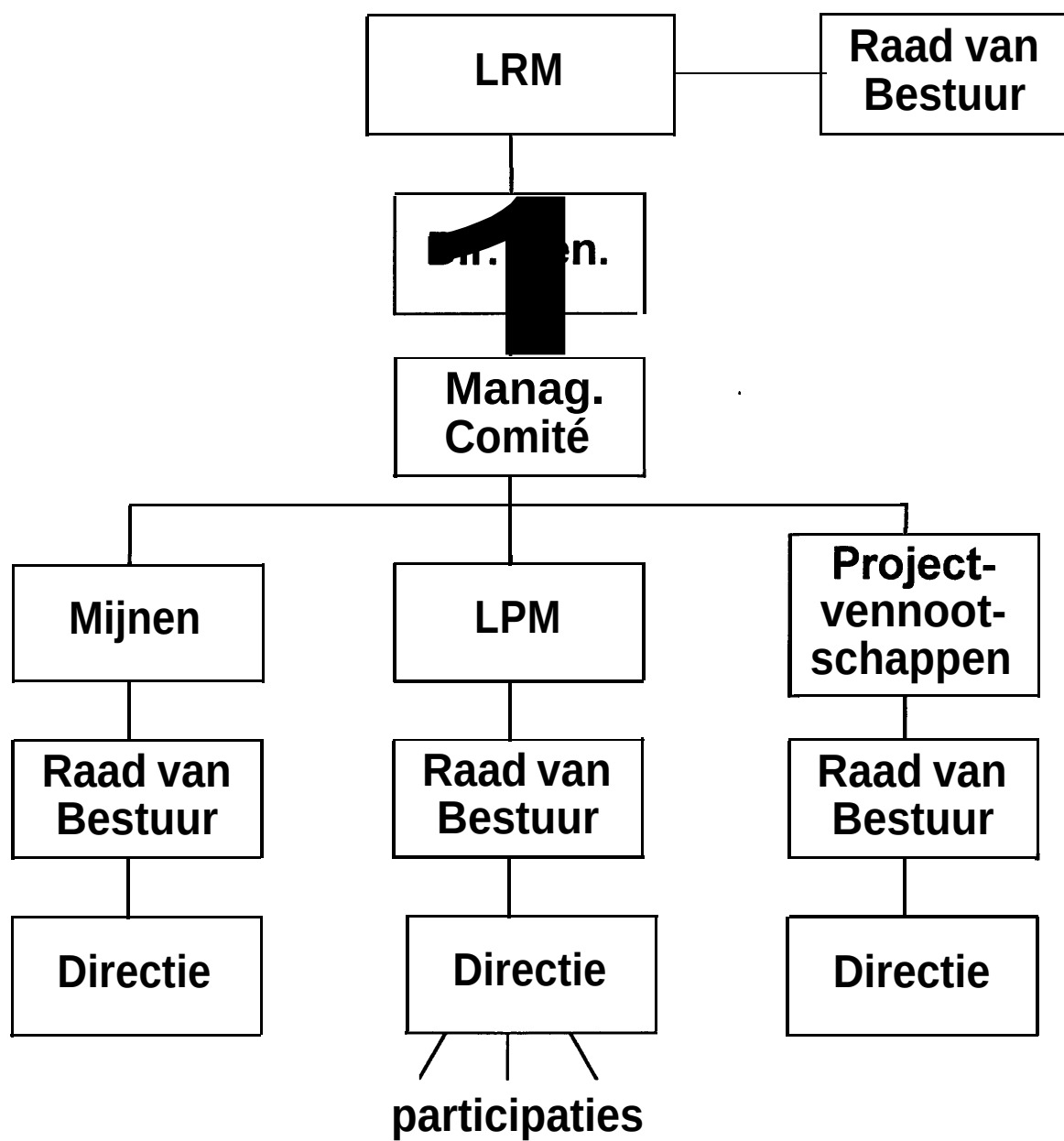
De Raad van Bestuur van LRM is samengesteld uit de bestuurders van LPM en een vertegenwoordiger van de Raad van Bestuur van Mijnen en Projectvennootschappen.

LPM, Mijnen en Projectvennootschappen hebben onderling apart samengestelde Raden van Bestuur.

De Raad van Bestuur van LRM realiseert de objectieven zoals vastgesteld in een beheerscontract (tussen Vlaams Gewest, PWL en LRM).

Het management comité van LRM bestaat uit de adjunct directeur-generaal van LRM, de directeurs van LPM, Mijnen en Projectvennootschappen en de directeur-generaal van LRM die het comité voorziet.

De managementscomités van LPM, Mijnen en Projectvennootschappen zijn apart samengesteld.

2. Permanente Werkgroep Limburg

- uittekenen van de strategische beleidslijnen voor de Limburgse reconversie
- verleent advies over de objectieven van de LRM en andere uitvoerende organisaties (instellingen belast met sociale investeringen, enz..)
- verstrekken van een verplicht advies, waarvan de Vlaamse regering de modaliteiten bepaalt, aan het Vlaams Gewest in verband met het aanwenden van middelen uit het Limburgfonds (sociaal-economisch)
- coördinatie in de beslissingsfase van de initiatieven
- zelf initiatieven uitwerken
- controle op de aanwending van de middelen
- beschikt vanaf 1 januari 1994 over een nieuw coördinatieteam

Samenstelling : beslissing Vlaamse regering 27 oktober 1993.

3. Limburgfonds

- pararegionale A
- onder rechtstreekse voogdij en toezicht van de Vlaamse regering
- het fonds zal dienen als opvangstructuur voor de vzw SIM (na liquidatie)
- geldmiddelen van GIMVINDUS aan LRM transiteren via het Limburgfonds
- verstrekt werkingsmiddelen aan PWL
- het fonds boekt ook als middelen en bestedingen : pensioenwachtvergoedingen, mijnwerkersleningen en Toekomstcontract Limburg (thans verspreid over de begroting van het Vlaams Gewest)
- de vordering inzake trekkingsrechten van LIM die nu geboekt is in het Rollend Fonds van de GIMV wordt overgedragen aan het Limburgfonds.

DEEL 4. MIGRATIEPLAN

A. INLEIDING

Hierna wordt een migratieplan uitgewerkt om van de bestaande juridische structuur over te gaan naar de toekomstige structuur zoals voorgesteld in deel 5.

De uitvoering van dit migratieplan tast de kassituatie van de betrokken vennootschappen en het Vlaams Gewest niet aan.

De Raden van Bestuur van Gimvindus en LRM zullen op korte termijn de financieel-economische haalbaarheid van de voorgestelde reorganisatie onderzoeken aan de hand van recent cijfermateriaal.

B. SAMENVATTING MIGRATIEPLAN

Om van de bestaande juridische structuur naar de toekomstige structuur te migreren zijn de volgende operaties noodzakelijk :

1. Creatie van het decretaal kader
2. Het Vlaams Gewest neemt de participatie van GIMV in VMH over
3. Het Vlaams Gewest neemt de participatie van GIMV in GIMVINDUS over
4. Het Vlaams Gewest neemt de participatie van GIMV in LIM over
5. Het Vlaams Gewest neemt de participatie van GIMVINDUS in KS over alsmede de verplichtingen tot verliessubsidiëring en de financiering van de reconversieinvesteringen
6. Oprichting van het Limburgfonds

7. Dividenduitkering door LIM aan KS en Vlaams Gewest
8. Wijziging protocols (zie C)
9. Kapitaalverhoging van KS door het Vlaams Gewest middels inbreng van haar participatie (40 %) in LIM
10. Kapitaalverhoging van LRM (reeds opgericht in de overgangsstructuur) door het Vlaams Gewest middels inbreng van haar participatie KS
11. Splitsing van KS in Mijnen, LPM en projectvennootschappen
12. Kapitaalvermindering van LIM

C. PROTOCOLS

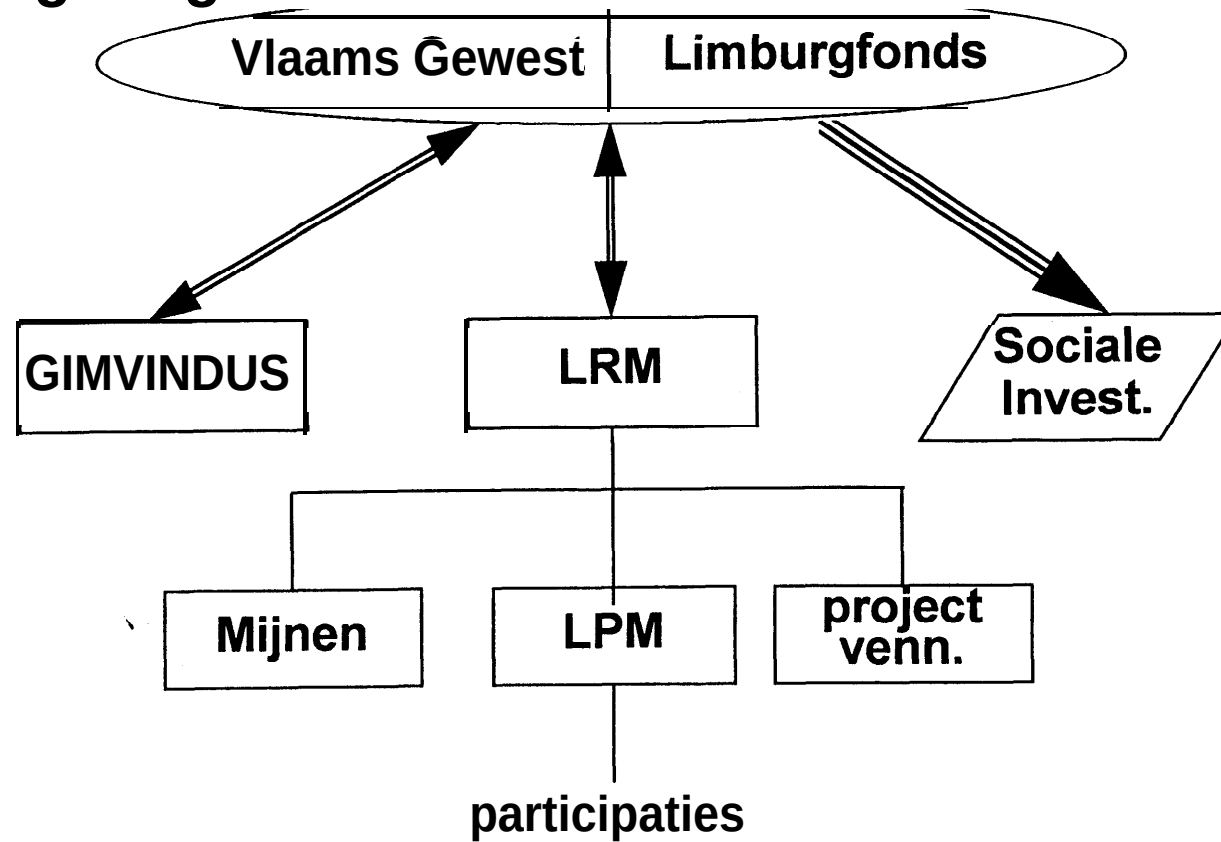
De herziening van de juridische structuur zoals hiervoor uiteengezet vereist eveneens de aanpassing en/of herziening van enkele contracten/protocols :

– De krachtlijnen van het protocol van oktober 1987 tussen KS en GIMVINDUS worden bevestigd. Een aanvullend protocol regelt de financiering van LRM.

– Het contract inzake opgenomen trekkingsrechten door LIM wordt herzien. De vordering inzake trekkingsrechten van LIM die nu geboekt is in het Rollend Fonds van de GIMV wordt overgedragen aan het Limburgfonds.

Deel 5. Financieringsstructuur LRM

A. Organogram

B. FINANCIERINGSMECHANISMEN LRM

1. Huidige situatie

Krachtens het protocol van 1987 financiert GIMVINDUS

- het verlies op de westelijke enveloppe van KS tot 1996 (voor zover beneden vastgestelde limieten)

- diversificatie en mijngeladen investeringen

Deze overgemaakte middelen zijn definitief verworven voor KS

Krachtens het protocol van 1993 tussen het Vlaams Gewest en Gimvindus moet Gimvindus haar verplichtingen aan KS autonoom financieren (Gimvindus ontvangt hiervoor niet langer dotaties van het Vlaams Gewest).

Besluit : Gezien het beperkt eigen vermogen van Gimvindus heeft het protocol van 1993 ondermeer tot gevolg dat Gimvindus haar activa (participaties en vorderingen) moet valoriseren teneinde haar verplichtingen aan KS en andere schuldeisers na te komen.

2. Nieuwe situatie

Uitgangspunten :

- De krachtlijnen van het protocol van 1987 tussen GIMVINDUS en KS worden bevestigd en een aanvullend protocol wordt afgesloten tussen LRM, GIMVINDUS en het Vlaams Gewest inzake financiering van het Limburgfonds en LRM. De middelen voor LRM zijn gelijk aan de middelen welke onder het oude protocol in de periode tot 1996 aan KS zouden toekomen.

- De financiering van het Limburgfonds moet tot stand komen door overdracht van middelen

(1) bepaald op basis van de waardering in 1994 van de mogelijkheden en middelen van GIMVINDUS en rekening houdend met die verplichtingen die GIMVINDUS heeft ten aanzien van KS en

(2) bepaald na de waardering in 1994 van het totaal van de activa, passiva, rechten en verplichtingen van KS, LIM en hun participaties

(3) uit de vereffening van de SIM en eventuele andere VZW's

(4) die thans op de begroting van het Vlaams Gewest ingeschreven zijn voor pensioen-wachtvergoedingen, mijnwerkersleningen en voor de tweede fase van het Toekomstcontract Limburg.

- Teneinde het geheel van de voorgestelde structuur te laten functioneren in 1994, zal vanuit de PWL een totale begroting van de noodzakelijke middelen voor 1994 voorgesteld worden. In afwachting van de financiële evaluatie zullen de benodigde middelen voor het Limburgfonds voor 1994 in goed overleg met Gimvindus en LRM aangeleverd worden.

- De Raad van Bestuur van GIMVINDUS zal op korte termijn een voorstel uitwerken voor de afkoop van haar financieringsverplichtingen ten overstaan van het Limburgfonds met haar eigen middelen, en in de mate dat deze onvoldoende zijn, met vreemde middelen. Dit voorstel zal uitgewerkt worden volgens de modaliteiten van een nog op te maken protocol tussen het Vlaamse Gewest en GIMVINDUS.

DEEL 6. OVERGANGSSTRUCTUUR

In afwachting van de realisatie van het decretaal kader en de uitvoering van het migratieplan.

De oprichting van LRM met minimumkapitaal.

Het sluiten van overeenkomsten (fiduciaire of andere) tussen Vlaams Gewest en GIMV met betrekking tot VMH, GIMVINDUS en eventueel LRM.

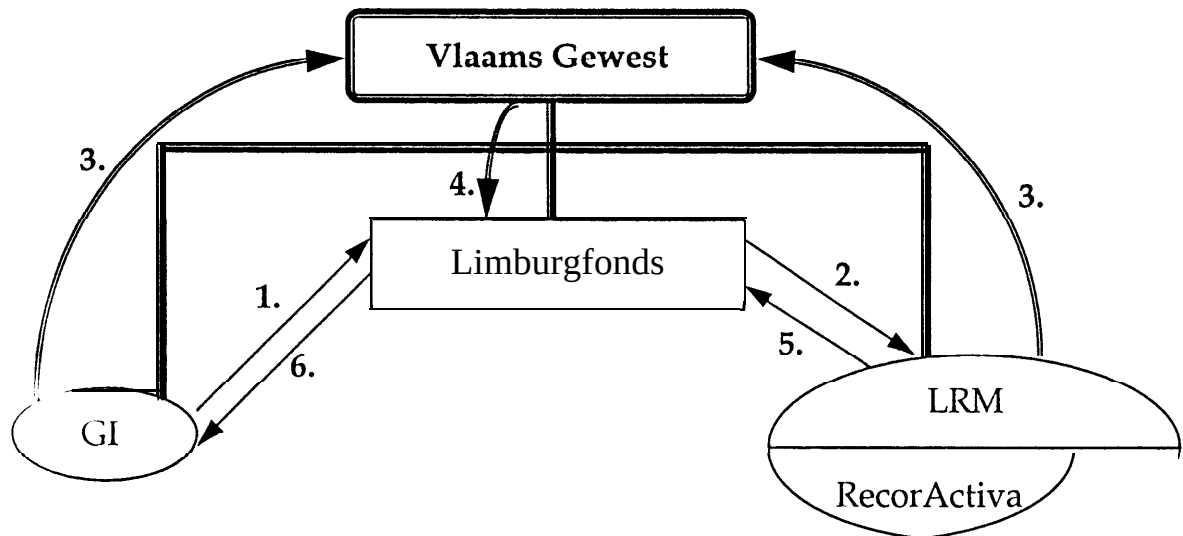
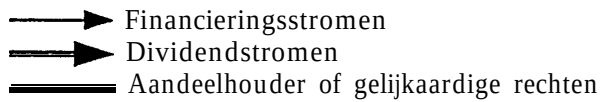
Het sluiten van een overeenkomst (fiduciaire of andere) tussen LRM en GIMVIN-DUS met betrekking tot KS (activa en passiva).

Het sluiten van een overeenkomst (fiduciaire of andere) tussen LRM enerzijds en GIMV/KS anderzijds met betrekking tot LIM.

De juridische, technische en fiscale implicaties worden nader onderzocht, inzonderheid wat het gebruik van het coördinatiecentrum van GIMV betreft.

---

1. Leningen van GI aan Limburgfonds
2. Financiering door Limburgfonds van Reconversie activa
3. Dividendbetalingen door GI & LRM aan Vlaams Gewest
4. Toewijzing dividenden aan Limburgfonds
5. Realisatie reconversie activa
6. Terugbetaling van de leningen met gelden uit dividenden (4) en zonodig realisatie reconversie activa (5)

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

TITEL 1

Deelnemingen

HOOFDSTUK 1

Reorganisatie van de bestaande structuren

Artikel 2

Het Vlaamse Gewest mag de aandelen verwerven die de GEWESTELIJKE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJ VOOR VLAANDEREN (hierna „GIMV”) bezit in het kapitaal van de naamloze vennootschappen GIMVINDUS (hierna „GIMVINDUS”), VLAAMSE MILIEUHOLDING (hierna „VMH”) en LIMBURGSE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJ (hierna „LIM”).

Artikel 3

Het Vlaamse Gewest mag de aandelen verwerven die GIMVINDUS bezit in het kapitaal van de naamloze vennootschap MIJNEN (hierna „MIJNEN”) en de aandelen die GIMVINDUS aanhoudt voor rekening van het Vlaamse Gewest in de naamloze vennootschap LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAPPIJ (hierna „LRM”).

Artikel 4

§ 1. Voor zover GIMVINDUS haar financieringsverplichtingen nakomt ten opzichte van het Limburgfonds zoals bepaald in artikel 23, 1° van dit decreet en voor zover het Vlaamse Gewest de aandelen van GIMVINDUS in MIJNEN overneemt, mag het Vlaamse Gewest in de plaats treden van GIMVINDUS voor alle rechten en verplichtingen inzake nog te verstrekken financiering voor verliezen en investeringen van MIJNEN, welke voor GIMVINDUS voortvloeien uit het protocol tussen de Vlaamse Regering, de NV KS en de NV FNSV van 5 oktober 1987, zoals aangevuld en gewijzigd, en het protocol tussen GIMVINDUS en het Vlaamse Gewest van 14 januari 1993.

§ 2. De in § 1 bedoelde subrogatie kan enkel gebeuren op voorwaarde dat het protocol tussen het Vlaamse Gewest en GIMVINDUS wordt aangepast. Het gewijzigde protocol zal de financieringsverplichtingen en -modaliteiten van GIMVINDUS ten opzichte van het Limburgfonds omvatten. Deze financieringsverplichtingen zullen in eerste orde met activa worden nagekomen en in de mate dat deze onvoldoende zijn met vreemde middelen.

Artikel 5

Het Vlaamse Gewest mag inschrijven op een verhoging van het kapitaal van MIJNEN door inbreng van zijn aandelen in LIM.

Artikel 6

Het Vlaamse Gewest mag inschrijven op een verhoging van het kapitaal van LRM door inbreng van zijn aandelen in MIJNEN.

Artikel 7

Het Vlaamse Gewest mag inschrijven op een of meer verhogingen van het kapitaal van VMH door inbreng van bestaande schuldvorderingen op de VMH en door inbreng van begrotingsmiddelen. De modaliteiten van deze kapitaalsverhogingen worden bepaald bij besluit van de Vlaamse regering.

Artikel 8

De overeenkomsten en akten betreffende elk van de in de artikelen 2 tot en met 7 bedoelde verrichtingen zijn onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring van de Vlaamse regering.

Artikel 9

Het Vlaamse Gewest mag, in afwijking van artikel 104bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, alle aandelen bezitten in de GIMV, GIMVINDUS, LRM en VMH, zonder beperking van duur en zonder geacht te worden hoofdelijk borg te staan voor de verbintenissen van deze vennootschappen.

HOOFDSTUK II

De investeringsmaatschappijen

AFDELING 1

Statuut, taken en bevoegdheden

Artikel 10

§ 1. GIMV, GIMVINDUS, VMH en LRM zijn investeringsmaatschappijen met de rechtsvorm van naamloze vennootschap (hierna de „investeringsmaatschappijen”). Voor al wat niet anders wordt geregeld door of krachtens dit decreet, zijn de regels betreffende handelsvennootschappen van toepassing op de investeringsmaatschappijen. De handelingen van de investeringsmaatschappijen worden geacht daden van koophandel te zijn.

§ 2. GIMV zal zich toeleggen op het verstrekken van kapitaal en kapitaalsubstituten aan bestaande of nog op te richten ondernemingen, op investeringen in toekomstgerichte projecten met hogere risicograad, en op strategische participaties, inzonderheid in nutsbedrijven, en hoogtechnologische ondernemingen, dit zowel in binnen- als buitenland.

GIMVINDUS zal zich toeleggen op de financiering van ondernemingen in de sectoren van de scheepsbouw en -herstelling, de glasverpakkingsnijverheid, de textielnijverheid en de staalnijverheid en inzonderheid op het beheer van de betreffende financiële activa, in het bijzonder met het oog op valorisatie ervan.

VMH zal zich toeleggen op investeringen in milieuprojecten en op participaties in nutsbedrijven in de milieusector met inbegrip van drinkwatervoorziening, dit zowel in binnen- als buitenland.

LRM zal zich toeleggen op projecten ter ondersteuning van de reconversie in de provincie Limburg.

§ 3. De opdrachten, financiering, financiële objectieven en rapporteringsverplichtingen van iedere investeringsmaat-

schappij worden nader geregeld in periodiek herzienbare beheerscontracten met het Vlaamse Gewest, volgens de regels vastgesteld in een besluit van de Vlaamse regering.

§ 4. De investeringsmaatschappijen zijn ertoe gehouden de bijzondere opdrachten uit te voeren die hun bij decreet of bij beslissing van de Vlaamse regering worden toevertrouwd. De uitvoeringsmodaliteiten, verantwoordelijkheden, kostendekking en eventuele vergoeding voor deze opdrachten worden nader geregeld in afzonderlijke overeenkomsten tussen het Vlaamse Gewest en de betrokken investeringsmaatschappij.

Artikel 11

De investeringsmaatschappijen kunnen ter uitvoering van hun opdrachten deelnemen aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden. Zij kunnen een deel van hun opdrachten toevertrouwen aan gespecialiseerde dochterondernemingen onder hun controle. De oprichting van gespecialiseerde dochterondernemingen is onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse regering. De bepalingen van dit decreet betreffende de investeringsmaatschappijen zijn eveneens van toepassing op de gespecialiseerde dochterondernemingen. De Vlaamse regering kan in haar besluit tot goedkeuring bepaalde gespecialiseerde dochtermaatschappijen gedeeltelijk vrijstellen van de toepassing van de bepalingen van dit decreet betreffende de investeringsmaatschappijen, behalve wat betreft de bepaling inzake nazicht door het Rekenhof zoals bepaald in artikel 13 van dit decreet.

AFDELING 2

Toezicht op de investeringsmaatschappijen

Artikel 12

§ 1. Iedere investeringsmaatschappij staat onder de controle van de Vlaamse regering, welke wordt uitgeoefend door toedoen van een regeringscommissaris die wordt benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering. Het Vlaamse Gewest draagt de kosten verbonden aan de uitoefening van zijn ambt.

§ 2. De regeringscommissaris zetelt in de raad van bestuur met raadgevende stem. Hij ontvangt de volledige dagorde van de vergaderingen van de raad van bestuur alsmede alle documenten ter zake ten minste 5 werkdagen voor de datum van de vergaderingen. Hij kan te allen tijde ter plaatse inzage nemen van alle documenten en geschriften van de investeringsmaatschappij. Hij kan van de bestuurders en leden van het managementcomité van de investeringsmaatschappij alle inlichtingen en ophelderingen vorderen, en alle verificaties verrichten, die hij nodig acht voor de uitvoering van zijn mandaat. De regeringscommissaris maakt deel uit van het auditcomité. De Vlaamse regering kan, indien zij het nuttig acht voor bepaalde tijdelijke controles, de regeringscommissaris doen bijstaan door deskundigen.

§ 3. De regeringscommissaris kan binnen een termijn van vier werkdagen beroep aantekenen tegen elke beslissing van de raad van bestuur of het managementcomité die hij strijdig acht met de wet, het decreet, de statuten, de in artikel 10, § 3 en § 4 bedoelde overeenkomsten of het algemeen belang. De termijn van vier dagen gaat in de dag van de vergadering waarop de betreffende beslissing is genomen, voor zover de regeringscommissaris daarop regelmatig was uitgenodigd, en, in het tegenovergestelde geval, de dag waarop hij van de

beslissing kennis heeft gekregen. De regeringscommissaris brengt zonder verwijl de voorzitter van de raad van bestuur op de hoogte van het beroep. Het beroep heeft schorsende werking. Heeft de Vlaamse regering binnen een termijn van tien werkdagen, ingaande op hetzelfde tijdstip, de beslissing niet vernietigd, dan wordt deze definitief. Deze bevoegdheid tot vernietiging kan door de Vlaamse regering worden overgedragen aan de bevoegde minister.

§ 4. Ieder jaar stelt de regeringscommissaris een verslag op ten behoeve van de Vlaamse regering over de activiteiten van de investeringsmaatschappij en de uitvoering van de in de artikel 10, § 3 en § 4 bedoelde overeenkomsten.

§ 5. De raad van bestuur van iedere investeringsmaatschappij brengt jaarlijks verslag uit over de uitvoering van het beheerscontract met de Vlaamse regering. Dit verslag wordt vóór 30 september aan de Vlaamse Raad meegedeeld.

§ 6. Jaarlijks stelt de Vlaamse regering vóór 30 september een evaluatieverslag op over het economisch overheidsinitiatief ten behoeve van de Vlaamse Raad.

Artikel 13

Het Rekenhof is belast met het nazicht van de rekeningen van de investeringsmaatschappijen en hun gespecialiseerde dochterondernemingen. Het brengt hierover jaarlijks verslag uit aan de Vlaamse Raad vóór 30 september. Het Rekenhof kan ter plaatse inzage nemen van alle documenten en geschriften die het nodig heeft voor de uitvoering van zijn opdracht. Het kan alle ophelderingen en inlichtingen vragen en alle verificaties verrichten die het nodig acht. De modaliteiten van dit nazicht zullen worden vastgelegd in een protocol, dat door de Vlaamse regering wordt opgesteld.

AFDELING 3

Werking

Artikel 14

Bij besluit van de Vlaamse regering kan de gewestwaarborg worden verleend voor de door de investeringsmaatschappijen of haar gespecialiseerde dochters aangegane leningen of de door hen uitgegeven schuldeffecten.

Artikel 15

De investeringsmaatschappijen kunnen alleen een naamloze vennootschap oprichten en inschrijven op alle aandelen van deze vennootschap. Eveneens kunnen zij, in afwijking van artikel 104bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, alle aandelen bezitten in een naamloze vennootschap, zonder beperking van duur en zonder geacht te worden hoofdelijk borg te staan voor de verbintenissen van deze vennootschap.

Artikel 16

In geval van faillissement, gerechtelijk akkoord, of vereffening van de onderneming wiens aandelen, converteerbare obligaties, obligaties met warrant of leningen door de investeringsmaatschappijen werden verworven of toegestaan bij aanwending van de tegemoetkomingen van het Fonds voor

Innovatie en Technologie of andere budgettaire middelen, verzaakt de Vlaamse Regering, op basis van een met redenen omkleed voorstel van de commissaris(sen)-revisor(en) van de betrokken investeringsmaatschappij, geheel of gedeeltelijk, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk aan zijn recht op het saldo van de aan het Vlaamse Gewest terug te betalen bedragen. Deze bevoegdheid tot kwijtschelding kan door de Vlaamse regering geheel of gedeeltelijk aan de bevoegde minister worden overgedragen.

Artikel 17

Onder de voorwaarden bepaald bij besluit van de Vlaamse regering kan GIMVINDUS zich borg stellen voor de financiering van projecten voor de bouw of verbouwing van schepen en bij de scheepsbouw gerelateerde investeringsprojecten bij in het Vlaamse Gewest gevestigde scheepswerven. Zij zal hiervoor een provisie vormen volgens de modaliteiten bepaald in hetzelfde besluit. Het Vlaamse Gewest stelt GIMVINDUS schadeloos tot een maximumbedrag van 8 miljard Belgische frank, onder de voorwaarden bepaald bij dit besluit, voor het bedrag waarmee vorderingen tot uitwinning van de betreffende borgen die provisie zouden overtreffen, mits terugstorting aan het Gewest van de door GIMVINDUS verhaalde sommen.

Artikel 18

Inzake het economisch overheidsinitiatief wordt het overleg met de sociale partners georganiseerd. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten ervan.

HOOFDSTUK III

Opheffingsbepalingen

Artikel 19

Artikel 175 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 487 van 31 december 1986 en het decreet van 21 december 1990, wordt opgeheven. De artikelen 176 en 178 van dezelfde wet worden eveneens opgeheven.

TITEL II

Het Limburgfonds

HOOFDSTUK 1

Oprichting, taken en middelen

Artikel 20

Er wordt een Limburgfonds opgericht (hierna „het fonds” genoemd). Het fonds heeft de opdracht bij te dragen tot de integrale uitvoering van het Toekomstcontract Limburg door de financiering van initiatieven die concrete uitvoering geven aan de verbintenissen zoals opgenomen in het Toekomstcontract, van 29 april 1987, zoals later geactualiseerd.

Artikel 21

Het fonds heeft rechtspersoonlijkheid.

De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut in verband met de begroting, de rekeningen, het comptabiliteitsstelsel, het gezag en de controle op de instellingen van categorie A zijn op het fonds van toepassing in de mate dat er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

Artikel 22

Het fonds wordt beheerd door de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering stelt de nodige diensten, uitrusting, installatie en personeelsleden ter beschikking van het fonds.

De Vlaamse regering stelt de verdere regels vast betreffende de werking en het beheer van het fonds, voor zover deze niet in dit decreet geregeld zijn.

Artikel 23

§ 1. De middelen van het fonds zijn :

1° de krachtens het protocol tussen de Vlaamse Regering, de NV KS en de NV FNSV van 5 oktober 1987, zoals aangevuld en gewijzigd en het protocol tussen GIMVINDUS en het Vlaamse Gewest van 14 januari 1993 en de aanpassingen ingevolge artikel 4 van dit decreet, door GIMVINDUS nog ter beschikking te stellen middelen ;

2° de door de vereffenaar van de VZW SOCIALE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJ VOOR LIMBURG overgemaakte middelen ;

3° de middelen zoals bedoeld in artikel 29 van dit decreet ;

4° de vordering van het Vlaamse Gewest, ten gevolge van de trekkingsrechten toegestaan door het Vlaamse Gewest aan de LIM via de overeenkomst van 30 juni 1987 ;

5° de terugvorderingen op deze middelen ;

6° de tussenkomsten van de Europese Unie ten voordele van projecten gerealiseerd in de provincie Limburg, via regionaal toewijsbare middelen, onder meer in het kader van doelstelling 2-Limburg, Interreg-Limburg en Rechar ;

7° de stortingen door het Vlaamse Gewest van het netto dividend en liquidatiesaldo betaald door GIMVINDUS of haar vereffenaar aan het Vlaamse Gewest ;

8° de stortingen door het Vlaamse Gewest van de verkoopprijs van aandelen GIMVINDUS ;

9° de stortingen door het Vlaamse Gewest van het netto dividend en liquidatiesaldo betaald door de LRM of haar vereffenaar aan het Vlaamse Gewest ;

10° de stortingen door het Vlaamse Gewest van de verkoopprijs van de aandelen LRM.

De middelen vermeld in 7° tot en met 10° worden slechts aan het fonds toegewezen tot belope van de krachtens het protocol tussen de Vlaamse Regering, de NV KS en de NV FNSV van 5 oktober 1987, zoals aangevuld en gewijzigd en het protocol tussen GIMVINDUS en het Vlaamse Gewest van 14 januari 1993 en de aanpassingen ingevolge van artikel 4 van dit decreet, door GIMVINDUS nog ter beschikking te stellen middelen.

§ 2. De verplichtingen van het fonds omvatten :

1° de terugbetaling van de in § 1, 1° vermelde middelen ;

2° de verplichte aanwending van de in § 1, 7° tot en met 10°, vermelde stortingen tot de in § 2, 1° vermelde terugbetaling ;

3° de verplichtingen zoals bedoeld in artikel 29 van dit decreet ;

4° de financiering van de verplichtingen van de VZW SOCIALE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJ VOOR LIMBURG(in vereffening), na inventarisatie door de vereffenaar van de VZW SOCIALE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJ van de niet-gefinancierde verplichtingen en in zoverre deze verplichtingen zijn goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Artikel 24

Om het in artikel 20 gestelde doel te verwezenlijken, kan het fonds, binnen de regels te bepalen door de Vlaamse regering, onder meer :

1° samenwerkingsverbanden sluiten met privaat- en publiekrechtelijke, natuurlijke of rechtspersonen ;

2° trekkingsrechten toestaan aan LRM of middelen ter beschikking stellen om kapitaal in te brengen in LRM ;

3° co-financieren en prefinancieren in projecten en initiatieven die in het kader van de Europese Unie gefinancierd worden ;

4° tegemoetkomen in projecten in het kader van de uitvoering van het Toekomstcontract.

Artikel 25

De Vlaamse regering stelt jaarlijks het verslag betreffende de werking en het beheer van het fonds op. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad, de provincieraad van Limburg en de gemeenteraden van de mijngemeenten medegedeeld vóór 30 juni van het daaropvolgende jaar.

HOOFDSTUK II

De Permanente Werkgroep Limburg

Artikel 26

Er wordt een Permanente Werkgroep Limburg opgericht (hierna „PWL” genoemd) die de vorm kan aannemen van een VZW. In voorkomend geval wordt het Vlaams Gewest gemachtigd deel te nemen aan de oprichting van deze VZW, waarvan de statuten ter goedkeuring aan de Vlaamse regering dienen te worden voorgelegd. De opdrachten van de PWL zijn de volgende :

1° PWL geeft richting aan het Limburgse sociaal en economisch reconversiegebeuren via adviezen m.b.t. het aanwenden van middelen uit het Limburgfonds ;

2° PWL tekent initiatieven uit in het licht van de sociale en economische reconversie en de verdere ontwikkeling van Limburg ;

3° PWL verleent advies over de objectieven van :

- de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM),
- de Limburgse Participatiemaatschappij (LPM), en
- de instellingen belast met sociale investeringen ;

4° PWL geeft als expert advies :

- aan de Vlaamse regering,
- in verband met de initiatieven ontwikkeld door de Vlaamse regering m.b.t. de Limburgse reconversie ;

5° PWL volgt de additionele aanwending van de middelen uit het fonds op ;

6° PWL garandeert de betrokkenheid van de provincie en de mijnregio bij de besluitvorming ;

7° PWL stimuleert de geïntegreerde aanpak van het reconversiebeleid zoals verwoord in het Toekomstcontract Limburg.

Artikel 27

De Vlaamse regering regelt de samenstelling en verdere werking van de PWL conform de bepalingen van het Toekomstcontract en bepaalt de werkingsmiddelen van de PWL ten laste van het fonds.

Artikel 28

De middelen uit het fonds kunnen slechts door de Vlaamse regering worden aangewend na advies van de PWL waarvan de modaliteiten bij protocol worden vastgelegd.

HOOFDSTUK III

Overgangsbepalingen

Artikel 29

Voor het begrotingsjaar 1994 worden de beschikbare middelen bestemd voor de tweede fase inclusief Rechar van de actualisering van het Toekomstcontract Limburg in het fonds ingebracht alsook de pensioenwachtvergoedingen en de betaling van de renteverminderingen aan de mijnwerkers,

Het fonds neemt de op datum van inwerkingtreding van dit decreet de verbintenissen lastens Programma 51.1 Algemeen Economisch Beleid, basisallocaties 01.02 en 34.03 en lastens Programma 62.4 Huisvesting, basisallocatie 34.05 van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

De op dezelfde datum beschikbare en overgedragen ordonanceringskredieten op Programma 51.10 basisallocaties 01.02 en 34.03 en Programma 62.4 basisallocatie 34.05 van de uitgavenbegroting worden overgedragen aan het fonds. De Vlaamse regering stelt het beschikbaar saldo vast.

Artikel 30

Voor het begrotingsjaar 1994 worden de middelen voorzien door de Europese Unie en bestemd voor de realisering van projecten in de Provincie Limburg, via regionaal toewijsbare middelen onder meer in het kader van doelstelling 2-Limburg, Interreg-Limburg en Rechar, in het fonds ingebracht onder de ontvangsten voor orde.
